

20-7-79

20-7-79

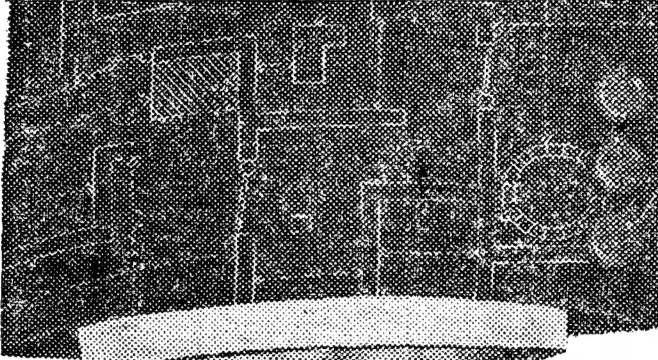
049388
50 51
7 86 50

రామ్కో నాత్రం:

పైకప్పు అనగానే ఏదయినా ఒకటి, అయితే...

....రామ్కో పైకప్పు అలాకాదు. అన్ని ఆస్పెస్టాస్ సిమెంటు రేకులు చూపులకు ఒక్కలాగే వుంటాయి. అయితే ప్రసిద్ధ నిర్మాణ శిల్పులు, నిర్మాతలు రామ్కో ఆస్పెస్టాస్ సిమెంటు రేకులనే ఎన్నుకుంటున్నారు. అవి ప్రత్యేకంగా వుంటున్నవి. ఎందుకంటే విరంతా శక్తిని, మన్నికనూ కలిగి.... అగ్నికి, అదుగుదలకు తట్టుకునే గుణంకల వాటినే అడుగుతున్నారు. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే— వాతావరణ ఘర్షణకులకు అతీతంగా, తక్కువ పోషణ ఖర్చుతో, కాళ్ళత భద్రతకోసం వీరు చూస్తున్నారు. రామ్కో అలాంటి వాటిని అన్నిటిని ఇవ్వగలుగుతోంది. కఠిన ప్రమాణాలకు ప్రాధాన్యత నివ్వటం, అధునాతన యంత్రాలతో తయారు కావటం, రామ్కో ఉత్తమ

పనితనాన్ని ధృవ పరుస్తున్నాయి. పైకప్పు ఏదయినా ఒక్కటే.... అయితే ప్రసిద్ధ నిర్మాణ శిల్పులకు, నిర్మాతలకు అలాంటిది కానడదో తెలుసు.... రామ్కో !

సదరన్ ఆస్పెస్టాస్

సిమెంట్ లిమిటెడ్

739, అజ్ఞాసాలై, మద్రాసు-600 002

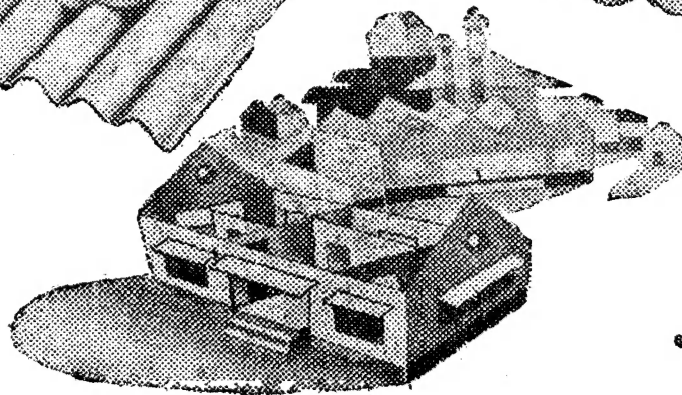
ఆఫీసులు : బెంగళూరు • విజయవాడ

• హైదరాబాదు • కొచ్చిన్ • ఛానై

ప్యాక్టరీలు : అక్కణం (తమిళనాడు)

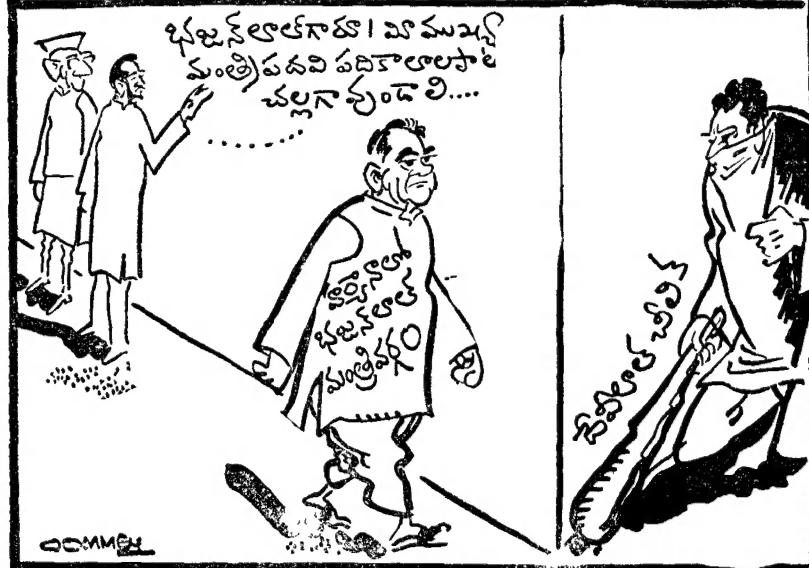
కరూరు (కర్ణాటక)

APU SAI TIAIE N

Ramco

ఆస్పెస్టాస్ సిమెంటు రేకులు
మరియు తదితరములు

4 ఆంధ్రసాహిత్యవారసత్వము 20-7-79

ముఖచిత్రం

22.6.79 వెలువడిన ప్రతిక పై గల ముఖచిత్రం మాకు ఎంతో నచ్చింది. మా అభిమాన నటుడు కృష్ణారాజు ఎంతో ఆకర్షణీయంగా ఉన్నారు. కథలు చాగున్నాయి. రాగరేఖలు పీరియల్ మాకెంతో నచ్చింది. కె. శ్యామలగారు రచించిన పాంథకాల కూడా బాగుంది.

పి. రమణి, అరుణకుమారి, శ్రీలక్ష్మి, వేణు. రాము, రాజేశ్వరి [గుంటూరు.]
కథలు

29.6.79న తేదీవాటి సంచికలో 'చియ్యాలా లేపు జాగ్రత్త', 'గిడుపు' అనే కథానికల రెండూ మాకు చాలా నచ్చాయి. గంటా మూశంకర్ రెడ్డి, న్యాయాధిపతి రమేష్ బాబు, [బరంపురం]

* * *
22.6.79 తేదీ ప్రతికలో కథల సంచిక పెంచినందుకు మీకు మా అభినందనలు. కథలలో 'బ్రతుకు తెరుపు' కథ మాకెంతో నచ్చింది. యు. యు. ఉరుకుండు, కె. వేణుగోపిలేటి (ఎమ్మిగనూరు)

* * *
ఈ వారం [29.6.79] కథలన్నిటిలో గణపతి కథ చాలా బాగుంది. కొన్ని కొన్ని చచ్చి వస్తున్నాయి

రంలో కొట్టుకుపోయేవారికి వాప వంటిది ఈ కథ. ఇక మిగిలిన రెండు కథలు వాస్తవంగాయ్యాయి.
పేరిక శ్రీరామమూర్తి, [కోరాపుట్]

సీరియల్
"ఇది ఒక పాంథకాల" సీరియల్ చాలాబాగున్నది. డి. లక్ష్మి, [అనంతపూర్]
* * *
ఇది ఒక పాంథకాల సీరియల్ మమ్మల్ని ఎంత ఆకర్షించినది. రచయితకి అభినందనలు. శ్రీమతి లతా [వసాద్, జోతిరాజు, [కన్యాపూర్]

* * *
"ఆంధ్రసమితి వారప్రతిక" 6.7.79 నటి మన్మథవర్మ ముఖచిత్రంతో అత్యంతాకర్షణీయంగా వెలువరించారు. పరిశ్రమ, 'ఇల్లరికప్పులు' కథలు చాలా బాగున్నాయి. 'రాగ రేఖలు' సీరియల్ ప్రతికకే పైల్డ్. ప్రతికము వారం వారం పకలంలో నగ్నంగా

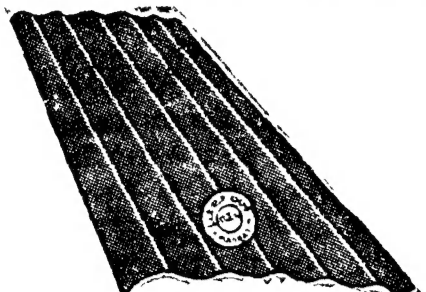
నుందరంగా తీర్చి దిద్ది వెలువరిస్తున్నందుకు మధ్యస్థులం.
జి. మల్లారామరాజు, కుమారి మహాపతి, రేడ్డి కుమారి, కమల, [గూడూరు]

* * *
29.6.79 ఆంధ్ర సమితి వారప్రతిక చాలా బాగుంది. ఇది ఒక పాంథకాల రాగరేఖలు సీరియల్ మా పృథ్వీలను ఆకర్షించినదేనని. జి. బసవరాజు. లత, చెన్నప్ప, [వెల్మూరు]

శీర్షికలు
29.6.79న తేదీ ప్రతికలో భారత ఘోషాం గురించి ఇచ్చిన విషయాలు, విశేషాలు బాగున్నాయి. యువతలో మత్తు మందుల అలవాటు ఎందుకు? అన్న శీర్షిక చదివి, యువకులు కళ్లు తెరచి ప్రవర్తించాలి. వెన్నెత్త సూరిబాబు, వేంకటేశ్వరరాజు, కృష్ణ, [శ్రీమ, బాషి, [పైదరాబాద్]

* * *
యువతలో మత్తు మందు అలవాటు ఎందుకు? శీర్షికలో తాతా సామాజిక విజ్ఞాన శాస్త్ర సంస్థ జరిపిన వర్క్స్ వలన అనేక విషయాలు తెలుసుకోగలిగాము. డబ్బీర- ఉదయకుమార్. అశోక్, కె. ప్రమీలా. డి. భవాణి, [కుర్నాల్] ●

లైట్ రూఫ్

ఆస్పాల్టు రేకులు

**కోళ్ళ ఫారిములకొక ప్రత్యేకత
మన్నికలో పేరెన్నిక గన్నవి.**

విదేశసాంకేతిక సహకారముతో తయారగుచున్నవి. విదేశములకుగూడా ఎగుమతి అగుచున్నవి

ఉత్పత్తిదారులు :

లైట్ రూఫింగ్స్ లిమిటెడ్,

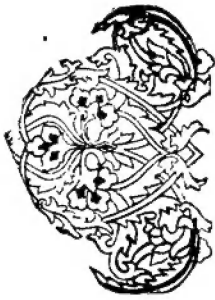
126-లాయర్స్ రోడ్, మద్రాసు-600088,
ఫోన్ నెం. 810725/6/7

పోర్టిఫైబ్రికేషన్ :

(ఆంధ్రప్రదేశ్, తమిళనాడు, ఒరిస్సా రాష్ట్రములకు)

బాలాజీ షీట్ కంపెనీ

పెద్దిభొట్లవారిపేటి, గవర్నరు పేట, విజయవాడ-2,
ఫోన్ నెం. 74979 & 72484.

రాగరత్నం

సీరియల్
మాధవపెద్ది పుణ్యశీతప్రసాద్

మళ్ళీ చైత్రబాద్ నించి పేవర్చిటి
లోమా ఈ అడను ఇక్ష్వా ప్రకటన
చేయించాను ఫోటోతో సహా! ప్రకటన
వడ్డాక రోజూ ఎదురు చూడ్డమే అయింది
మా పని!

పాప మాతో బాగా కలిసిపోయింది. పాప
నాకు దొరికి మూడువారాల పైన అయింది.
కొద్దిగా తెలుగు అర్థం చేసుకుంటోంది
పాప.

పాపకోసం ఏవరూ రాలేదు. అప్పటికి
నాకూ ఇంక పాప తల్లిదండ్రులు వస్తారనే
ఆశ నన్నగిల్చుతోంది.

కానీ ఏం చెయ్యను?

“ఈ పాపను నేనే వుంచుకుంటేనో?
నేనేపించి పెద్దచేస్తేనో?” అనిపించింది.

అనిపించిన మరుక్షణమే నా బుర్ర
చెకచెకా పనిచెయ్యడం ప్రారంభించింది.

చిత్ర వచ్చాక చిత్రతో మాట్లాడి అదే
పని చేస్తాను అనుకున్నాను.

ఈ మాట రామయ్యతో అంటే
రామయ్య బిత్తరపోయాడు.

“ఏమిటి బాబూ మీరనేది? ఒక అడ
పిల్లని పెంచి పెద్ద చెయ్యడమంటే
మాటలా? ఇంకోసారి ఆలోచించండి-”
అన్నాను.

“ఆలోచించాల్సిందేముంది రామయ్యా?
పాప నా దగ్గర బాగా చేరికయింది. నేనింక
పాపని వదలలేను. ఏ అనాధాశ్రమంలోనో
పాపని చేర్పించడం నా కిష్టం లేదు.”
అన్నాను.

“మీరు తొందర పడకండి బాబూ.
అమ్మాయి/రితో కూడా మాట్లాడండి.
తరువాత బాధ్యతంతా అమ్మాయిగారిదే కదా
బాబూ. పాప బాగోగులు చూడాల్సింది అమె
గారే కదా? ఆమెగారి కిష్టమయితేనే ఈ
పని చెయ్యాలో. లేకపోతే మీ మధ్య మన

(గత సంచిక తరువాయి)

స్వర్ణంలు రావచ్చునేమో...”

రామయ్య చెప్పింది సబబుగానే తోచింది
నాకు. చిత్ర రానీ అనుకున్నాను. మరో
వారానికి చిత్ర వచ్చింది. రాగానే విషయం
చెప్పలేదు నెను ఆమెకి. ఈలోపల పాప నా
ప్రాణ మయింది. పాప కోసం ఏవరూ
రాలేదు కూడా! ‘బాబా’ అంటూ నన్ను
వదలడం లేదు. నాకూ ఒక్క ఊణం పాపని
చూడకపోతే లోటుగా వుండేది.

జరిగినకథ 8 : శిల్పకి బెంగుళూరు
లోని కెనరా బాంక్‌లో ఉద్యోగం రాగా,
కృష్ణ అక్కడ చేర్పించటానికి వెళ్తుంటే
రైలుకోసం వరుగెడుతున్న చిత్రను
చూచి అతని మనస్సు గతంలోకి వరుగెడు
తుంది. తల్లి ప్రసవ వేదనతో మరణిం
చగా, తన తండ్రి అయిన వెంకట్రావును
చిత్ర ద్వేషించటం కృష్ణకు చిత్రంగా
లోస్తుంది. అనివాహితుడైన తనతో శిల్ప
ఉంటున్న కారణంగా ఆమెకు వివాహం
జరిగదేమోనని బాధపడ్డాడు కృష్ణ.
అరుణ్‌తో అర్జునకి పెళ్లి నిశ్చయమయిం
దని శిల్పకి చెప్పింది నైదేహి. అర్జునని
పెళ్లి చేసుకోవటం అరుణ్‌కి గాని,
అరుణ్‌ని పెళ్లి చేసుకోవటం అర్జునకి
కాని యిష్టమండదు. అరుణ్, శిల్ప
ఒక రివోకరు ప్రేమించుకుంటారు.
చిత్రని పెళ్లి చేసుకుంటానని అమె
తండ్రి వెంకట్రావుతో కృష్ణ చెప్పగా,
ముహూర్తం పెట్టిస్తాడు. శిల్ప పూర్వ
వృత్తాంతం గురించి అరుణ్‌తో చెప్తా
వుంటాడు కృష్ణ. తను ప్రయాణించే
రైలులో దొరికిన పాపను తీసుకొని తన
ఇంటికి చేరుకుంటాడు కృష్ణ.

చిత్ర మామూలాగానే వుంది నేనే నా
శింటికి వెళ్తాను, ఆమెను చూడడానికి.
ఇద్దరం కలిసి ఫోటోకు లాడుకున్నాం.
నవ్వు కున్నాం. కబుర్లు చెప్పి
కున్నాం.

‘నీకో పెజెంట్ తెచ్చాను. సాయంత్ర
మిస్తాను’ అంది చిత్ర.

నా ప్రయాణమంతా పాపతోనే సరి
పోయింది. నేనేమీ చిత్ర కోసం తేలేదు.
“పాపే చిత్రకి బహుమతి” అనుకున్నాను.

సాయంత్రం మా ఇంటికి వచ్చింది
చిత్ర. చిత్ర వచ్చేటప్పటికి పాప నా ఒళ్లో
కూచుని నన్ను ముద్దు పెట్టుకుంటోంది.
నవ్వుతూ వచ్చిన చిత్ర ముఖం విందుకో
హలాత్తుగా ముడుచుకు పోయింది.

“ఈ పిల్ల ఏవరూ?” అడిగింది
కూచోకుండనే.

“మనపిల్లే - రా కూచో!”

“మన పిల్లా - అంటే-?”

“పెళ్లికి ముందే నీకో కూతురిని బహు
మతిగా ఇస్తున్నాను.” నవ్వాను నేను.

“హాస్యాలు చాలుగానీ చెప్పండి!” అంది
ప్రదేయ పూర్వకంగా. ఆమెకు నవ్వురాలేను.

“చెప్తాను చిత్రా. ఇట్లా కూర్చో?”
అన్నాను పాపని కిందికి దించతూ!

“పాప ముద్దుగా లేదా?”

“ఊ!” అంది వరధానంగా.

పాప వింతగా చూస్తోంది చిత్రకేసి.

చిత్ర చేతిలో రంగు రంగుల నగిషి పని
చేసిన ఒక ప్లవర్ వాక్ వుంది. అది చేప
ఆకారంలో చాలా అందంగా వుంది.

నాకోసం తెచ్చింది కాబోంది -
గుంటార్పించి! బర్లిమిద పెట్టింది
ప్లవర్‌వాళ్ళని చిత్ర! కుర్చీలో కూచుంది.
పాప కళ్ళు ప్లవర్‌వాణి మీదే వున్నాయి.
చిత్రకి పాప విషయం వివరంగా చెప్పాను.

మానంగా విన్నది. ఆమె ముఖంలో ఏ భావమూలేదు. అదేదో అంత ముఖ్య విషయం కానట్లు ముఖావంగ-పరధ్యానంగా విన్నది.

నా మనసు చివుక్కుమంది.

అంత నిర్లక్ష్యంగావున్న చిత్రీకా నా మనసులోని మాటని చెప్పడానికి నా మనసు ఒప్పులేదు ఇద్దరి మధ్యా మానం రాజ్యం చేసింది చలాపేపు.

“చాలా బావుంది చిత్రా ఫ్లవర్ వాక్-చాలా థాంక్స్ - వీ నెలెక్ట్స్ చాలా చాలా బావుంది” అన్నాను.

ముఖంలోకి సంతోషం వచ్చింది ఆమెకి. లేచి ఫ్లవర్ వాక్ లో నీళ్లుపోసి, గర్మెన్ లోంచి తాజా పూలు కోసుకొచ్చి పెట్టింది వాక్ లో.

ఆ పూలు చూసి సంతోషంతో చప్పట్లు కొడుతూ వచ్చింది పాప నా దగ్గరికి!

పాప సంతోషానికి నాకు ముచ్చటేసింది. దగ్గరికి వచ్చిన పాప నా దగ్గరించి బల్ల దగ్గరికి వెళ్లి వాక్ లోని పూలు తీయ బోయింది.

నేను వారిస్తూ “రామయ్య, పాపకి గర్మెన్ లోంచి మంచి పూలు తెచ్చివున్నా” అన్నాను.

పాప రామయ్యతో గర్మెన్ లోకి వెళ్లింది. ‘ఏం తెచ్చా ఆడపిల్లా! పూలంటే ఎవ్వం వుండడం సహజం మరి!’ అనుకున్నాను.

“ఏం చేద్దా మనుకుంటున్నారు ఈ అమ్మాయిని?” అడిగింది చిత్రా.

“అదే ఆలోచిస్తున్నాను” అన్నాను నేను!

18

పాప, నేనూ కలిసి సాయంత్రం పూట రోజూ ఏక్కడికో అక్కడికి వెళ్ళడం అలవాటయింది ఈ మధ్య! నేను ఏక్కడికి వెళ్ళినా పాప రావాల్సిందే! కాలేజీకి మార్గం వచ్చేది కాదు. లా-లా చెప్పి రామయ్య దగ్గరే వుండిపోయేది. సాయంత్రం తప్పకుండా పాప నెక్కడికైనా తీసికెళ్ళక పోలే నీడుస్తూ కూచునేది.

అదే విధంగా చిత్రాతో నేనెక్కడికి వెళ్ళినా పాప కూడా మాతో వచ్చేది. సార్కుకి, పీసీమాకి. పీకారుకి, టాంక్ బండ్ కి, అన్నిచోట్లాకీ పాప రావాల్సిందే. నేను వదలి చెప్పలేక పోయేవాణ్ణి.

ఇది చిత్రా కిష్టంలేదని తెలిసి పోతూనే వుండేది. పాప నా వళ్ళో కూచోడం, తన తోనే మాట్లాడాలన్నట్లు నమ్మా, చిత్రానీ మాట్లాడుకోనివ్వక పోవడం. నమ్మ ముద్దు పెట్టుకోవడం, నా మెడ చుట్టూ చేతులు తియ్యడం, నా కళ్ళు మూయడం, అన్నీ నాకు తమాషాగా వుండేవి.

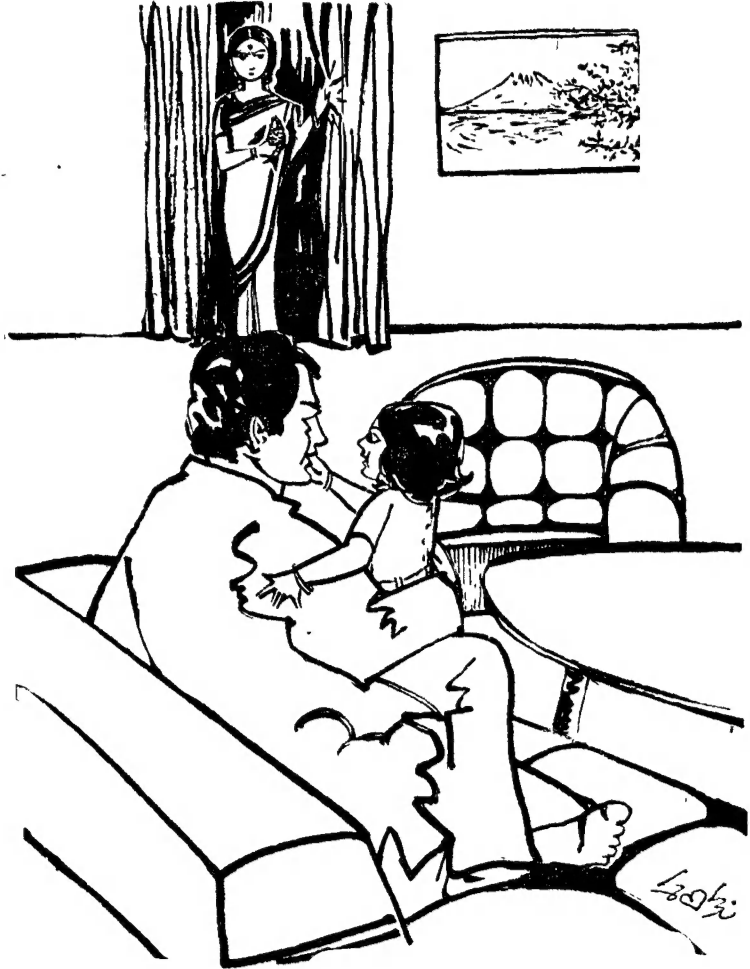
కానీ చిత్రాకి గిట్టేవి కాదు. పాపని లాగి కింద కూచోబెట్టడం, కనురు కోవడం చేసేది చిత్రా. నాకు ఇది బాధ కలిగించేది.

నేనేం మాట్లాడలేదు.

“ఆ అమ్మాయి వచ్చినప్పటినుంచీ మీరు మారిపోయారు. నేనంటే శిష్ట పోయింది మీకు. నాతో సరిగా మాట్లాడడం లేదు. నేనంటే... ప్రేమ తగ్గినట్లుంది.” ఆ మాటతో కళ్ళ నీళ్ళావ్వాలు ఆమెకి.

ఈ అభియోగానికి ఉలిక్కి పడ్డాను! ఏకాకు పడ్డాను.

“ఏం మాటని చిత్రా, నా మనసులో నీ స్థానం ఎప్పటికీ ఒకలాగానే ఉంటుంది.”

“పూరుకో చిత్రా- చిన్న పిల్ల” అనే వాణ్ణి. ఏం మాట్లాడేది కాదు చిత్రా.

ఆరోజు-

“ఏమంటి ఈ పిల్ల తల్లిదండ్రు లింక రానట్టేగా?” అంది.

నేను ప్రశ్నార్థకంగా చూశాను.

“ఏ అనాథాశ్రమంలో చీర్చిస్తే సరి” అంది.

“ఉంటుంది కానీ-కానీ- మీ ప్రేమలో మరొకరికి భాగం ఇవ్వడం నేను వహించ లేను. అది ఏ రకమైన ప్రేమైనా సరే... ఆ పాప చిన్న పిల్లే అయినా... మీ ప్రేమ, నాత్వం, అభిమానం అన్నీ... అన్నీ... నాకే పరిమితం కావాలి...”

నేనాశ్చర్యపోయి చూస్తున్నాను.

“అందుకే ఆ పాప ఇంట్లో వుంటే...”

నా అంతరాత్మ మోపించింది. ఆ అంతరాత్మ నోరు నొక్కి బాక్సీలో బయలుదేరాను అనాధాశిశువుల గురించి నేనా కొన్ని చదివాను వాటి గురించి నా కంఠ నదభిప్రాయం లేదు. కానీ నే నెన్నడూ వాటిని చూడలేదు 'చూడకుండా ఒక అభిప్రాయానికి రాకూడదు' అనుకున్నాను.

ఆ అనాధాశిశువుల సెకటరీని- కొంత మంది సభ్యుల్ని కలుసుకున్నాను. వాళ్ళ బాగానే మాట్లాడారు. పాపని దగ్గరికి తీసుకుని వెళుకుంటారు. పాప గురించి వాళ్ళకి అర్థం వినరలదాను. పాపని చేర్చాలనుకుంటున్నానని చెప్పాను. కావాలంటే కొంత డొనేషన్లు కూడా ఇస్తానని చెప్పాను. పాపని బాగా చూసుకోవాలని ప్రత్యేకించి చెప్పాను.

'లేవలికెళ్ళి చూడవచ్చా' అని అడిగారు. వాళ్ళు చూడవచ్చునంటూ ఒక మనిషి నిచ్చి సంపించాడ - అంతా చూపించమని

బిల్లింగ్ బావుంది. పిలులు అన్ని వయసుల వారూ ఉన్నారు. వాళ్ళు దాదాపు ఒకే రకం బట్టలు వేసుకుని వున్నారు.

అది వాళ్ళ భోజనాల టైము.

అంగరూపరసన అల్యామినియం ప్లేట్ల పిట్టుకుని కాచున్నారు. అల్యామినియం ప్లేటులు. అన్నం, పాలును, ఏదో కూర, మజ్జిగ వడ్డిస్తున్నారు.

మేము అక్కడేవుండి చూస్తున్నాము.

భోజనమయినాక బైట వున్న సంపుల గిరి ఎవరి పిట్టు వాళ్ళు కడుక్కుని, గళవాళ్ళ గదుల్లోకి వెళ్ళిపోయారు. అంతా గర్జితగానే వుండనిపించింది. పిల్లల్ని రీక్షగా చూసిన నేను ఒకటి కనిపెట్టాను. గళ ముఖాల్లో కళ్ళల్లో వింత నవ్వుతూ వున్నా అదొరకపెట్టిన దీనత్యం వుంది అన్నీయత, అపేక్షల కోసం వాళ్ళు తపిస్తూ వున్నా కనిపించింది.

సాపవైపు చూశాను.

పాప కళకళలాడుతూ వుంది.

కళ్ళు మరుగ్గా ఉత్సాహంగా. ఆరోగ్యంగా మెరుస్తున్నాయి.

దీనత్యం మమ్మకైనా లేదు.

చక్కటి గోనులో అందంగా, హుందాగా వుంది. ఇక్కడ చేరిస్తే పాప కూడా నీళ్ళతో ఈ ప్లేట్లలో భోంసేమా కళ్ళలో దీనత్యంతో, -త్మీయత, అపేక్షల కోసం తపిస్తూ ఉంటుందేలే పోయాను.

"పాపా చచ్చిక్కడంటావా?"

'ఆ' అని తలుపింది పాప.

"నువ్వూడా వుంటావుగా?"

అమాయకమైన పాప మాటలు నమ్మ కంటివేశాయి.

"లేదమ్మా నేంక్కడ వుంటే ఏల్లా? నాకునరులుంటాయిగా? అప్పుడప్పుడూవచ్చి నిమ్మ చూస్తుంటాను. నువ్వు చక్కగా నీళ్ళతో ఆనకుంటూ - చదువుకుంటూ వుండవచ్చు-నిం?"

కళ్ళల్లో ఉత్సాహం మాయమయింది.

భయంగా నమ్మ పట్టుకుంది పాప.

"అయితే నేంక్కడ వుండను. నేనూ నీతోనే వస్తాను. అక్కడే వుంటాను. అక్కడే వుండి చదువుంటాను."

కళ్ళ చెమర్లుగా గట్టిగా పొద్దయానికి పొత్తుకున్నాను పాపని. పాపని నేంక్కడ చేర్చిం చ లే ను. పాపని అనాధగా నేనూపించలేనా తరువాత వచ్చి-వినరాలన్నీ మాట్లాడతానని చెప్పి- వాళ్ళకి థాంక్స్ చెప్పాను.

పాపని తీసుకుని వచ్చేశాను. తిరిగి బాక్సీలో పాపతోనానో ఎక్కేవరకు నాకు ఊపిరాడలేదు. మనశ్శాంతి లేదు బాక్సీలో ఏక్కాక- హాయిగా- తేలికగా అనిపించ సాగింది.

* * *

అనాధాశిశువుల నికి వెళ్ళి పాపని చేర్చించకుండా వదలనని తెల్పి చిత్రకి కోసం ఏక్కవయింది. మా ఇంటికి గవడం కూడా మానుకుంది. అమె తండ్రి మాత్రం ప్రతి రోజూ సాయంత్రం వచ్చి నాకు పాతబోధ

చేస్తూనే వున్నాడు. పెళ్ళి కు మూర్ఖానికి తొందర చెప్పుకొన్నాడు.

నా కేం చెయ్యడానికి పాప పోయిందంటే. అనేకమైన ఆత్మచరణలో సతతమూ మౌతున్నాను నేనా. తట్టుకోలేక పోతున్నాను. నాకు పిచ్చిక్కేటట్లు వుంది. నాలో సహకరించని చిత్రని చేసుకుని నేనేం సుఖపడగలను? నన్నర్థం చేసుకోని వ్యక్తి నాకు భార్య అయితే నాకు మనశ్శాంతి వుంటుందా? కానీ- కానీ- చిత్రని తప్ప మరెవ్వరినీ వరించలేను నేను ఆమెని ప్రేమించిన నా హృదయంలో మరెవ్వరికి ఆ స్థానం లేదు. ఇవ్వలేను కూడా!

పాపంతో చిత్ర ఈ ఇంటికి రాదు. పాప లేకుండా నే నండలేను పాప కూడా నమ్మ విడిచి వుండలేదు. ఇది తెగేదెట్లా? ఈ ఆలోచనలతో మోపితున్న సమయంలో రాయయ్య నాకో నూచన చేశాడు.

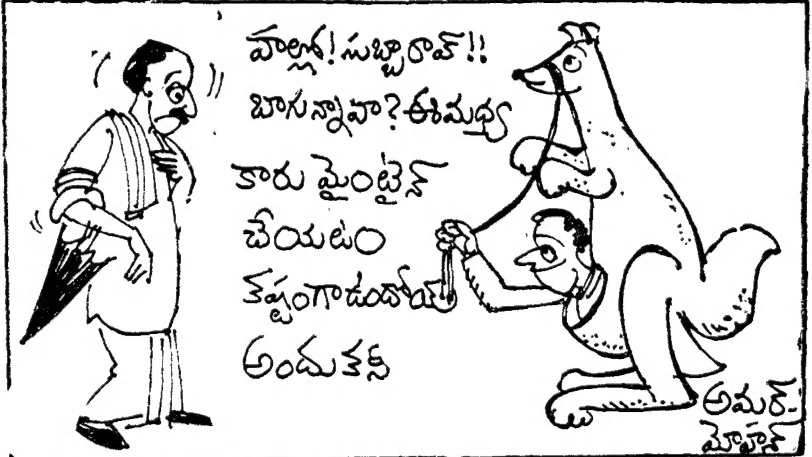
"బాబూ... మీరి గా దిగులు వడతూ వుండడం, అమ్మీదేని లాంటి అమ్మగిరి దూరం చేసుకోవడం చూస్తుంటే నాకు చాలా బాధగా వుంది. మీరేమీ అనుకోన. నీ నాకో సహాయం తోస్తోంది బాబూ మీకు నచ్చితేనే... అట్లా చెయ్యవచ్చు..."

"నిమిటి చెప్పు" అన్నాను తలవోపిగా వుంది. రాత్రిళ్ళు నిద్రపట్టడంలేదు నాకు.

"మా తమ్ముడు సోమయ్య మీ కి తెలమగా?" అగాడు.

"ఆ! అవును ఇప్పుడి ఊ కోడ్ల నే నుంటున్నా వ్వాడుగా? ఏం చేస్తున్నా?"

"అవును బాబూ ఇక్కడే వున్నాడని రికా తొక్కుతుంటాడు నాడి భార్య

వార ప లం

మేషం : వ్యాపార విస్తరణకు, మిరాటూరుకు సకల విధాల లాభదాయకము. రవి కూడ విశిష్ట ఫల మయినచో, సుఖమయినచో, కార్యవిస్తరణ కాలంలో సహకరించగలడు. వారం చివరి రెండు దినాలు, మిరాకు అన్ని వ్యవహారాలలో అనుకూలంగా ఉండగలవు. రవికి తగిన వ్యయం కూడ సూచిస్తున్నట్లైతే, ముగ్యంగా వినోదకార్యక్రమం, ప్రతికారంగా దీక్ష, దైవ కార్యచరణ ఉంటుంది.

వృషభం : కార్యక్రమాలకు మార్పులు రావటంతో చిరాకు కలుగుతుంది. ఆశించిన అవకాశం గాని, అనుకూలమైన రాజకీయాలనుండి ద్రవ్యము గాని లభింపదు. పుత్రిలో, ఉద్యోగంలో ఏ విధమైన మార్పులూండవు. అవకాశాలు కూడా అంతగా కనిపించకపోవటంతో యాభిరుచులగుంటాయి. ద్వారంగంలో కూడ అశించిన ఫలితం చెక్కడు. స్త్రీలకు: ఉన్నత విద్యాస్థాయికి చాల విద్యా సహకారం జరిగివలాలి. అర్హత సహజం.

మిథునం : మిరాకు, సహాయం చేయగలవిమిత్రుల బిచ్చాభిప్రాయం గలవారై దూరంగా పోతారు. అశించిన, మాటనడాయం, అర్థిక సహాయం లభింపదు. ఉత్తమస్థాయిలోనివారు కూడా మిరాకు సహాయం చేస్తారని అనుకోవటానికి నీరురేడు. వ్యాపారానుకూల మాత్రం మిత్రసహాయం సంపత్తి వల్ల లాభదాయకం. స్త్రీలకు విలాసినికీ, వినోదానికి వ్యయం చేయటం, మాతన వస్త్రాలడకడకు వ్యయం చేయటం జరుగుతుంది.

కర్కాటకం : విద్యా, ప్రతిక, కళ, చిత్రరంగాలకు ధనం గలవారికి, అప్రయత్నంగా అనుకూలత ఏర్పడుతుంది. ప్రత్యేక, కత్రికా వివాహ విషయంలో, అత్తయిలతో సంభాషణలు జరుపుట ఒక విమోక్ష

సంఘటన ఈ వారంలో. భూసంబంధ, గృహసంబంధ, వ్యవహారాలు ఒక తావుకు వస్తాయి. దూర దేశాల్లో ఉన్న ధనం అందుతుంది. స్త్రీలకు: దైవ, తుభ కార్యాలలో, వ్యయంతో వారం గడుస్తుంది.

సింహం : అనారోగ్య మూలము, మిరాలంత జాగ్రత్తగా ఉన్నా కనిపించకమానవు. సలహా పాటించి, అనుభవజ్ఞులతో, యాజ్ఞం ఉండే, తని గ్రహానికి జపం చేయించి, ఆరాధించి, పూజించి, మేలు పొందండి. మేలు జరుగుతున్నా కీడు జరుగుదు. స్త్రీలకు: అర్హత, అసందం, సుఖసంతోషాలు కలుగుతాయి.

కన్య : అనుకూల వాతావరణం, అన్ని రంగాలలో, ముఖ్యంగా, మిరాకు చేసే పుత్రిలో, వ్యాపారంలో సుమారుగా ఉండటం గ్రహింప గలుగుతారు. శ్రద్ధకంగా బాగుంటుంది. విజ్ఞాన విషయంలో లాభదాయకం. స్త్రీలకు : విద్యా, విషయంలో ఉద్యోగావకాశం లాభదాయకంగా ఉండగలదు.

తుల : ఇది జయకాలం. ఈ రాశి వారికి నాలాపండికి యోగదాయకమని గ్రహస్థితిలెరుపుతుంది. కృషిచేసి, అనేక పనులలో విజయం సాధించుకోగలుగుతారు. కుటుంబ విషయాలలో మిరాకు కొన్నట్లే శాంతి నిధింపకోగలుగుతారు. స్త్రీలకు ఉద్యోగం, వ్యాపారం, ముఖ్యంగా, డక్టరు పుత్రిగాని వారికి, కళారంగాలలో సదా విహరించే వారికి లాభదాయకం.

వృశ్చికం : వివాహవివాహాలకు విరుద్ధంగా అన్ని పనులు జరగడంతో చిరాకు సంభవం. మాతన మిత్రుల సలహాలను యథాతథంగా పాటించటంతో యాభిరుచికి గురికావటం తప్పవరే విధంగా లాభ

దాయకంగాదు. తీవ్రాలోచనలు చేయవలె. స్త్రీలకు : విశ్వాసప్రతిభలైన మిత్రుల సహాయం, అద్వార లాభదాయకం.

మేషము : విరంతర కృషి, బంధుమిత్రుల సహాయం, వ్యాపార రంగంలో, సాహిత్య రంగంలో కూడా అనుకూలత ఏర్పడుతుంది. అనుకూలంగా, బుధ వారంవాడు, అదాయం ఉంటుంది. పట్టుదలతో కార్యసాధనకు వదుంకడుతారు. స్త్రీలకు : ప్రతాపతంగా వారం జరుగుతుంది. శుక్రవారం అనుకూలంగా సుఖసంతోషాలకు మార్గమేర్పడుతుంది.

మకరం : మిరా అభివృద్ధినికూర్చి, ఉద్యోగంలో మిరాకు అభివృద్ధిని చేకూర్చే విషయంలో, బంధువులు, మిత్రులు రహస్యంగా చచ్చింది, సహాయం చేస్తారు. చుట్టూ ప్రక్కల వారిని మాత్రం ఒకకంట కనిపెట్టటం ఎంతైనా మేలు. స్త్రీలకు: కృషిరాణించి అర్థికంగా లాభదాయకం. పట్టుదలరారు. అర్హత బాగుంటుంది.

కుంభం : సంతాన విషయంలో, చెప్పరాని ఆనందదాయకమైన సంఘటన జరుగుతుంది. వారం చివరిలో మిక్కిలి లాభదాయకం. వ్యాపార విస్తరణ కార్యక్రమం యథావిధిగా జరుగుతుంది.

స్త్రీలకు : వివాహం లేకుండా వారం స్వచ్ఛందంగా. విలాసదాయకమైన కార్యక్రమంలో పాల్గొంటారు.

మీనం : గ్రహజలం అనుకూలం. గోవారం లాభాన్ని చేకూర్చే విధంగా ఉన్నది. మానసికంగా చాల ఉత్సాహంగా ఉండటం, మిరాకు గ్రహించి, వారం చాల విదాన యోగదాయకమే. వాంఛించిన క్రమంలో మిరా కార్యక్రమం సాగిస్తుంది. రాజకీయ రంగాలలో పలుకుబడి పెరుగుతుంది. స్త్రీలకు : బంధువర్గముల సహాయంతో, విలాసదాయకంగా, లాభదాయకంగా కార్యక్రమం సాగిస్తుంది.

— విద్యాన్ కోట సత్యరంగయ్యశాస్త్రి

మాలక్ష్మి చాలా మంచి పిల్ల బాబూ ... పెళ్ళయి వనేళ్ళ పైనే అయినా పిల్లలు లేరు. పిల్లలంటే మాలక్ష్మికి ప్రాణం బాబూ ... మన ... మన పాపని మాలక్ష్మి దగ్గర వదిలితే...? చాలా బాగా చూసుకుంటుంది. కన్నతల్లిగానే సాకుతుంది. ప్రేమ అభిమానాలకు కొరత వుండదు."

నా దగ్గర ఇన్నాళ్ళ బ్రయినింగ్తో-రామయ్య యాన లేకుండా తెలుగు స్వప్నంగా మాట్లాడడం నేర్చుకున్నాను.

నేనాలోచిస్తున్నాను.

"ఏమి తిరిగి పాపకు కావలసినవన్నీ మనమే కొనిస్తాం గదా? పాపకి ఏ లోటూ వుండదు. ఈ ఊరే-అందులోనూ పక్క పందేకాబట్టి రోజూ వెళ్ళినా వెళ్ళి చూస్తూ వుండచ్చు. మంచి స్కూల్లోనూ చేర్పించచ్చు.

రాగ రేఖలు

చిత్రమ్మగారికి కూడా ఆ విధంగా ఏ అభ్యంతరమూ వుండకపోవచ్చు. మీకూ దిగులుండదు. - తోచించండి. మీకిష్టమయితేనే - అట్లా చేద్దాం..."

"మితమ్మడు వుండేది దిక్కుడన్నావు?"

"అదే బాబూ పక్క నందులో మందుల షాపు వెంక ... ఒక పూరింట్లో వున్నాడు."

"మీ మరదలు ఏంచేస్తూ ఉంటుంది?"

"ఏం చేస్తుంది బాబూ...రెండు డిశ్లో, పాపిని చేస్తోంది..."

ఆ తరువాత నేనేం మాట్లాడలేదు.

ఆరాతల్లా ఆలోచించాను.

రామయ్య చెప్పింది సమంజసంగానే తోచింది నాకు కూడా! పక్క నందులోనే

మంచి ఇంట్లోకి మాన వచ్చని అక్కడ వుండమని, పాపని వాళ్ళ దగ్గర వుంచినా పాప కోసం నెలకెలా రెండు మూలొందలు ఇస్తే, పాపని వాళ్ళ శ్రద్ధగా చూసుకుంటారు. పాపకి తల్లి ప్రేమ లభించడం కంటే నాకు మాత్రం కావల్సిందేమింది? పాపని వుంచేసుకుని చిత్రని పెళ్ళి చేసుకున్నా, పాప కిక్కడ సుఖం వుండదు. చిత్ర పాపని కన్న కూతుర్లాగా చూసుకోలేదు. ఆనలు పాపని నేను వుంచేసుకునే పక్షంలో చిత్ర నమ్మ పెళ్ళి చేసుకోడానికి వచ్చుకోకపోవచ్చు. ఇట్లా చేస్తే చివరికి ఏ నష్టం వుండదు. నేను రోజూ వెళ్ళి పాపని చూస్తూండవచ్చు. నా అదృష్టం బావుంటే చిత్రే కొన్నాళ్ళకి పాపని తెచ్చుకోడానికి ఒప్పుకోవచ్చు! (ఇంకావుంది)

ముగళి విలక్తానిక్, ముందు కారొకటి వదిలి ఆగింది.

“ఎవరిదిరా యీ కారు? కొత్త గ. వున్నట్టుందే?” అనడిగను.

నాకు ఈ షాపు అధినతి ముగళి పెండు. సాయంత్రం పూట స్కూలు అయిపోయినాక అక్కడ కూచుని కాలక్షేపం చేస్తుంటాను. పె్తగా నాకూ రేడియో రిసేరింగ్ తో కాస్త అభిరుచి వుంది. అక్కడ కూచోని, మా ముగళి రేడియో రిసేరింగ్ చేస్తోంటే గమనిస్తుంటాను.

కారులోంచి ఎవరో ఒక పెద్ద మనిషి దిగడు. చాలా హిందూగా వున్నాడు. అతడి వెనకే మరో కుర్రాడు పెద్ద పాతకాలం వాటి రేడియోను వట్టుకు దిగడు.

“కొత్త డాక్టరుగా రున్నట్లుందిగా! అన్నాడు ముగళి

పూరిలోని నభుత్వ ఆసుపత్రికి కొత్త డాక్టరుగా రొచ్చారని విన్నానుకానీ, ఆయన ప్రింతనరకూ చూడలేదు.

కు రాడితో రేడియో మోయించుకుంటూ డాక్టరుగారు షాపు దగ్గరికి వచ్చి, ముందు కుర్చీమీద కూర్చున్న నన్ను చూసి “ముగళి అంటే ఎవరండి?” అని అడిగిడు.

“వారే!!” నని మా స్పృహ తుణ్ణి చూపాను.

ఆయన అటువేపు తిరిగి “ననుస్కారం మీరేనా ముగళి?” అనడిగిడు. మా వాడు నవ్వుతూ “అవును! నేనె, రండి! మీరు..” అని ఆర్థోర్టిగా అడిగిడు తెలినిలబడుతూ.

“నా పేరు సుదాకరరావు. డాక్టర్ని. కొత్తగా ఈ పూరికి బదిలీ చేసారు. వచ్చిన దగ్గర్నుంచి సుమ్మన్న కలసుకుందామనే అనుకుంటున్నాను. తిరలేము!” అన్నాడు. ఇంతలో కుర్రాడిచ్చి, రేడియోను షాపు ముందున్న పెద్ద బల్బుమీద వుంచాడు.

“కూర్చోండి!” అని అననం చూపించాడు ముగళి డాక్టరుగారు కూర్చున్నారు. “మీరు సామెత్యారావుగా తెలుసా?” అనడిగిడు డాక్టరు ముగళిని.

ముగళి రేడియో వంకే చూస్తూ “ఏ సామెత్యారావుగా రూ?” అనడిగిడు. “అదే చీరాల ఆయనది. ఆయన కొడుకు రామ నారాయణ పాదాబాదులో ఇంజనీరుగా వున్నాడు” అన్నాడాయన.

ముగళి ఏదో గుర్తుకు తెచ్చుకుంటు వట్టు “ఓహో! ఆయన! ఆయన నాకు

మా మ గారు కావాలి లెండి! ఏమిటి విషయం?” అన్నాడు.

“అహో! ఆయన వాకూ బంధువుల తాడులేండి. మా మరదలు మామగారికి పెద్దన్న ఆయన! వెమిచూరు వస్తుంటేనూ, మీరిక్కడ వున్నట్లు మా మరదలు చెప్పించి వాళ్ళు బెజవాడలో వున్నారలెండి. అప్పట్నుంచి మిమ్మల్ని కలుసుకోమని చూ అవిడ వేచిస్తున్నానెండి. కానీ తీరలేదు ఇప్పటికీ ఆ అవకాశం కలిసి వచ్చింది” అన్నాడు డాక్టరు.

“సంతోషం” అన్నాడు ముగళి. కుర్రాణ్ణి వెదన కాఫీలు వటమ్మని చెప్పాడు. వాడు కాఫీలు తెచ్చేంతలో,

“ఏమిటి! బంధువులని పేరేగానీ విప్రుడే గానీ చూసుకోవడం అవదు. వస్తూ పోతూ వుంటేనేగదా బాంధవ్యం!” అన్నాడు ముగళి.

“అంతేమరి! ఏదో ఈ ప్రద్యోగంలో పడి నేను వూళ్ళు తిరుగుతుంటాను మీరు మీ వూళ్ళార ధర్మంకోసమి ఈ పూరు కదలర! సరేక్కడ బాంధవ్యం? ఏదో కాకతాళియంగా యిలా కలిస్తే తప్ప...” అన్నాడు డాక్టరు.

ఇంతలో కాఫీలు వచ్చాయి. ముగళి కాఫీలు అందరికీ యిచ్చాడు. యదుగో నీడు మా కుర్రాడు. ఇంటర్ పాసయ్యాడు. డిగ్రీలో చేర్చాని. ఏడేమో పాదాబాద్ లో

చదువుతానంటున్నాడు. నేను విశాఖపట్నంలో చదివిస్తామనుకుంటున్నాను. అక్కడ మా పెత్తల్లిగారబ్బాయి పోర్టులో పనిచేస్తున్నాడు లెండి. అక్కడవుంటే మనవాళ్ళ అజమాయిషీ వుంటుంది కాబట్టి వీడి గురించి నాకేదిగలూ వుండదు. యీ కాలం పిల్లలు, కొత్త వూళ్ళోవుండి. అద్దూ ఆపూ లేక చెడు సావాసాల్లో పడి నిమిషాల్లో సాడైపోతారు. ఆనక మన చేతికి దొరకదు. అంతదాకా రావిచ్చామంటే అది మనతప్పే ఆవుతుంది!” అన్నాడాయన.

“అంతలేండి!” అన్నాడు మురళి.

“మనం జగత్తు వడకపోతే మన చెయ్యి జారిపోతారు! ఇంతకీ ఇల్లెక్కడ తిశారు?”

“క్యూర్చున్నాయిగా!” అన్నాడాయన.

“అక్కడ మీకు సౌకర్యంగావుందా?”

మురళి అడిగాడు.

“అహో! లక్షణంగా వుంది!” అన్నాడు. కాసేపు వివరాలు మాట్లాడలేదు. తర్వాత డాక్టరుగారు గొంతు నర్దుకొని “చూడండి! యీ రేడియో సాడడంలేదు. వినుకొండలో వున్నప్పుడు బాగానేవుండేది. యిక్కడికి వచ్చాక విమయిందో ఏమో, వంకడం లేదు. కాస్త చూడండి!” అన్నాడు డాక్టరు.

మురళి రేడియోని ప్లగ్గీకి కనెక్ట్ చేసి, ట్యూనర్ని అటూ యటూ తిప్పతూ “యిది చాలా ఓల్డ్ మోడల్. వాల్వ్ రేడియోలు యిప్పుడెవరూ వాడడంలేదు. దీనిని బ్రాన్సి స్ట్రెక్స్ చేయించుకోరాదా? లేకుంటే కొత్తది కొనుక్కోరాదా?” అన్నాడు.

డాక్టరుగారు నవ్వుతూ, “నిజమే! కానీ ఇది ఒరిజినల్ హాలెండ్ రేడియో. సోపేశ్వరరావుగారున్నారు చూశారూ, వాళ్ళ చినాన్న కొడుకు కాలం నాటిది. ఆయన ద్వారా యిదిమాకు గిఫ్ట్ గా వచ్చింది. అందుకే యిదంటే మాకు అంత మోజు! దీన్ని మార్చడం యిష్టం లేదు!” అన్నాడు డాక్టరు.

రేడియోను విప్పి బయట పెట్టాడు మురళి. స్పీకరునుండి కనక్టన్ తీసివేసి తనకు మౌత్రం వినబడేటట్లు హెడ్ ఫోన్స్ కి కనెక్టు చేసాడు. “విన్నందేహంగా యిది రేడియోనే!... వద్దు లేండి! దీన్ని మార్చడం అంత మంచిది కూడా కాదు. లాంటి

బంధువులు

రేడియోలు యిప్పుడు కావాల్సిన దొరకవు” అన్నాడు మురళి హెడ్ ఫోన్స్ ని తంపిడ వుంచుకుంటూ.

“నిజం చెప్పారు. నా వుద్దేశం కూడా అదే” అన్నారు డాక్టరు గారు. రేడియో బాగాల్సి కాసేపు అటూ యటూ సర్ది, నాబ్బోని అటూ యటూ తిప్పి, పట్టుకారుతో రేడియో బాగాల్సి అక్కడ, యిక్కడ పట్టి చూసి, పరీక్ష చేసాడు మురళి. కాసేపటికి, “దీనికి రెండు వాలులు పోయాయి. ఒక కండెన్సరు, చేరియములు...” అని మురళి ఏదో అనబోయాడు.

డాక్టరుగారు మధ్యలోనే అందుకొని “అవన్నీమాకెందుకు? మీవంతు రేడియోను

కర్తవ్యం

మనమంతా
మానంగా ధ్వని లేని
ఉక్కుపిడుగులా రాలాలి
మనమంతా
తీవ్రంగా కావరాని
అగ్నిగుండంలా రగలాలి.
మనమంతా
బిక్కుంగా జారిపోని
క్రొత్తమూర్ఖుణ్ణి తూర్పునే నిలబెట్టాలి
మనమంతా
వివరంగా
మరో లోకాన్ని మార్పుకై సృజించాలి.
—పి. మోహన్ రామ్ ప్రసాద్

రిపేరుచేసి యివ్వటం. ఏమేం కావాలో మీరే చూసుకొంటారుగా! ఉజ్జాయింపుగా చెప్పండి. వీరివుతుందంటారు?” అనడిగాడు.

“దెబ్బ అయిదు రూపాయలు కావచ్చు!” అన్నాడు మురళి హెడ్ ఫోన్స్ ని సేసేస్తూ.

సాలిపోయిన ముఖంతో “అబ్బ, దెబ్బ అయిదో ఐదో, పదో, సాతికో అవుతుందనుకున్నాను” అన్నాడు డాక్టరు.

“అబ్బ, వేనేమీ విక్కువ చెప్పలేదండి! వాలులు రేట్లు పెరిగిపోయాయి. కానీ అంటే, మీకు కేటలాగు చూపిస్తాను—అది

కాక, ఒక కండెన్సరు, ఒకచేరియములు...” డాక్టరు మధ్యలో అందుకున్నాడు. “సరేండి! అనన్సి మాకేం తెలుస్తాయి. మీరయితే యీ వూళ్ళో ఉచ్చితంగా రిపేరు చేస్తారని అన్నారు. అందుకనే వెంటనే మీదగ్గరికి తిమిక్కావ్వామ!”

“నేను రిపేరింగు ఛార్జెస్ నిమిషెయ్యడం లేదు. ఏలా చేస్తాను, మీరు డాక్టర్లు... అందులో మా బంధువులూ అయిపోతిరి!” అన్నాడు మురళి.

“అహో! అలాగేం అనుకోవద్దు. బాంధ వ్యాపికి, దీనికి ఏం సంబంధం లేదు. మీరు న్యాయంగా అందరికీ ఏలా ఛార్జ్స్ చేస్తారో, నాకూ అలాగే చెయ్యండి!” అన్నాడు డాక్టరు బింకంగా. తన బంధువైనందుకు తనకి కన్వెషన్ చూపించానన్నమాట ఆయనకి కాస్త బాధ కరంగా వున్నట్టుని పించింది నాకు.

“ఛ, ఛ! అందరి సంగతి వేరు! మీ సంగతి వేరు. మీరు రేపు సాయంత్రం వివర్ణిస్తా వంపించండి! నేను సిద్ధంచేసి వుంచుతాను” అన్నాడు మురళి

“ఇంకో గంటలో యివ్వడం అవడా?” అనడిగాడు డాక్టరు. యిలాంటి వస్తువులు రిపేరర్ దగ్గరి చాలా కాలం వదలడం వివరకి యిష్టముండదు... వాళ్ళేవైనా సార్లు మారసారని భయం.

“సాధ్యంకాదుసారే! దీని వాల్వ్స్ యీ వూళ్ళో దొరకవు. హైడ్రాబాదు నుంచి తెప్పించాలి. దీనికి ఈక్వివెలెంట్ వాల్వ్స్ వేసియ్యాలి. మార్చి వేస్తే సరిగ పాడదు. యీరోజు మా తమ్ముడు రాతి బప్పురు హైడ్రాబాదు వెళ్తున్నాడు. తెప్పించి రేపటికి రడిచేసి వుంచుతాను” అన్నాడు మురళి.

డాక్టరు నిశాళంగా మొహం పెట్టి “సరే! రేపటికి సిద్ధం చేయండి! కుర్రాణ్ణి సంప్రతాను” అని వెళ్ళబోతూ ఆగి, “చూడండి! కాస్త బాగా చెయ్యండి!” అని యింకా ఏదో చెప్పబోయి, చెప్పలేక వెళ్ళిపోయాడు. కారు కదిలి వెళ్ళిపోయింది.

కారు వెళ్ళిపోయాక మురళి ముసీ గుసిగా నవ్వుకుంటుంటే, “ఏమిటా సంగతి” అని అడిగాను.

“నీకు వింత చూడాలి వుంటే, ఇలా లోవలికిరా!” అన్నాడు. నేను లోవలికి

తెల్లను. వాడు హెడ్ ఫోన్ ను నాకు పెట్టి, రేడియో ఆన్ చేసి బ్యూస్ చేశాడు. రేడియో నిశీలంగా పలుకుతోంది. నేను ఆశ్చర్యపోయాను! 'ఇదేమిటా, యిదీ!' అన్నాను వాడు చేసిన ఆ వ్యాయామం ఆంతకన్నా మాటలు రాక

"మాడ! లేకపోతే పెద్ద మనిషి! యీ పూజో ఏ షాపులో రిపేరింగ్ బాగా చేస్తారని అన్నీ ఆరాటా తీసే వచ్చాడు. వస్తూ వస్తూ బాంధవ్యం ఒకటి మోసు కొచ్చాడు. ఈ రేడియో ఏమీ పాడకలేదు. వాల్ట్స్ కొంచెము లూజ్ అయ్యాయి. అంతే! అది సరిచెయ్యగానే పాడుతోంది." అన్నాడు మరలి.

"మరి యిన్ని అబద్ధాలెందుకు? ఒక గంట రిపేరు చేసినట్టు చేసి, ఐదో, వదో లాక్కుంటే సరిపోయేదిగా, ఏ కంత డబ్బు మీద ఆపేక్ష వుంటే!" తిడుస్తూ ధోరణిలో అన్నాను "అలాగనకు! మనమో అరిగంట రిపేరు చేసేస్తే, వాళ్ళకి నచ్చదు, మళ్ళీ ఏదో బ్రబుల్ అంటూ మాటి మాటికి వస్తుంటారు. యిప్పుడైనా తే, కిక్కురమన కుండా మనం అడిగినదంతా యిచ్చేసి, మనం చెప్పిన టైముకి రేడియోని వట్టుకు పోతారు వాళ్ళకి తప్పి మిగులుతుంది, మనకి లాభమూ మిగులుతుంది!" అన్నాడు.

"లాభం మాట నరే! పాపం మీ బంధు వల కూడామా! కాస్త కన్వెషన్ చూప న్నైనా కేసు!" అన్నాను నేను.

"వ్యాపారం నేరు! బాంధవ్యం నేరు!" అన్నాడు మరలి. నాకేమనాలో తెలియలేదు.

★ ★ ★

ఒక రోజు నేను సుధాకరరావుగారి డిస్పెన్సరీలో కూర్చున్నాను. గుడివాడలో వున్న మా బంధునొకాయన ఈయనగురించి వ్రాశాడు. వాడు, ఈయన మంచి ఫ్రెండ్స్. ఆ పరిచయాన్ని పురస్కరించు కొని, ఆయన సంగతులు నన్ను కనుక్కొంటుండమని రాశాడు. నేను, ఆయనయొగ డేమాలు విచారించకపోతే ఆయన బాధలో నడి పోతాడని కాదు. కాస్త సరిచయం చేసు కుంటే మంచిదని, నేనే ఆయన దగ్గరి కెళ్లాను కొద్ది రోజుల్లోనే మంచి ఫ్రెండ్ య్యాడు, నాకు. అదీనాక, ఒక కోర్కె వ్యవహారంలో నాకు లాయరుతో సంబంధించి వలసిన ఆవసరం వచ్చింది. మంచి నోటీసు

ఒకటి వకడ్డంబడిగా లాయరు ద్వారా వంపించి వలసిన ఆవసరం ఏర్పడింది. సుధాకరరావు గారికి- వచ్చి కొద్ది రోజులే అయినా- లాయరుతో మంచి పేరుంది. ఆయన ఇన్ ఫ్లూయన్స్ ని వుపయోగించుకొని ధర్మ రావు అనే లాయరు దగ్గరి కెళ్లాని నా సంతకం. ఛార్జి సంగతి ఏలాగున్నా, నా పని లోనుగులు లేకుండా వెరవేరుతుందని నా ఆశ. అసందర్భంగానే ఆయన డిస్పెన్సరీకి వచ్చి, సంతాపం ఏలా కదసాలో తెలియక కూర్చున్నాను ఆయన పేషంట్లుని చూస్తూ, అటూ, యిటూ తిరుగుతూ, వుండుండి నాతో ఏదో ఒక మాట మాటాడతూ వున్నాడు.

డిస్పెన్సరీ ముందు కారాగింది. అది మరలి "మామూలుగా వాడే టాక్సీ. నాకు బాగా గుర్తేనూ కాసేపట్లో మరలి టాక్సీ లోంచి దిగి, వాళ్ళ రెండో అమ్మాయిని వడి పించుకు లూ వచ్చాడు. ఆ అమ్మాయికి ఏమిటో నీరసం. ఈ మధ్య కొన్నాళ్ళుగా వంటలో బాగుండలేదు.

"ఏరా! ఏమిటి?" అని నేను మరలిని పలికరించాను. మరలి నావంక చూసి నవ్వి, "ననుస్కారం... డాక్టరుగారూ!" అన్నా డాయన వంక తిరిగి ఆయన అదేలా మోహం పెట్టి, "మీరు... మిమ్మల్ని... ఎక్కడో..." అన్నాడు. నేను కల్పించుకొని "నీడు మరలి అండీ... మరలి ఏల్క్వా- నిక్స్ షాపు వుంది చూడండి-" అని చెప్ప బోయాను.

మరలి, 'మీ రేడియో కూడా బాగు చేసి యిచ్చాను సార్!!' అరోజునించి మళ్ళీ మిమ్మల్ని కలుద్దామనే అనుకుంటున్నాను... కానీ, వెధవ వ్యాపారం, క్షణం తీరదు... కొన్నాళ్ళ క్రితం సోమేశ్వరరావు గారు ఉత్తరం కూడా రాశారు మీ గురించి అన్నాడు: సీరంజిలోకి మందు నింపుతూ, "ఏ సోమేశ్వరరావు" అనడిగాడు డాక్టరు గారు: నేను ఆశ్చర్యపోయాను; అతడెవరో నాకే బాగా గుర్తుంది. ఈయన మరలి నోయ వుంటాడా?

"అదే చీరాల సోమేశ్వరరావు గారు: ఆయన మాకు బంధువు కావాలి. మీకు కూడా..."

"ఓహో! ఆయనా? ఏమని వ్రాశా రేమిటి?"

మరలి ఏదో చెప్పాడు. పేషంట్లు చూస్తూ, వాళ్ళకి మందులు రాసిస్తూ, డాక్టరుగారు అప్పుడప్పుడు మరలి చెప్పిన మాటలు వింటున్నాడు. పేషంట్లంతా వెళ్లి పోయాక, "ఏమిటి సంగతి? ఇలా వచ్చారు?" అనడిగాడు డాక్టరు.

మరలి "ఇది మా అమ్మాయండీ, కొద్ది రోజులుగా వీకా వుంటోంది. చాలామంది చేత మందిప్పిచ్చాము. నయం కాలేదు. మీ హస్తానా మంచిదని వూరంతా అనుకుంటు న్నారు. మనవాళ్ళు యిలాంటి వాళ్ళుండగా వాళ్ళని వడలి పెట్టి, యింకోరి దగ్గరి కెళ్ళడ మెందుకని తీసుకొచ్చాను. మీదే భారం!" అన్నాడు.

హెలో! పదకొండు పంటలకుండి ఐదుగుంటల ఆోపల ఏప్టెడ్లైస్ రివడ్లు. లేరిన్స్ మెట్టెడ్లైస్ కుండో ఐదుగుంటల టెర్మిన్ "జీవకీర్తన" యువతెట్టుండి అప్టెడ్లైస్ మెట్టెడ్లైస్ కి వోలండ్లదు!!

ప్రతిమానపుడూ, తాను ఏ లోటూ లేకుండా సుఖంగా జీవించాలని, పేరు ప్రతిష్ఠలు సంపాదించాలని కోడతూ ఉంటాడు విక్కువ డబ్బు ఉన్నవాడే జీవితంలో సుఖపడతాడనీ, కీర్తి సంపాదించగలడనీ కొందరనుకోవచ్చు. కాని అలా అనుకోవడం పొరపాటు. లోకాన్ని బట్టి చూస్తే ధనానికి, సుఖజీవితానికి విక్కువ సంబంధం ఉన్నట్లు కనరాదు.

మానవజాతి సంఘజీవి ఇతరుల సహాయం లేకుండా తాను ఏమీచేయలేదు ధన సంపాదనకు కూడా ఇతరుల సహాయం అవసరమే! ధనవంతుడు పెట్టుబడిని పెట్టి, పెద్దపరిశ్రమలపంపిణీను నెలకొల్పి, అందులో ఎంతో మందికి పనికల్పించడం జరుగుతున్నది. యజమాని, తాను పోషకుడనీ, పనిచేసే వారు సోమ్యలని భావిస్తూ, వారిని హీనంగా చూడడం, వారి కష్ట సుఖాలను గమనించక పోవడం జరుగుతున్నది. పనిచేసే వాళ్ళు కూడా-తాము చెనుట ఓడ్డి కష్టపడి తన యజమానికి విక్కువదనం సంపాదించి పెడుతున్నట్లు అనుకోవడం ఉన్నది. ఇలా పనివాళ్ళకు, యజమానులకు పరస్పరం అసహకారం

ఆయన పేషెంట్ ని పరీక్షచేసి గంభీరంగా చెప్పి టేబిలు ముందు కూర్చున్నాడు. “అమ్మాయిని పోస్టిట్ లో చేర్పించండి. ఆపరేషన్ చేయ్యాల్సి రావచ్చు” అన్నాడు, కళ్ళజోడు తీసి బంమిద పుంచుతూ.

“ఆపరేషన్?” మురళి మొహం పొలిపోయింది

“పెద్దదేమీ కాదు! పై నర్ ఆపరేషనే. అన్ని పరీక్షలు చేశాకగిని రిపార్తరగా చెప్పలేం. మీకు సహారు బదు వందలు ఖర్చు కావచ్చు” అన్నాడు డాక్టరు

“బదు వందలా?...” బలహీనంగా అన్నాడు మురళి.

“అబ్బేబ్బే! అది నా శ్రమకయ్యే ఖర్చు అనుకోవద్దండి. నుండుంకే యింత ఖర్చువుతుంది. అన్ని పరీక్షలు చేయ్యాల్సి కదా... పైగా, మీరు తెలిసిన వాళ్ళు బంధువులని కూడా అన్నారు... మీ దగ్గర నేనేం ఛార్జెస్ వసూలు చేయను” అన్నాడు డాక్టరు.

“అబ్బేబ్బే! అలాగేవద్దు మీరు మామూలుగా ఏలా ఛార్జ్ చేస్తారో, ఆలాగే

ధర్మ పథం

జీవితంలో విజయసాధన

లేకపోవడం తరచు కానవస్తూ ఉంటుంది సమ్మెలకు, కష్టాలకు పూతపడటం ఇదే దారితిస్తుంది. దీనివల్ల ఏ వక్సం వారికి ప్రయోజనం లేదు శీరని నష్టం కూడా కలుగుతుంది

యజమాని, తానూ సామాన్యమానవుడననే తెలుసుకుని, పనివాళ్లతో కలిసి తానూ పనిచేస్తూ ఉండాలి పని సక్రమంగా జరగడంలో వారికి తోడ్పడాలి. అప్పు పనివారికి యజమాని పై గౌరవాభిమానాలు కలుగుతాయి యజమానికి వారికష సుఖాల అర్హమై, వారికి తోడ్పడాలనే సంకల్పం కలుగుతుంది. ఈ పరస్పరావగాహనల పని సక్రమంగా సాగిపోతుంది తగదా అసకాశం ఉండదు

బంధువులు

చెయ్యండి! నాకు మా అమ్మను అరోగ్యం ముఖ్యం” అన్నాడు మురళి.

“అలాగనుకోవద్దండి యివి మామూలు ఖర్చులు. మీరే చూస్తారు చీటి గానీస్తాను. అమ్మాయిని పోస్టిట్ లో అడ్మిట్ చెయ్యండి” అన్నాడు చీటి రామ్మ

చీటిని తీసుకొని అమ్మాయి వెంటరాగా మురళి వెళిపోయాడు. “వస్తారా!” అని నాలో కూడా చెప్పి వెళ్ళాడు.

అతడు వెళ్ళాక “అతడూ మీ ప్రెండ్?” అనడిగాడు డాక్టరు. “అవు” నన్నను. “మాశారా! అతడే తెలిసి!! ఈ అమ్మాయికి ఏ జబ్బా లేదు పూర్తి టైం లో యిలాంటి బలహీనత మామూలు. ఏదో చిన్న వైద్యం చేస్తే పరిపోతుంది... కానీ, యిలాంటి వాళ్ళున్నారు మాశారూ! వీళ్ళకి మన వైద్యంమీద అపవమ్మకం. అందరినీ అడిగాడట మంచి వైద్యుడవడని. వస్తూ

కొందరికి ధనంలేక పోయినా తాము సంకల్పించిన కార్య సాధనలో విజయం సాంధుతార. అట్టవారికి ఇతరుల సహాయం ఉండుటవలనే కార్యసిద్ధి కలగుతుంది. తాము ఇతరులకు సహాయపడితేనే-తాము కోరకపోయినా ఇతరులసహాయం లభిస్తుంది.

ఇతరులకు సహాయపడుటకే విరంతరం పాటుపడ తున్న ఒకవ్యక్తి కొందరి విర్యంధం నల్ల విన్నికకు లలివాడు. అతని క్యాగ్ని గురించే అందరికీ తెలుసును. వ్యక్తిని చాలా మంది ఎరుగరు అతడు ఒకప్పుడు ప్రచార పథంలో మాటలాడు తున్నప్పుడు ఆయన ఎవరో ఎరగని గ్రామస్థులు ‘అయ్యా! మహాత్మాగమూర్తి, ప్రజా సేవకులూ అగా న సలనా వారు ఎన్నికలకు విలవగా, ఆయనకు తప్పరుకొకరికీ మా వోటు ఏలా ఇస్తాం? ఆయనకే మా వోటు’ అని దైర్యంగా చెప్పారు అవ్వకీ తానే అగా నందుకు ప్రజలకు తన పై ఉన్న ప్రగడ విశ్వాసానికి లోక పలే స తోషిస్తూ ‘‘అయితే మీ యష్టం’’ అని వేదిక దిగిపోయాడు. తర్వాతి-అతడే తమ అభిరుతవ్వకీ అని తెలుసుకొని గ్రామస్థులు ఆశ్చర్య యారు!

బులు సు వేంకట రమణయ్య

వస్తూ బంధువు నంటూ చెప్పకోవడం!! యిలాంటివాళ్ళ దగ్గర బాగా లాగితే తప్ప వానికి తప్పి పుండదు, మనకీ లాభం పుండదు!” అన్నాడు

నేను అనలేక పోయాను. లాయరు ధర్మరావు గురించే అలోచిస్తున్నాను నేను. అకస్మాత్తుగా నాకు ఒక అరుడియా వచ్చింది డాక్టరు తో అన్నాను. “డాక్టరు గారూ! యీ ధర్మరావు గారు మాకు దూరపు బంధువు కావాలండీ! ఆ సంగతి ఆయనకు చెప్పమంటారా?” అనడిగాను.

డాక్టరు ఏదో అలోచిస్తున్న వాడల్లా నావేపు తిరిగి, “ఏమిటి? అంటున్నారా?” అనడిగాడు.

“అదూ! ఏం లేదులేండి, ఏదో చిన్న ధర్మ సందేహం వస్తేనూ!” అన్నాను.

“ధర్మసందేహం లేవ్వడంకా యంకే, మన ధర్మం ఏమిటో మనకి పరిగా అవగా పావ లేనవ్వడే” అన్నాడాయన.

“అంతేలేండి!” అన్నాను నేను ధర్మ రావును తలుచుకొంటూ.

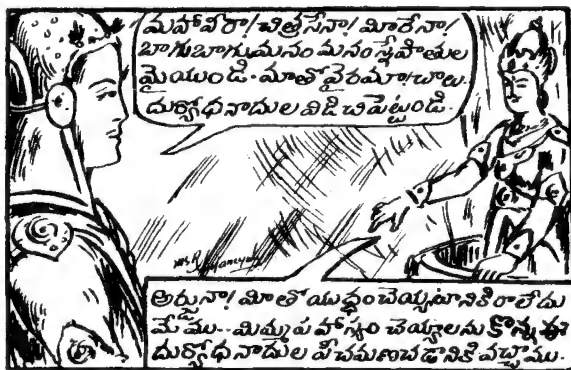
(గత సంచిక తరువాయి)

అకసమున కెగసిన వాణిజ్యుని అల్లిగి అర్జునుడు ఆగ్నేయదివిష్ణుముల ప్రయోగించి గంధర్వులను బింద బింద ములుగ తెగ నటక సాగెను.

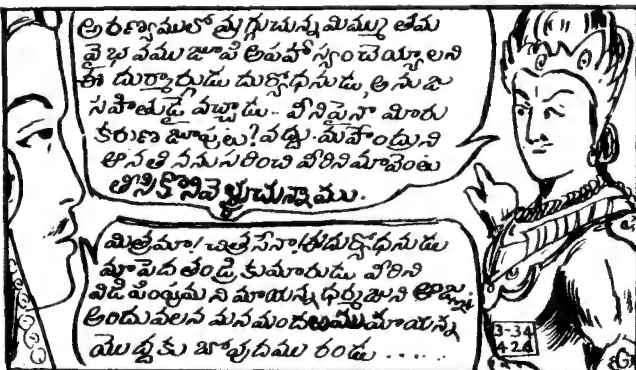

అహో! అర్జునుని అస్త్ర పరిపరత్నకసముతయ పండితిగట్టినట్లున్నదే! ఇంత అర్జునుని ఎదురుకు వెళ్ళక తప్పదు సరే!

మహావీరా! చిత్రసేనా! మోరేనా! బాగుబాగుమును మనం స్వపాతల మైయిండి. మాత్రం భైరవమూచారు. దుర్యోధనాదుల విడిచివేట్టుండి.

అర్జునా! మోతాయుద్ధం చెయ్యమనికొరలేదు మేము. మిమ్మ వాళ్ళం చెయ్యాలనుకొన్నా భూ దుర్యోధనాదుల పోవమనబడనికొరలేదు.

అరణ్యములో ప్రగృహస్థ మిమ్మ అమ వైభవము జూపే అపవోగ్యం చెయ్యాలని ఈ దుర్మార్గుడు దుర్యోధనుడు, అనుజు సహాయుడ వచ్చాడు. వీనిపైనా మోరు కరుణ జూపులు? వట్టు మహేంద్రుని అనతి ననుసరించి వీరిని మోపెంతు అనికొని వెళ్ళుచున్నాము.

మిత్రమా! చిత్రసేనా! ఈ దుర్యోధనుడు మూపెద తండ్రి కుమారుడు వీరిని విడిచివేయమని మాయన్న ధర్మభూని అన్న అందువలన మనమందఱముమాయన్న యెద్దుకు బావుదము రండు....

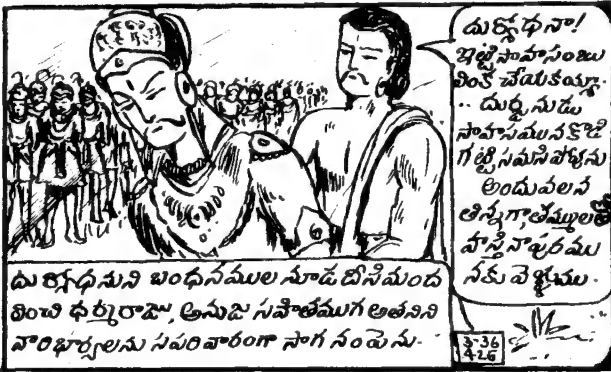
చిత్ర సేనుడు అర్జునుని సూచన సంగీతరించి బండేలైన దుర్యోధనాదుల వేంతుగొనిరా నైన్యములను అడేశించి భూమాలున నకుల సహదేవులతో ధర్మజుని యెద్దుకు బయలుదేరి వచ్చెను....

మహాత్మా! చిత్రసేనా! ఈ దుర్యోధనుడు మోచేత చావక పోవడం వేలయినది. వీరితప్పులను మన్నించి, మాకొసం పదిలివెళ్ళండి. మహేంద్రునకు మామారుగా చెప్పండి....

ధర్మజుని అదేశానుసారము దుర్యోధనాదుల పొండవుల పరిపాటి దేవలోకమున కెగసిన పోయినాడు చిత్రసేనుడు.

దుర్యోధనుని బంధనముల సూడచినేమంద తించి ధర్మరాజు, అనుజు సహాయముగ అతనిని వారిభార్యలను సపరివారంగా సాగ నంపెను.

దుర్యోధనా! ఇట్టి సాహసం జల తింక వేయకయ్యా... దుర్మనుడు సాహసమునకొకటి గట్టి నమని పోవును అందువలన తిన్నగా, తప్పులతో హాసినాశరము నకు వెళ్ళుము.

[ఇంకా ఉంది]

సాయంత్రం మునిసిపల్ పార్కులో కూర్చున్నాను. పిల్లల కోలాహలం విపరీతంగా ఉంది. జారుడు బల్లలపైన, బ్యాంప్స్‌లో బారుల పైన పిల్లలు ఆడుతున్నారు; కేరింతులు కొడుతున్నారు. పార్కులోని పచ్చదనంలో నజీవ ఫుష్పల్లో పిల్లలు చెంగలిస్తున్నారు. ఆ వృత్తాన్ని చూస్తున్న నాకు ఎంతో సంతోషంగా ఉంది.

అమాయకత్వం, చైతన్యం, ఉత్సాహం, ఉద్యోగం, ఆనందం స్పందన - ఆ విధిగే పువ్వు వంటి పిల్లల్లో కనబడుతుంటే గుండె పండుగ చేసుకొంటున్నది.

సిమెంటు శాంచీమీద కూర్చొని చూస్తున్న నేను అరగా కన్నులు మూసుకొన్నాను. బంగారపు సిరెండలో మెట్ట తామర పువ్వులు ఎర్రగా మండు తున్నట్లు కనబడుతున్నవి.

పార్కులోకి వస్తున్న నలుగురు స్టూడెంట్లు 'నమస్కారం సార్' అంటూ వెళ్ళారు.

పది నిమిషాలైన తర్వాత ఇంకో గుంపు విద్యార్థులు వస్తూ 'గుడ్ ఈవినింగ్ సార్' అంటూ వెళ్ళారు ఉడెరుగా.

విద్యార్థులు ప్రదర్శించిన ఈ గౌరవంవల్ల ఒక విధమైన గర్వతేజ మనసులో పొలుమరిచిన మాట వాస్తవం!

నేను కూర్చున్న బెంచీ ప్రక్కన గడ్డిలో పండుకొని ఉన్న పన్నిందేళ్ళ కుర్రవాడు, స్టూడెంట్లు నాకు నమస్కారం చేస్తూ వెళ్తున్న దృశ్యాన్ని చూసి, కళ్ళు నులుముకొని నా ప్రక్కన వచ్చి కూర్చున్నాడు.

నల్ల నీక్కురు, గళ్ళ చొక్కా వేసుకొన్నాడు. హాఫీ జాబ్బు! పెద్ద కళ్ళు! నిద్ర నుండి లేచినందువల్ల కొంచెం ఎర్రగా వున్నాయ్. ఎదురుగా లోకాన్ని మర్చిపోయి ఆడుకొంటున్న పిల్లల ఈ డువాడే! వాళ్ళు హాయిగా ఆడుకొంటుంటే వీడు నిద్ర నుంచి మేలుకొన్నాడు.

'ఏంటి గుర్రాగారూ! మీరేం జేస్తారు?'

ఆ కుర్రడు నన్ను ప్రశ్నించాడు. 'గురువుగారు' అనే మాట స్పేషల్ దగ్గర, సినిమాహళ్ళ దగ్గర, మల్కా కంపెనీల దగ్గర, హాటళ్ళ దగ్గర, సారా దుకాణాల దగ్గర, ముందల కంపెనీల దగ్గర సాధారణంగా వాడే పదం! ఒకవ్వడు నిజంగా ఎంతో విలువైన పదం! కాకపోతే ఇప్పుడు అడ్డమైన ప్రతి నాలుక మీద అడ్డదిడ్డంగా నడయాడుతున్న పదం అయ్యింది! అంతే తేడా!

'నువ్వేం చేస్తుంటావోయ్?' నేను అడిగాను.

'అదేటి గుర్రాగారూ! ముందు నేను అడిగాను గదా?'

'అవునునుకో! నేను పెద్దవాణ్ణి గదా! నాకు ముందు జవాబు చెప్పి.'

'నిజమే ననుకోండి ... ఇ స్టూడెంట్లు కుర్రాళ్ళు ... వీన్ పాన్ మంటుంటే... యింగ్లీషు బొమ్మల్లోలా ... మీరు పెద్దోళ్ళని అనుకున్నారెండి ... అన్నలు ... యేం జెత్తారో .. తెలుసు కొందారని ... అడిగా.'

'సరే లేవోయ్ ... నేనే చెబుతా ... బమ్మ

స్టాండు దగ్గర కాలేజీ వుంది చూశావా? దాన్నో పని చేస్తున్నాను.'

'బమ్మ స్టేండింగ్ దగ్గరా? అవునండోయి... పెద్ద బిల్డింగ్ గులు ... చూశా ... దాన్నో ఏం జెత్తారండి మీరో...'

'జె. ఎల్ అంటే జూనియర్ లెక్చరర్ గా పన్నేస్తున్నాను.'

'అంటే ... ఏంటి గుర్రాగారు?'

'అంటే... స్టూడెంట్లుకు పాఠాలు జెప్పే ఉద్యోగం అన్నమాట... పదో తరగతి పాస్ చేస్తే కుర్రాళ్ళకి పాఠాలు చెప్పాలి... పెద్దగా అరవాలి... అల్లరి చెయ్యకుండా చూడాలి... అర్థమయ్యేటట్లు చెప్పాలి... క్రమశిక్షణలో ఉంచాలి... అదన్నమాట ఉద్యోగం...'

'ఓన్ తెలిసిపోయింది... అయితే... సరిగా... నా ఉజ్జోగం లాంటిదేనన్నమాట...' అన్నాడు మెరుస్తున్న కళ్ళతో.

'ఆ' అని ఆశ్చర్యంతో బెంచీకి చేరగిలబడ్డాను.

'ఏమిటోయ్... నవ్వు వెలగబెడుతున్న ఉద్యోగం?' పరిహాసంగా అడిగాను.

'మూడు సినిమా హాళ్ళు లేవు... అదేనండి మార్కెట్టు దగ్గర, గోరచ్చనపేటకే దారిలో హాళ్ళుండి... లవ్విటాకిన్ చూశారా? అక్కడ...' అని ఇంకా చెబుతుండగా -

'మాష్టేరూ! మీకేసమే చూస్తున్నాం ... మీటింగ్ ప్రారంభమైంది ... బయలుదేరండి...' అని ఇద్దరు స్టూడెంట్లు వచ్చి నన్ను తొందర పెట్టారు. నేను లేచి ఆ కుర్రాణ్ణి చూస్తూ దగ్గరగా వున్న మీటింగ్ దగ్గరకు వెళ్ళాను. ఆ కుర్రాడేమిటి? ఉద్యోగం ... పైపెచ్చు నాలాంటి ఉద్యోగమట! మనసులో నవ్వుకొన్నాను. వారంరోజులైంది. లవ్విటాకిన్లో ఇంగ్లీష్ పిక్చర్ 'కింగ్ ఎలిఫెంట్' అనే సినిమాకి తీసుకొని వెళ్ళమని మా పిల్లలందరూ పోరుపెట్టారు. సరేనని తీసుకొనివెళ్ళాను.

ఇంటర్వెల్లో జైలుకు వచ్చాను. అఖండ దీపాల వెలుగులో, పెట్రోమాక్స్ లైట్లు కళతలలో వేరుపెన్కాయులు. బజ్జీ, పకోడి, మషాల మిక్చర్, స్వీట్లు అమ్మితున్నదుకాణాలు!

దా రేదీ?

పదుపుతున్నా రోజూ 'వాంటెడ్' కాలెవ్ - రావడానిక్కాడా అనుభవమే కావాలంటాను, వయసు - పాలితేళ్ళ మించరాదంటారే, అనుభవమూత్రం-అయిదేళ్ళా కావాలంటారే! ప్రకటనలో పెద్ద జీతమే రాస్తారే, ప్రయివేటుగా - 'డిపాజిట్' కట్టమంటారే, అన్నీ అయ్యాక - ఇంకా ఉద్యోగం రాదేమయ్యా అంటే నీకా ఉద్యోగం "రిజర్వుడు" కాదు - పామ్మంటారే!...

ఇప్పుడు చెప్పండి - ఇంకా "ఉద్యోగం" నాకెవడిస్తారే? నా జీవితానికో దారెవడు చూపిస్తారే!

- మరువాడ బాసుమూర్తి

పైకితో చక్రాల తోపుడు బండ్లమీద ఈ సరుకులు అమ్మేది ఒకడు; కొనమని అరిచేది ఇంకొకడు.

చాలా బండ్లున్నాయి. కానీ ఒక బండి దగ్గర 'బజ్జీ, గరమ్ మషాల, పకోడి' అని కంచుగంటలా గొంతు వినబడుతున్నది. ఆ గొంతుకు ఆకర్షితులైన జనం, ఎక్కువగా అక్కడే మూగారు. నేనూ అక్కడికో నాలుగడుగులు వేశాను. జనం ఎక్కువగా వుండడంవల్ల ప్రక్కగా నిలబడ్డాను.

'అరవరా ... కొడకా! జేరాలు సరిగ్గా రావంటలా ... అరుపు పెద్దంగా...' అంటున్నాడు చెక చెక పాట్లాలు కడుతున్న మనిషి.

ఇంకా శ్రుతి పొచ్చించి అరుస్తున్నాడే. ఆ గొంతులో ఒక ఆకర్షణ! ఒక రంజకత్వం వుంది ఇంకో రెండు నిమిషాల్లో ఇంకా జనం అక్కడే మూగారు. ముఖ్యంగా ఆ గొంతు విని; రెండోది కొనాలని.

'తోసు కోవద్దు బాబు! ... వరసగా తీస్తాండి ... జేబులు జాగ్రత్తండి ... బజ్జీ ... పకోడి ... కార బ్యాండ్ ... మషాల...' అని కుర్రవాడు రికార్డులా పెద్దగా అరుస్తున్నాడు. కొనేవాళ్ళను చూస్తూ, అజమాయిషీ చేస్తున్నాడు. వాడికి పన్నెండేళ్ళు వుండవచ్చు. కానీ గంటలా అరుస్తూ, కుక్కలా పని చేస్తున్నాడు.

చలుక్కున నాకు వారంరోజుల క్రిందట మునిసిపల్ పార్కులో నాతో ముచ్చటించిన కుర్రాడు జ్ఞప్తికి వచ్చాడు. వెంటనే దగ్గరగా వెళ్ళి సునిశితంగా చూశాను. ఆ కుర్రవాడే! అనాటి మాటలు గ్లిరున నా తలలో తిరిగాయి. మనసు చివుక్కుమండ!

నేను పిల్లలకోసం కారపుబాంది కొంటుండగా నన్ను గుర్తుపట్టి 'ఏం గుర్రాగారు! బాగున్నారా?' అన్నాడు. నేను నవ్వుతూ తల ఊపాను.

'మీ ఉద్యోగం లాంటిదే నా ఉద్యోగం' అన్న ఆ కుర్రవాడి మాటలు పదే పదే అలల్లాగా గుండెను తాకుతున్నవి.

ఎవరు ఏ ఉద్యోగం చేసినా, దానిమీద బాధ్యత, బరువు, ముతకారం, గౌరవం పెంచుకొంటే తెల్ల బట్టలు వేసుకొన్నా, నల్ల బట్టలు తొడుక్కున్నా ఎక్కువ తక్కువ భావాలు వుండకూడదనే స్ఫురణ ఆ కుర్రవాడి మాటల మూలకంగా నాకు అవగతమైన పరమసత్యం! 'అరే! అదా మీ ఉద్యోగం' అని చిన్నచూపు చూసే చిన్నబుద్ధుల పెద్దవారి సంగతి వేరే విషయం!

ఒక విషయ సమస్య పరిష్కారం అయినంత ఆనందం కల్గింది. సామాన్య మానవుడికి జ్ఞానోపదేశం కల్గడానికి ఏ రుద్దోనో, గుబాలోనో కూర్చోనక్కరలేదు. ఎడట వున్న మనుష్యుల మనుగడ గమనిస్తే చాలు అని అనుకొన్నాను.

'అవునన్నట్లు'గా సినిమాహాలులోని బెల్ మోగింది.

నేను ఆ కుర్రవాడిని చూస్తూ ముందుకు నడిచాను.

✦ డాక్టర్ సలహాలు ✦

- డాక్టర్ కె. వెంకటేశ్వరరావు

కె. జి. ఆర్. - కరీంనగర్

నా భార్య పెండ్లికి ముందు బాగానేవుండేది. పెండ్లి అయిన 10 రోజుల తర్వాత పిచ్చిపిచ్చిగా అరవటమూ రాతంతా నిద్ర పోకుండా వుండటమూ చేస్తుంటే డాక్టరుకి చూపించాము. డాక్టర్ 'అక్యూట్ మేనియా' అన్నాడు. కొన్ని రోజులు బాగుంటుంది. దీనికేమి చెయ్యాలి?

★ కొందరికి మానసిక దౌర్బల్యం వల్ల చిన్నప్పటినుండి మామూలుగా నలుగురితో కలిసి మెలిసి వుండకపోవటం, ఊహగానాలతో ప్రాద్దు పుచ్చట, దొరికిన సాహిత్యాన్ని చదివి వారికివారే 'మరో ప్రపంచం' సృష్టించుకొని విజ జీవితంలో చలన చిత్రాలలో 'డ్రీమ్‌వేల్'లో చూపించే విధంగా వుండాలని ఆనుకోవటం, దానికి మించి ఆచరణలో పెట్టబూనటం వల్ల వారి మానసిక స్థితి అత్యంత సున్నితంగాను, ఎవరు వారి దృక్పథానికి అడ్డు తగిలినట్లునిపించినా, వారిని ఏమీ అనలేని పరిస్థితికి దిగజారి మానసిక వ్యాకులత వల్ల బహిర్గతమయ్యే రోగలక్షణాన్నే మీరు ప్రాసంగ్య జబ్బు అంటారు. కొన్నిరోజులు మామూలుగా వుండటం ఆ సమయాలలో ఆమె ఏర్పరచుకున్న ఊహారానికి భంగమేర్పడక పోవటమే. మీరు కోరినట్లుగానే మానసిక వైద్య శాస్త్రంలో నిపుణులను కలుసుకొని వారి సలహా సాందటం మంచిదనే నా అభిప్రాయం. మద్రాస్, రాయచేలూరు, ఢిల్లీ, మైసూరు మొదలైన చోట్ల ఇటువంటి రోగాలు కలవారికి అన్ని సౌకర్యాలు, అన్ని పరిశోధక కావలసిన సౌమగ్ని, నిపుణులైన డాక్టర్లు వుండటం గమనించి తగ్గి విషయం. అక్కడికి వెళ్లి మిగతా వివరాలు సేకరించండి.

ఎస్. ఎల్. కె. - మద్రాస్

నా వయస్సు 16 సం॥లు. నాకు మొదట ఎడమ బుగ్గ వాచినది. దానికి మందు వాడను

వాపు తగ్గి బుగ్గ మీద బిచ్చ రూపంలో గడ్డ కట్టించి. అప్పుడప్పుడూ నొప్పిగా వుంటుంది. దీనికేమి చెయ్యాలి?

★ మీ వయస్సుని బట్టి మీకు ముందుగా ఏర్పడిన 'బుగ్గవాపు' అక్కడి 'మెటిమను' గిల్లటానికి ప్రయత్నించి విఫలం చెంది లేక కొద్దిగా మాత్రమే మెటిమలోని చీముని తీయగలగని, మిగిలిన చీమ, వత్తిడివల్ల నెత్తురు గడ్డ కట్టి, చీము మిగిలి పోవటం, ఆ ఫలితంవల్ల అక్కడి భాగం వాపుగానే నిలిచి పోవటం, అదే కారణం వల్ల ఆ చీమ చీము క్రొత్తగా ఏర్పడే సమయాలలో వెప్పి రావటం జరుగుతోందని ఊహించవలసి వస్తున్నది. ఈ వాపు అసహ్యకరంగావుంటే శస్త్ర వైద్యుల సహాయం అర్పించి చిన్న 'గంటు' పెట్టి గడ్డ కట్టిన రక్తాన్ని చీముని తీసేసే, వుండు మానటానికి మార్గాలు చెబుతారు.

కె. ఎన్. కె. - హైదరాబాద్

నా వయస్సు 30 సంవత్సరములు. నాకు ఒక సంవత్సరము నుండి రెండు, మూడు నెలల కొకమారు గుండెల్లో నొప్పిలాగా వస్తున్నది. ఇప్పుడు 10 రోజుల కొకమారు నొప్పి వస్తున్నది. నొప్పి వచ్చినపుడు ఒక గంటసేపు వుంటుంది. దీనికి తగిన వైద్యము తెల్పండి.

★ మీరు ప్రాసంగ్య 'గుండె నొప్పి' అనేది కడుపులో ఏర్పడిన 'పైపర్ అసిడిటీ' (అంటే ఆమ్లం ఎక్కువగా కడుపులో ఉత్పత్తి అవటం) వలన లయపురబుందని నా అభిప్రాయం మీకు ఇప్పటికీ గుండెనొప్పి అంటే కడుపులో ఏదో అంటాడేమిటని సందేహం, కోపం మొదలైనవి ఏర్పడేవుంటాయి. కాని శరీర నిర్మాణం తెలిసిన వారికి కడుపు (అన్నకోశం) పైభాగం చదుమొనలు వున్న ప్రదేశం వరకు చాతీలో వుంటుందని అర్థమయ్యేవుంటుంది. విజానికి కడుపు అనబడే "అన్నకోశం" (స్టమక్) ఎక్కువ భాగం చాతీలోని

ఎముకలగూడులోపలే వుంటుంది. గాస్ట్రైటిస్, కడుపులో వుండు (అల్సర్) మొదలైనవి వున్నవారికి చాతీలో తరచు నొప్పి రావటం సహజం. ఎక్కువగా చాతీలో చీమి లేదని నిర్ధారించు, కొని ఆ అధిక ఆమ్ల ఉత్పత్తికి విరుగుడుగా 'యాంటాసిడ్' మూతలు వాడండి. ఉదాహరణకు ఆర్పిట్స్, జెటస్లో మొదలైనవి. ఆహారంలో కారం, పులుపు తగ్గించుకొని, ఆహారాన్ని సకాలంలో కొద్ది, కొద్దిగా చదుమార్చు తీసుకోవటం మంచిది ఎస్. ఆర్. ఆర్. - ఏలూరు

నాకు 15 రోజుల కొకమారు విరోచనము అవుతున్నది. మలంలో 'ఎస్పిరిట్ లుంగ్రికాయెడ్స్' వున్నట్లు తెలిసినది. మిగతా రోజుల్లో మలబద్ధం అవుతోంటుంది యెక్కువగా గ్యాస్ పోతోంది.

★ మీ ముందు జాగ్రత్తలకు ఒక వైద్యునిగా అభినందనలు తెలియజేస్తున్నాను.

ఎవరికైనా సరే విరోచన సంబంధ రోగాలు వుంటే నిపుణులైనవారిచేత మలపరీక్ష దాదాపు ఆరు నెలల కొకమారు చేయించుకుంటే వారే ఆశ్చర్యపడే విషయాలు బయటపడతాయని తెలియజేయుటకు మీరు చేయించుకున్న 'మలపరీక్ష' మంచి నిదర్శనం. మీకు పొడవైన గుండ్రంగా వుండే పురుగులు వున్నాయని తెలిసింది. కాబట్టి 'పైపర్ జీన్ సిట్రేట్' అనే మందు రాత్రి భోజనానంతరం 50 సి.సి ల వంతున (1 1/2 టాస్సులు) రోనికి వరుసగా రెండు రాత్రులు తీసుకోవటం అవునరం. 10 రోజుల అనంతరం తిరిగి మలపరీక్ష చేయించుకొని, పూర్తిగా పురుగులు పోయేదాకా నెల కొకమారు మాత్రం ఈ మందు వాడాలి. మలబద్ధకం, గ్యాస్ మొదలైనవి ఏటి ప్రభావంవలననే రావచ్చును

డి. సి. ఆర్. - నింపూరు

మా అమ్మాయి వయస్సు 8 సంవత్సరములు. మూడు నెలల క్రితం జ్వరం వచ్చి వెంటనే శరీర మంతా నొప్పులు ప్రారంభమై ముడుకులు, భుజములు అడులులేదు. డాక్టర్ సలహాపై వైద్యము చేయించాము. గుణము కన్పించలేదు. ఇది 'రుమాటిక్' జ్వరం, క్రమేపీ తగ్గుతుంది, ఒక్కసారి తగ్గుదు అన్నారు.

★ 'రుమాటిజం' అనే రోగం చిన్న వయస్సులోనే ఏర్పడటం చాలా అసహజం. ఈ రోగం వున్నవారికి మొదట్లోనే ఆ రోగాన్ని నిర్ణయించటం, అటు తర్వాత క్రమం తప్పకుండా వారానికోమారుగా 'పెనిసిల్లిన్ ఎల్. ఎ' 6 ఇంజక్షన్లు, 10 వారంపాటు చేయించుకోవటం, పిన్నెల్ బ్యూటా జోన్, మూతలు రోజుకి 3 వంతున 10 రోజులపాటు వాడటం ముఖ్యం. ఇంత వరకు కూడా ఈ రోగానికని ప్రత్యేక కారణం కనిపెట్టబడకపోయినా, శరీరంలో చీము పట్టగల ప్రదేశాలు వున్నవారికి ఈ రోగం వస్తుందని ప్రస్తుత అంచనా.

సినిమా విశేషాలు -జి.వి.జి.

'మహా శక్తి'లో జయమామిని, నరసింహరాజు

కొత్త చిత్రాలు

"బొమ్మ - కాటుక" : శ్యామ్ ప్రసాద్ ఆర్ట్ ప్రొడక్షన్స్ కొత్త చిత్రంలో మురళీమోహన్ పరజన ఒక కొత్త నటికి అవకాశమివ్వడం ద్వారా చెప్పారు విజయవాహిని. రావుగోపాలరావు, జయలలిత ఇతర ముఖ్య భూమికలు నిర్వహిస్తారు. దుర్గా నాగేశ్వరరావు దర్శకుడు.

"సన్నాయి అప్పన్న" : "జూలై 14 న సూటింగ్ ప్రారంభమవుతుంది, బ్రదర్. శోభనబాబు - జయప్రద ఒక జంట, ఈశ్వరరావు - మాధవి మరో జంట, రమాప్రభ - నేను మూడవ జంట. దీవక్ డైరెక్టరు," అని తెలియజేశారు శ్రీ రమణ చిత్ర వారి రాజా వర్మ చిత్రాన్ని సమర్పించే వంతు. ఇంకా ప్రధానరెడ్డి, నూతన్ ప్రసాద్, అల్లూరామంగయ్య, రాజసుల్తాన్ కూడా ఉంటారు. పినిసెట్టి సంగీతానుబంధం. జి. వల్లనారాయణ నాయకావహుడు. జి. కె. వెంకటేశ్ సంగీత దర్శకుడు. కూర్పు : రవి. నిర్మాణ నిర్వహణ : ఎం. ఎ. రెడ్డి.

"నవల నవల కదిలించి" : నవల నవల

'ప్రియబాంధవి'లో శారద, రంగనాథ

రంగారావు 'నవల నవల కదిలించి' అనే సంస్థను తెరిచింది. వీరి తొలి వర్క్ చిత్రంలో మురళీమోహన్, రంగనాథ, రంగమోహన్, శరత్ బాబు, రావుగోపాలరావు, నాగభూషణం, గిరిబాబు, ఈశ్వరరావు, నరసింహరాజు, సత్యేంద్ర కుమార్, ప్రసాద్ బాబు, ఎం. రంగారావు ఆదిగాని వారుంటారని నిర్మాత మాటల కోడండ రామయ్య వివరించారు.

సినీమాయ ఆర్ట్ పిక్చర్స్ : "కమలహాసన్ హీరో. వరుమూరి మాటలు రాస్తున్నారు. ఆత్రేయ, కొనరాజు, సి. నారాయణరెడ్డి పాటలకు రాజేశ్వరరావు స్వరకల్పన చేస్తారు," అన్నారు ఎన్. ఖదర్ బాషా నిర్మించే చిత్రానికి దర్శకత్వం వేలపే పేకేటి శివరాం. పెన్సింబర్లో చిత్రీకరణ ప్రారంభమవుతుంది.

"చిత్రరేఖ" : శశిరేఖ నాయికగా పుష్పరేఖ బావర్లో పుష్పవల్లి నిర్మించే చిత్రానికి మద్దిపట్ల మారి సంగీతానుబంధం రాస్తున్నారని కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వ బాధ్యతలు వహించే టి. మాధవరావు చెప్పారు. మహదేవన్ స్వరంపాఠిలో ఆత్రేయ గీతాలు రాస్తారు. బి. సంజయ్ నాయు, దిలీప్ సంగీ

20 - ఆంధ్రప్రదేశ్ - 20 7-79

తెల్లం గల ఈ చిత్రానికి నెంకటేశ్వరరావు నిర్మాహకుడు.

మారుతీ ప్రొడక్షన్స్ : "జూలై లో పాటల రికార్డింగ్, అగస్ట్ - సెప్టెంబర్ లో షూటింగ్ పూర్తి చేసుకోని, అక్టోబర్ లో విడుదలకు సిద్ధమవుతుంది," అన్నారు నిర్మాత అడుసుమిల్లి లక్ష్మీకుమార్. వీరి తాజా రంగుల చిత్రంతో కృష్ణ, శ్రీదేవి, సత్యనారాయణ, రావుగోపాల రావు, లల్లరామలింగయ్య, గిరిబాబు, లంజలిదేవి వంటివారు. "ఇద్దరు కొత్త యువకులను కూడా పరిచయం చేయబోతున్నాం. అందమైన భవంతులలోనే షూటింగ్ జరుపుతాం. భమిడిపాటి రాధాకృష్ణ, చక్రవర్తి, పుష్పం గోపీకృష్ణ, రాజేంద్రకుమార్, కోటగిరి గోపాలరావు 'టెక్నీషియన్లు,' అని వివరించారు డైరెక్టర్ జి. సి. శేఖర్. ఈయన దర్శకత్వం వహించిన తొలి చిత్రం "వేసనతీరాలు" ఈయనకు మంచి పేరు తెచ్చి పెట్టింది. "అల్లరిబుల్లోడు" (తిరువతూరు), "ఆతనికంటే మునుదు" నూర్జం పండుగను జరుపుకున్నాయి. "శివకేశవులు" తర్వాత ఇతర సంస్థల నుంచి కూడా అవకాశాలు వచ్చాయి. కానీ, నేటి ప్రేక్షకుల అభిరుచులకు అనుగుణంగా పకడ్బందీ అయిన కథ దొరికితేగాని, అంగీకరించదలచేదీయన. "అటువంటి విశిష్టమైన కథ ఒకటి ఇటీవలే

దొరికింది. కృష్ణ, జయప్రదలలో నెంబర్ నుంచి చిత్రీకరణ ప్రారంభమయ్యే ఈ చిత్రం గురించి వివరాలు త్వరలో తెలుజేస్తాను," అన్నారు శేఖర్.

శ్రీ లక్ష్మీవారాయణ ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ : కృష్ణ, శ్రీదేవి కలిసి నటించే మరో చిత్రమిది. "సెప్టెంబర్ లో పాటల రికార్డింగ్, అక్టోబర్ లో షూటింగ్ ప్రారంభించి డిసెంబర్ కల్లా పూర్తిచేస్తాం," అన్నారు నిర్మాత కుదరవల్లి సీతారామస్వామి. ఈ వచ్చేల చిత్రంలో యింకా సత్యనారాయణ, చంద్రమోహన్, ప్రభాకరరెడ్డి, లల్లరామలింగయ్య, కె. వి. చలం, సారథి, జగ్గరావు, అనందమోహన్, భీమరాజు, శ్రీలంక మనోహర్, రమాప్రభ, జయమాలిని, నిర్మల, అత్తిలి లక్ష్మీకో పాట గౌరవ ప్రాతలలో మురళీ మోహన్, త్యాగరాజు కనిపిస్తారు. ఎం. డి. సుందరం కథకు జంధ్యాల మాటలు రాస్తున్నారు. చక్రవర్తి సంగీతం, పుష్పం గోపీకృష్ణ చాయ ఇతర హాగులు.

పీమా నిర్ణయం

"నేను నటించే ప్రతి చిత్రంలోనూ 'వెక్స్'ను ఎలాగో 'మిక్స్' చేస్తూండడంతో నాకు 'అల్లరి చదును'లో జయప్రీత, మురళీమోహన్

'మంగళ తోరణాలు'లో తాళూరి రామేశ్వరి 'వెక్స్' అయిపోయింది. ఇటువైపు 'ఎ' చిత్రాల్లో నటించను. 'ఎ-1' చిత్రాల్లోనే నటిస్తాను,' అని ప్రకటించింది పీమా.

పేరులో నీవేమి పెప్పర్ ది గలదు ?

సినిమా

కథకు తగ్గ పేరు కొన్ని చిత్రాలకు ఉండదు. చిత్ర విషయానికి అన్నిటికన్నా 'టైటిల్' ముఖ్యమైనదని పలువురు నిర్మాతల అభిప్రాయం. అంచేత, అది ఆకర్షణీయంగా ఉండాలని - కొన్ని గోజులపాలు బుర్రలు వేడక్కేలా ఆలోచించి, అనవసరమైన కాంయావనచేసి, చివరికి ఏదో ఒక పేరును హడావిడిగా పెట్టేస్తూంటారు కథకు సంబంధంలేని 'టైటిల్'తో ప్రేక్షకులు తికమకలు పడడమూ వస్తుంది.

నేటివీరకాయలో నెయ్యి ఎలా ఉండదో, రెడ్ పెన్సిల్ లోనూ రెడ్ ఉండదు.

కార్లో రవాణాచేసే సరకులను 'షిప్'మెంట్ అంటారు. షిప్ లో పంపే సరకులను 'కార్గ్' అంటారు.

ఏమాన ప్రమాదం సంభవించినప్పుడు:

'విజయక్రిమేషన్స్' చిత్రంలో సంగీత, కృష్ణ,

నర్తారణాన్ని పరిశోధించడానికి ఉపయోగపడే 'ట్యాక్ బాక్స్' రంగు నిజానికి నలుపు కాదు - ఎరుపు. ఆరెంజ్, లేక లేత పసుపు రంగుల్లో ఉంటుంది.

అలాగే కొన్ని జినరల్ సాఫ్ట్ వేర్ లో 'అన్ పైర్ క్లర్క్' అనే ఉద్యోగి ఉంటాడు. దానికి సంబంధించి అర్థం 'జీతం, బర్రెం చేసి గుమాస్తా' అని చెప్పివచ్చింది. బట్టాడా కాసి మని అర్థం అవుతుంది. తెక్క రాసుకోవడమే అతని పని. నిజానికి 'అన్ పైర్ మె. జి. క్లర్క్' అని పిలవాలి.

ఇంతకీ, ఇటువంటి విషయాలన్నీ ఎందుకు తెన్నవలసివచ్చిందంటే కార్టూన్ చిత్రాలు రీయడంలో తమకు తానే పాట అవ్వించుకున్న స్వర్ణీయ వాల్డ్ డిస్నీ ఒక్క విషయంలో మూతం పొందుకు పొరబాటు చేశాడో నాటిప్పటికీ బోధ పడదు. అతను సృష్టించిన 'డోనాల్డ్ డక్' లో 'డోనాల్డ్' అనేది మగ పేరు. మొగబాటును

'కుడిపడమైతే'లో జయలక్ష్మి, నూతన్ ప్రసాద్ 'డ్రైక్' అంటారు. మరి, 'డోనాల్డ్ డ్రైక్' అనే కిందాలకదా? 'డక్' అంటే అడబాటు. 'డ్రైక్' బదులు 'డక్' అని ఎందుకు ఉంచినట్లు?

అంచేత, అసలు సంగతికి, దాని పేరుకు ఎక్కడా సంబంధముండదు కొన్ని విషయాలలో. నా వరకే తీసుకోండి. మా ఇంటి పేరు 'గడియారం'. కానీ, నేను కెప్టెన్ టైపుకు ఎక్కడా పాజునను. పంక్తియాలిటిని సరిగా పాటించను. దీనికేమంటారు?

"బొమ్మా చారుసే జీవితం"లో సర్వర్ సంజాయిషీ

అదొక పెద్ద హాటల్. ఓ వైపున కేబెరా డాన్స్ జరుగుతోంది. గజపతి (నటనారాయణ), అతని కొడుకు రాజా (మాస్టర్ రాజా) కూర్చోని చూస్తున్నారు. కుడికాకి కట్టుతో కుంటుకొని వస్తూన్న ఒక సర్వర్ (నాగేష్)ను చూసి, రాజా పులుకున్న నవ్వాడు. దాంతో గజపతి ముఖం ప్రకాశవంతమైంది. "నిమిటిరా అంతగా నవ్వుతున్నావా?"

"చూడుదాడి! ఆ బేరర్ నిదక దాన్స్ లాఉంది!" గజపతి వెంటనే ఆ సర్వర్ ను పిలిచి, "ఆ పిల్లలా నవ్వు దాన్స్ చేయాలి!" అన్నాడు. సర్వర్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. "నేనా! ఈ స్థితిలోనా?"

"నిన్ను చూసి నా రాజా నవ్వుతున్నాడు. అతని మొహంలో ఎక్కడూ ఆ నవ్వే చూడాలి నేను - దాన్స్ చెయ్యి!"

"మీ బాబు నవ్వు కోసం నేను దాన్స్ చెయ్యాలా? మీలా నా జీవితంతో వేనెప్పడూ కారెక్కలేదు, సార్! కారే వామీద ఎక్కింది. ఈ కాలిలో, ఈ గాయంలో నేను దాన్స్ ఎలా చెయ్యాలను, సార్?" అంటున్నప్పుడు ఆ సర్వర్ కంఠం గాఢధికమైంది.

కొన్నివేని దర్శకత్వంలో యు. ఎన్. ఆర్. మోహనరావు నిర్మించిన సీతారామా ఆర్ట్ పిక్చర్స్ "బొమ్మా చారుసే జీవితం" చిత్రం విడుదలకు సిద్ధంగా ఉంది.

లక్మే వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ తో 'నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను' అని గుసగుసలాడే చర్మం

లక్మే వ్యానిషింగ్ క్రీమ్. ఇది మేకప్ కు, పొడర్ చేస్ కు ఎంతో చక్కనిది. మీ ముఖంపై సున్నితంగా... రక్షణనిచ్చే అనురాగ స్పర్శలా... ఏ వాతావరణంలోనైనా సరే... ఎప్పుడైనా సరే... మీ రూపం అందంగా, తాజాగా, దోషరహితంగా రూపొందించుకు.

లక్మే వ్యానిషింగ్ క్రీమ్

చర్మ రక్షణ గురించి
తెలిసినవారు

లక్మే

"నరుడా ! ఏమి నీ కోరిక" అ

[ప్రేమోపాఖ్యానం

చిరంజీవి [వి.ఎన్.ఆర్.], వనంజ
[అయితే] ప్రేమించుకున్నారు. ఒక రోజు
ఇద్దరూ ఒకచోట కలుసుకున్నారు. "హాయ!"

అంటే "హాయ!" అనుకున్నారద్దరూ.

"ఐ నో... యు ఆర్ లివింగ్ మీ."

"దేన్నిబట్టి అనుకుంటున్నారు?"

"నెంబర్ వన్ - నేను రమ్మవసునగానే
కావటం. నెంబర్ టూ - నాకోసమే వెయిట్
లేయడం. నెంబర్ థ్రీ - అదే... అదే...
దా కళ్ళలోకి కళ్ళపెట్టి చూడటం... అవే ప్రేమ
లక్షణాలు."

"ఓహో! మీ ఏహెచ్. డి. లివ్ మీదేవన్న
మాట?"

"అం. మీరు క్షిప్రవస్తుతుమంటి దానిమీదే."

"యు ఆర్ రైట్, మిస్టర్ చిరంజీవి!
వాళ్ళు అంతే... రియల్లీ ఐ లివ్ యు."

"కానీ, మన ప్రేమ ఫలించదు."

సినిమా

"ఎందుకని?"

"మీరు వెన్నెట్లో ఎవ్వడైనా నడిచారా?"

"ఓ యస్... చాలాపొద్దు... ఐ లైక్ ఇట్."

"వెన్నెట్లో నడుస్తూ చిరంజీవుడు ను
ఎవ్వడైనా చూశారా? ఏమనిపించేది?"

"చందమామ మన వెంట పస్తున్నట్టు."

"కానీ, ఇంట్లోకి వెళ్ళిన తర్వాత చందమామ
మీ వెంట రాదు అలాగే మనం ఇలా బయట
కలుసుకున్నప్పుడు ప్రహేళికగా ప్రేమించు
కోవచ్చు. ఇంట్లోకి వెళ్ళిన తర్వాత మీరు నమ్మ
చుకోవాలి. మరచిపోతారు."

"నేనెందుకు మరచిపోతాను?" అంటూ

వనంజ, అతని కళ్ళలోకి చూస్తూ ఉండిపోయింది.

ప్రత్యేకత దర్శకత్వంలో ఆసుమోలు వెంకట
సుబ్బారావు నిర్మించిన ప్రెసెంట్ ఆర్ట్ ఏక్సర్స్
"వరుడా ఏమి నీ కోరిక" నన్నెం చిత్రం త్వరలో
విడుదలవబోతోంది.

'ప్రేమకు మేమే వారసులం'లో

వారసులరావు, రూప

పంగీతమయం

ఒక సంగీత దర్శకుని పేరుతో ఓ కమిక
చిత్రం తయారవుతోంది. దాని పేరు
"ఎరయరాజావిన్ రసిగె" [ఎరయరాజా
అభిమానులాయి]. అరవింద్ సింగ్ నిర్మించే
ఈ చిత్రానికి ఎరయరాజావిన్ సంగీత దర్శకుడు.
ఎం. జి. ఆర్., అన్న కొడుకు ఎం. జి. ఎ.
సుకుమార్ హీరో.

రోగ్డ "వారి సుగ్రీవ" తెలుగు చిత్రానికి
అయిదుగురు సంగీత దర్శకులు పని చేశారు.
ఇటీవల తమిళ గాయకుడు, సంగీత దర్శకుడు
ఎ. ఎల్. రామన్ నిర్మాణం ప్రారంభించిన
"కన్నీల్ తెరియుం వషిగో" చిత్రానికి ఆయనతో
పాటు ఇళయరాజా, శంకర్-గణేశ్, కె. వి.
మహదేవ్, జి. కె. వెంకటేశ్ సంగీత దర్శకులు.
ఈ చిత్రం షూటింగ్ మన రాష్ట్రంలోనే
జరుగుతోంది.

చిత్రాల నామకరణం

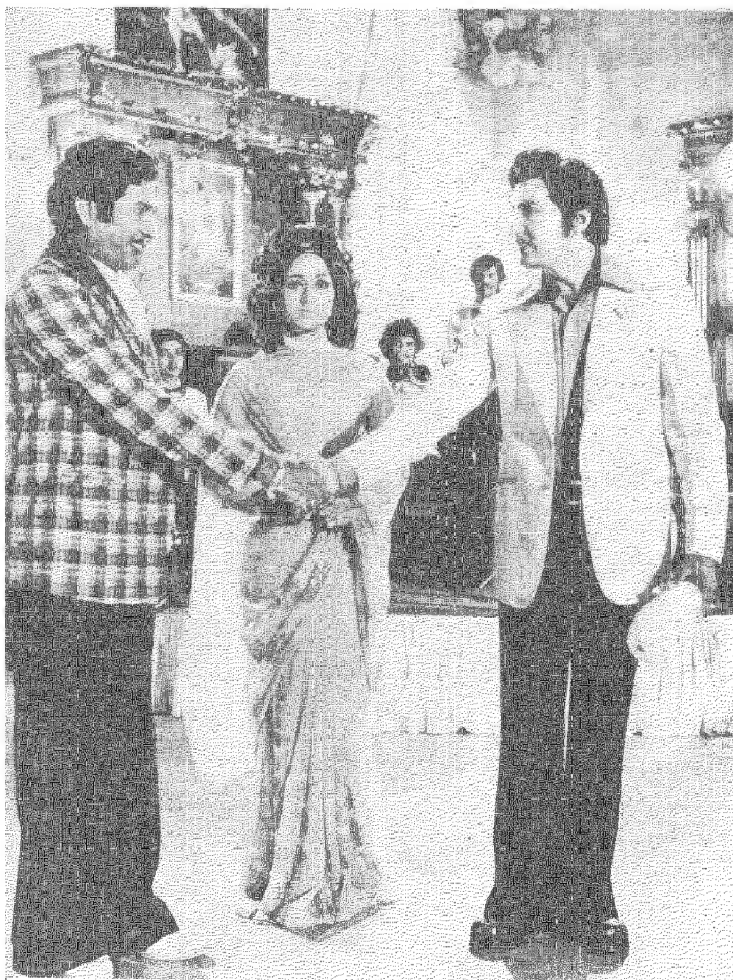
కృష్ణ హీరోగా నీరం మన్మథరావ్
దర్శకత్వంలో విద్యాసాగర్ నిర్మించే తిరుపతి
ఇంటర్నేషనల్ వారి చిత్రం పేరు "బుద్ధిపాలెం
బుల్లోడు".

సంగీతం శ్రీనివాసరావు దర్శకత్వం లో
కృష్ణ, పా నిర్మించే చిత్రం "మంగళతోరణాలు".

కె. వాసు దర్శకత్వంలో తమ్మాకెడ్డి వి. కె.
నిర్మించే శ్రీ చరిత చిత్ర వారి చిత్రం పేరు
"కోతలరాయుడు".

"ఐ లివ్ యు" అనంతరం ఎస్. భావనారా
యణ తెలుగు కన్నడ భాషల్లో "కథావర్ రింగ్"
అనే చిత్రం నిర్మిస్తారు.

[38వ పేజీ చూడండి]

ఎందు కంత
నాకోసం శ్రమ తీసికొని
యిప్పుడు ఫిల్టర్ కాఫీ
తయారుచేశావు?

అదేంకాదు...
ఇదీ రికొరి
ఇన్-స్టెంట్

రికొరి® ఇన్-స్టెంట్

ఇది ఫిల్టర్
కాఫీ వలెనే యెంతో
రుచిగా ఉంటుంది కాబట్టి
తేడాచెప్పడం చాలాకష్టం.

నెన్ కపె ఉత్పత్తిదార్లనుండి-ప్రపంచమంతటా కాఫీ శ్రేష్టత తెలిసినవారు

తొలి సంద్య రాగరంజితమైంది. ఆషాఢమాసపు తొలి రోజు తొంగి చూసింది.

పట్టల రీతిలారాచములు సుప్రభాత
గీతాల్లా పగటిని మేల్కొలుపుతున్నాయి

తల్లివారుతున్నది - నిత్యకృత్యాలు వెరవర్రాని
'తేలమ్మ'ని జనావని పాపురిస్తున్నాయి
కోడిపుంజలు తమ కూతలతో! అది బ్రహ్మపతి
వారం! ఆ విద్యామందిరంలో ప్రాతఃకాల
ప్రార్థనతో ప్రారంభమవుతుంది దినవర్య!

జయ జయ రావ్

జయ సాయిరావ్

ఓ మృదుమధుర కంఠం పలికింది. ముక్తకంఠంతో
పరికారు విద్యార్థిమణులు.

"అనంతరక్షిక సాయిరావ్
అనన్యార్థవ సాయిరావ్
జయ జయ రావ్
జయ సాయిరావ్!"

భక్తిభావంతో పాగిపోతున్నది భజన. భక్తి
పారవశ్యంతో గీతాని కనువుగా తాళం వేస్తున్నే,
వరుసగా బారులుతీర్చి కూర్చున్న విద్యార్థిమణులు
గమనిస్తున్నది ఉపద్యాయుని.

"ప్రేమన్యరూప సాయిరావ్
ప్రేమావతారా సాయిరావ్
జయ సాయిరావ్ జయ జయ రావ్
పురాణ పురుష సాయిరావ్
జయ జయ రావ్ జయ సాయిరావ్"

అయిబద్ధంగా తాళం వేస్తూ పాడుతున్నవారి
మనోమయ భక్తిశ్రద్ధలను పరీక్షగా పీక్షిస్తున్నది.
గవాక్షము నుంచి అగుపిస్తున్న వింగిళిపి
చూస్తున్న నళినిని మృదువుగా తాకింది వానవి.
ఇందివరంలాంటి కమదోయిని సుతారంగా
మర్పించి నళిని. విరహదానిలాటి ఉపద్యాయుని
'సాయిరావ్' అంటూ నళినిని పాపురించింది.
'సాయిరావ్ - జయ జయ రావ్' తల్లిపుతూ
భజన పూపునందుకుంది నళిని. క్రిగంట చెలిని
మామూ కళ్ళతో పరికరించింది వానవి. పచ్చని

కోరికం ఊహలోకంలో
విహరించే ఆ వెచ్చని
వయస్సులో ఆధ్యాత్మిక
చింతనతో మనస్సును
భగవద్భావంపై లగ్నం
చేయడం కష్టతరమే!
భగవంతునిపై నిశ్చల
భక్తి ఏ కొద్దిమందికో
నిత్యారాధనవల్ల సాధ్య
మవుతుంది. సాధనతో
మనస్సును నిశ్చలంగా
నిలిపినప్పుడే భక్తికి
నిలయమవుతుంది. వారికి
భజన అనందదాయక
మవుతుంది. నిత్యం భజన
ధరిన ప్రయోజన
ముండదు. కాన్యెంటులో
స్త్రీల మతం ప్రత్యేకంగా
పున్నట్లు ఇక్కడ కూడా
భక్తులకు ప్రత్యేకమందిర
ముంటే బాగుండేది. ఈ తలంపు ఈ గురుకులం
పెద్దలకు వస్తే...

"గుడ్ మార్నింగ్ మేడమ్!"

వరుగులాంటి వడకతో ఉత్సాహంగా వస్తున్న
మేడమ్ కి వానవి విడ్ చేయడంతో నళిని
ఆలోచనలకు అంతరాయం కలిగింది.

"సాయిరావ్." ఎవ్వరూ పలికింది
ఉపద్యాయుని.

మూసివున్న బాబా గది తలుపులను పమపు,
కుంకుమలతో అరింకరిస్తున్న వార్డెన్ తో
"బాబాగారు వస్తున్నారు. సాయంకాలం వాలుగు
గంటలకు ఇక్కడ వుంటారు." మేడమ్ చెప్పింది.
అత్యంత ప్రీతికరమైన వార్త విన్నట్లు,
వార్డెన్ ముఖం వికషించింది. వసతి గృహంలో

సాహిత్య పరిషత్

వికల్ప సాహిత్యం

చేయవలసిన విద్యార్థులను
గురించి వారు చర్చించు
కొనుచుండగా నళిని,
వాసవీలు అక్కడినుండి
తప్పుకున్నారు. బాబాగారి
ఆగమం వార్త గాలికంటే
వేగంగా పయనించింది.
మింటిలోనుండి నక్షత్రాలు
లుద్యవించినట్లు, మట్టిలో
నుండి మగువ అవతరించి
నట్లుగా ఎటు చూసినా
అమ్మాయిలు మందరము
అవరణలో పరిసరాల్ను
శుభ్రపరుస్తున్నారు.
కొందరు రంగవల్లులు
దిద్దుతున్నారు. మరీ
కొందరు అలంకరణకు
పూనుకున్నారు. పరిశుభ్ర
మైన తెల్లటి వస్త్రాలను

ధరించిన మల్లెపూవులవంటి మధురాంగనలు
తమ పసులలో నిమగ్నమై చక్కచక్కమని
తిరుగుతుంటే మూడముప్పుటగా వున్నారు.
జల తవ్వకుడు జరజరమని పైకి వచ్చేస్తున్నా,
ఆ ఎండ వారిని బాధించడంలేదు. ఉత్సాహంగా
ఎవరి వసులు వారు నిర్వహిస్తున్నారు. ఆ వసతి
స్థానంలో ఒక గది తలుపులు మూసుకునివున్నాయి.

"వాసవీ! వుక్కతో వళ్ళు చీటవటమంటుంది.
వాస్తా తలుపులు తెరుపు."

"మనవాళ్ళందరూ వసుల్తో వున్నారు. గదిలో
నున్నట్లు చూస్తే బాగుండదు."

"ఎందుకు బాగుండదు? మనమేకాదు.
మనలాంటి వారు కొందరు అక్కడక్కడ గదుల్లో
దూరివుంటారు. అయినా ఇంకో రెండు రోజుల్లో

ఇక్కడినుండి విముక్తి లభిస్తున్నదికదా! ఇంకా
జంకెందుకు?"

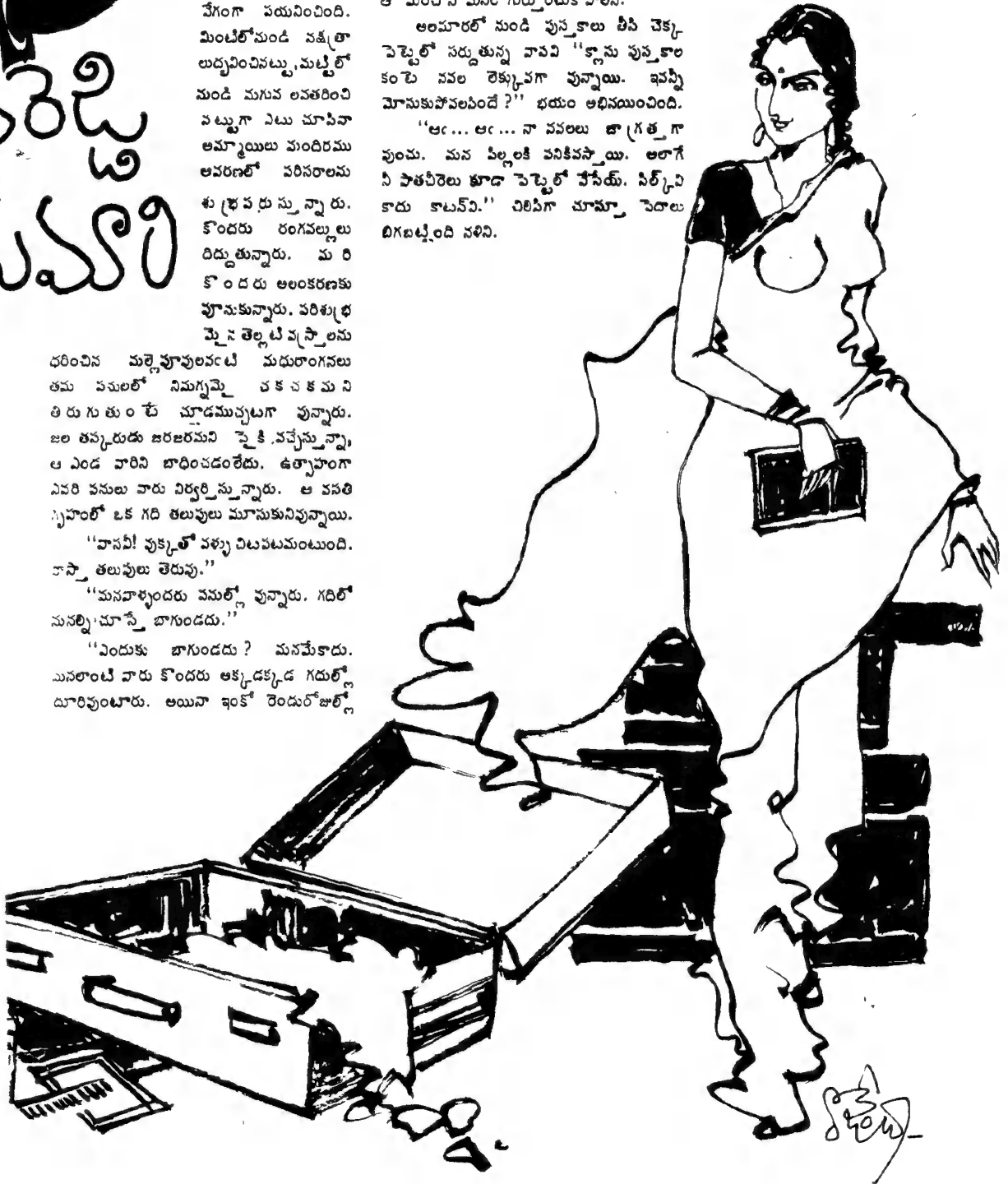
"పెట్టెలో బట్టలను సర్దుతూ నళిని అన్నది.

"ఇప్పుడు మనస్సు గురించి పెద్దగా
పట్టించుకోరు విద్యనుందిరాన్ని వదలి
వెళ్ళేటప్పుడు చాలా మంచిగా ప్రవర్తిస్తారు.
ఆ 'మంచి'ని మనం గుర్తుంచుకోవాలి."

అలమారలో నుండి పుస్తకాలు తీసి చెక్క
పెట్టెలో సర్దుతున్న వానిని "క్లాసు పుస్తకాల
కంటే నవం లెక్కవగా వున్నాయి. ఇవన్నీ
మోసుకుపోవలసిందే?" భయం అభినయించింది.

"ఆ... ఆ... నా వసరలు జాగ్రత్తగా
వుంచు. మన పిల్లలకి వసికీవస్తాయి. అలాగే
నీ సాతవిరెలు కూడా పెట్టెలో వేసేయ్. పిల్లని
కాదు కాటవే." విలిపిగా చూస్తూ పెదాలు
దిగబట్టింది నళిని.

జాత్ర సీరియల్
ప్రారంభం!

వాసవి వెనక్కితిరిగి విస్మయంగా చూసింది. అలాగే తనకేసి చూస్తున్న వాసవిని చూసి ఫక్కున చచ్చింది నళిని.

"ఎవరి పిల్లలు?"

"మన పిల్లలు."

'నళిని! మనం పూర్తిచేసింది బి. ఏ. ! ఓల్ఫీ రెండక్షరాలు. చదువినా పూర్తికాలేదు. అప్పుడే పిల్లలంటున్నావు." పుస్తకాలు నద్దుతూ పలికింది వాసవి.

"మైడెయ్ వాసవి! చదువుతో పెళ్ళిని ముడిపెట్టుకుంటే అగానత్వే! ఇప్పట్లో మన పెళ్ళి కాదు. నాకు మాటలు రాకముందు నుంచి చదువు మాట వింటున్నాను. పాట త్రాగే వాటితో అ అలు, ఎ బి సి డి లు పలికించారు. చాలు బాబు చాలు. ఈ డీగ్రీ రుచి చూశా. ఇక జీవితాన్ని చదువుదామని వాసవి! (ప్రేమ ... పెళ్ళి..."

"పెళ్ళి పెళ్ళి అని మరీ మరీ అనకు బాబూ! నాకు భయం!"

"ఏం? పూర్వం ద్రౌపది 'భర్త, భర్త' అని బదులూర్చు ప కి బదులుగురు భర్తలను పొందినట్లు పెళ్ళిని గురించి తలచుకుంటే త్వరగా పెళ్ళివుతుందని భయపడుతున్నావా?"

"బదులుగురు భర్తలను కట్టుకుని మూతం ఏం సుఖపడిందిరే! అయినా భవిష్యత్తును గురించి ఆలోచించడంకంటే వరమానంలో బ్రతకడమే నాకు ఆనందం."

"....."

"నళిని! ఏదో ఆలోచిస్తున్నావు. మనసు వరాజ్యేషనలో పడిందా?"

"కాదు! ద్రౌపది మనసు ఎలాంటిదా అని?!"

"ఎందుకో అంత దీర్ఘాలోచన!"

"ఏం లేదు. 'లవ్ అట్ ఫస్ట్ సైట్' అన్నాడో కవి. 'ప్రేమ' అనేది మనసులో మొదటి చూపులోనే పదిలమవుతుందట. బ్రాహ్మణుని కేషంలో వుండి మత్స్య యంత్రమును పడగొట్టినప్పుడే తన మనసును అర్జునుని కర్పించి వుంటుంది ద్రౌపది. మిగిలిన నలుగురు ఆమెపై ఎంక మక్కువజూపినా వారి యెడ అంత ప్రేమ కనబరచదు. ద్రౌపదిని ఎక్కువగా ప్రేమించి ఆమె కోరికలను, శవధాలను నెరవేర్చింది భీముడు. ద్రౌపది ముగ్ధులనడిన సౌగంధికా పుష్పాన్ని యజ్ఞులతో పోరాడి తెచ్చాడు. అజ్ఞాతవాసంతో వుండగా ద్రౌపది నవమానించిన కీచకుని చంపడానికి పరిమంది చూస్తుండగా వృక్షాన్ని పెకలిస్తాడు. దుశ్శాసనుని రక్తాన్ని తెచ్చి కురులకు పూసి శవధాన్ని నెరవేర్చుతాడు దుర్యోధనునికి ఊరుభంగం గావించి అధర్మ యుద్ధానికి పాల్పడ్డాడన్న ఆపకీర్తి తెచ్చుకున్నాడు. తనకోసం ఇన్ని సాహసాలు చేసిన భీమునిపై గాక అర్జునుని పైనే అధిక ప్రేమానురాగాలు కురిపించింది ద్రౌపది. 'లవ్ అట్ ఫస్ట్ సైట్'కు యిది నిదర్శనమేమో!"

"నేనంత దూరం ఎప్పుడూ ఆలోచించలేదు. అయినా ఒక్క ఆడదానిని పొందపు రయిదుగురు ఓర్పుగా ఎలా పంచుకున్నారా అని?"

నళిని

"ఓసి పిచ్చమ్మా! ద్రౌపది ఒక్కతే అయితే వాళ్ళూ తన్నుకుని చచ్చేవాళ్ళు నుంచోమనుదుల్లాగ! సైడున వేరే పత్తులుంటే ఓర్పు వుండరా మరి."

"నకుల సహదేవుల మాటేమిటి మరి?"

"నకుల సహదేవులంటే బుజ్జిబాబులను కున్నావా! వారికి పున్నారోయ్ ఉపపత్తులు." పకపక నవ్వింది

"ఈ సైన్స్ తో కుస్తీపట్టేకంటే పాడుపు కథలు చదువుకుంటే బాగుండేది."

"తెలుగు యం. ఏ. చేస్తాను."

"తెలుగు తీసుకుని ఫండస్సుతో కుస్తీ పడతానంటావా?"

"య, మా, తా, రా, జ, బా, న, స, ల, గం! నురువు, లఘువులు!"

'అక్షరాల విశ్వరూపం'

అక్షరాలే కావచ్చు —

నా పెదవుల విల్లుమీద

సందించి వదులుస్తవుడు,

తలలో పూలజల్లులయ్యే...

తలలో తూలాలయ్యే...

బాణంపుతాళ్! —

అక్షరాలే కావచ్చు —

నా పెదవుల ఆడవిలో

జన్మించి విస్తున్నవుడు,

నేత్రాల్లో తుఫాన్లు విసిరే...

నేత్రాల్లో ప్రాణనాయువులు పులిమే...

గాలులపుతయ్! —

అక్షరాలే కావచ్చు —

నా పెదవుల కేంద్రం మీద

విచ్చిత్తి అయి ప్రవహిస్తున్నవుడు,

గుండెల్లో మంటలుగా మారే...

గుండెల్లో బిల్లులుగా రూపరే...

విద్యుత్తు లవుతయ్!

— నందిని సిద్ధారెడ్డి

"అయ్య బాబోయ్ వద్దు!" భయం అభినయిస్తూ చకచక పుస్తకాలు సర్దేసి పెట్టే మూతచేసింది వాసవి.

మాట్ కేసు మూసి టైం చూస్తూ "పద పద భోజనశాల ఆహ్వానిస్తున్నది. ఆత్మారాముడు అలమటిస్తున్నాడు. బాబా వస్తున్న రోజు. ఈవేళ సైన్సర్."

"బాబా భోజనంబు

భరే భోజనంబు

బహం మంచి భోజనంబు

హం... హం... హ్హ... హ్హ..."

దీర్ఘతీమా అభినయించిది నళిని.

నవ్వుతూ బయటకు నడిచింది వాసవి.

* * *

ప్రాద్దు ఏలవాలికి!

బాబాగారు వచ్చారు. కళాశాల పెద్దలు వెళ్ళి

నుస్సగతం పట్కారు. మెత్తటి తివాసీలపై నడచినప్పిన బాబాగారి పాదధూరి తీసుకుని నుదుట దిద్దుకుని, సాష్టాంగదండ ప్రమాణాలు చేసి అశీర్వాదాలు పొందారు భక్తులు. బాబాగారు ముత్ ముత్, దిండ్లు అమర్చిన ఆ సనం పై కూర్చున్నారు. కళాశాల ప్రముఖులు, అసామాంతిధులతో సభ నిండుగా వుంది. బాబాగారి సందేశం కొరకు నభికులు శ్రద్ధాభక్తులతో ఎదురు చూస్తున్నారు. సభ నిశ్శబ్దంగా వుంది.

బాబాగారు సభను కలయజూసి కంఠం విచ్చిరు.

"దివ్యాత్మ స్వరూపులారా!" ఆ కంఠం మృదుమధురంగా పలికింది.

"మీ అందరినీ కలుసుకున్న నేడు, సుదినం!

ఈ కళాశాలను స్థాపించడంలో ముఖ్యోద్దేశం, విద్యార్థి దశలోనే మీలో ఆధ్యాత్మికచింతన ద్వారా మనోవికాసాన్ని కలిగించజేయడమే! మీలో ఆధ్యాత్మిక భావనలను విగురించజేసి నైతిక విలువలను పెంపొందించడమే! భవిష్యత్తులో కూడా ఈ కళాశాలను ఆధ్యాత్మిక నియమాలతో నడపాలని మా కోరిక.

ప్రేమస్వరూపులారా! విదేశీయుల పాలనలో భారతదేశమునందున్న దేశ విద్యకు, పండితులకు, ప్రాముఖ్యత నశించి, ప్రజలకు పండితులకు మధ్య సుప్రార్థావము లేక వేద విద్య పునరుద్ధరణకు ప్రయత్నమే లేక, పాశ్చాత్య నాగరికత వ్యామోహముతో బడి, తాకిక భోగపరాయణులై ప్రజలు, నీతి వాక్యములను గాని, పెద్దల ప్రబోధనలను ఆలకింపక అవహేళన జేయ నారంభించిరి.

వేదాధ్యయనమును, సనాతన ధర్మానుష్ఠానమును, నిరాడంబరతను, ఉన్నతాదర్శములను, భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యములను, వినిర్మల నీతిని ప్రజాబాహుళ్యములో విస్తరింపజేయడమే నా అవతార ముఖ్యోద్దేశ్యము.

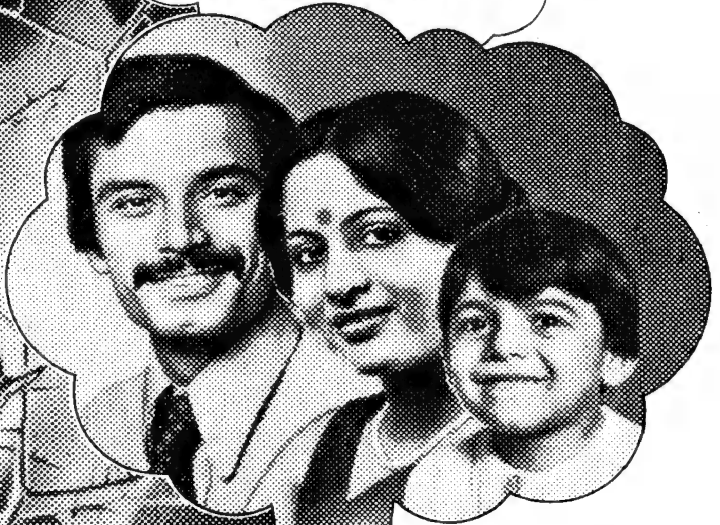
భారత సంస్కృతి నావరించిన పాశ్చాత్య నాగరికత చీకటిని రూపుమాపి సనాతన ధర్మతేజమును ప్రపంచమున కందించవలసిన అవసర ముత్తైవా కలదు.

ప్రకృతి లక్షణములు కృత్రిమములు నివాలక్షణములలో చిక్కుకుని సహజ లక్షణములను గోల్పోవుచున్నావు. నీవు ఇతరులను ప్రేమించితే వారు తప్పక నిన్ను ప్రేమించగలరు. కనుక నీ హృదయాన్ని ప్రేమతో నింపుము. కఠినమైన పలుకులతో ఇతరుల మనస్సును వొప్పించకుము. అది హింస అవుతుంది. అహింసా వ్రతము ధూని సమ్యక్ దృష్టి కలిగియుండుము. మనస్సనే క్షేత్రాన్ని దున్ని, ఉత్తమ భావాలనే విత్తనాలను వెదజల్లితే, పవిత్రత అనే ఫలితాన్ని మానవునికి అందజేస్తుంది. పవిత్ర జీవనమును గడిపే మనిషి సచ్చిదానంద స్వరూపుడు. ఈ తిబాధలకు ఆధైర్యపడక, కష్టసుఖాలలో కూడా మానసికానందము ననుభవిస్తూ స్థిత ప్రజ్ఞుడవు తాడు. మనస్సున కొక విచిత్ర గుణమున్నది. మానవుడు ఒక విషయమును గురించి ఎల్లప్పుడూ

చెమటకాయల యొక్క దురద, మంట బాధను మరిచి పోండి.

నైసిల్
ఉపయోగించండి.
అతిశీఘ్రంగా
ఉపశమనమునిచ్చే
చెమటకాయల పొడరు

2 ప్యాక్ లో
దొరుకును —
“స్ట్రా” మరియు
“కాండల్ పుక్”

నైసిల్ పొందండి.

చెమటకాయలను మరువండి.
కవలం గిరూపాయల గెప్తెసలు.*

*గరిష్ట రీటైల్ ధర. స్థానిక పన్నులు అదనం

చెమటకాయల బొడర్
మాత్రమే మీకు దురదలు, మంటల
వికాటల నుండి అతి శీఘ్రంగా
ఉపశమనము నిస్తుంది.
ప్రత్యేకమైన బొప్పీయు క నైసిల్
చెమటకాయలను ప్రతి దశలోనూ
ఎదుర్కొంటుంది.

1. అధికమైన చెమటను అపుతుంది.
2. చెమటను పీల్చుస్తుంది.
3. దురదకారియైన సూక్ష్మ
జీవులను నాశనము చేస్తుంది.
4. శరీరమునకు
ఉపశమనము నిస్తుంది.

తలచుకుంటే అది మనముపై ముద్రితమవుతుంది. ఉదాహరణకు కోపిష్టి లయినవాడు తనయందలి 'కోపము' రశింహరి అని చింతిస్తే అతనికి కోపము అధికమవుతుంది. 'శాంతము' కావాలని ధ్యానిస్తే శాంత మలవదుతుంది. కావున మనుజుడెప్పుడు ఉత్తమ గుణముగనే తలపోస్తూ ఉత్తరగతిని చరించవలెను. ఇతర ప్రాణులన్నియు తనవంటినేననెడి సమభావము నలవరచుకొనవలెను. కేవలము వ్యక్తిగత సుఖమునకై భగవంతుని ప్రార్థించక 'సర్వే జనో సుఖినోభవంతు' అనెడి విశాల భావంతో భగవన్నామస్మరణ చేయవలెను..."

బాబా అలా సాఫీగా పారే గోదావరిలా నెమ్మదిగా బోధిస్తున్నాంటే శ్రోతలెల్లరు నాగస్వరానికి కట్టుబడిన కోడెవాగులవలె తలరాదీస్తూ తన్మయుత్పల్లో తేలిపోతున్నారు

భక్తిపారవశ్యంతో ఒక యువతి 'ఉన్నది ఒకే కులం - అది మానవత్వం. ఒకే మతం - అది ప్రేమ. ఇక్కడున్నది ఒకే దేవుడు. రామా, రామా' హిందీలో అంటూ చేతులు బోడింది, అర్చనీమీలిత నేత్రాలతో సాక్షి తో భగవత్స్వరూపమును గంచినట్లు పరివశించిపోయింది.

ఆ అమ్మాయి వాళ్ళపై భ్రాంతికి నశిని పెదవులపై చిరునవ్వు నాటాడీంది.

మనిషికో పిచ్చి. ఆ పిచ్చి మరీ కాస్త పెక్కువగా కనిపిస్తుంది కొందరిలో కంటికి కనిపిస్తున్న బాబా సాక్షి తో దేవుడని నమ్ముతారు. అది వారి నమ్మకము. ఆ నమ్మకము మరికొందరి దృష్టిలో చాదస్తముగాను, భ్రాంతిగాను భావిస్తారు. 'మనిషి దేవుడు కావటమేమిటని' కొట్టి పారవేస్తారు! ఈ బాబాలందరు ఏవో కొన్ని శక్తులు, మహిమలు జూపి సామాన్య ప్రజలను భ్రాంతుల గావించి, పురాణ పురుషులమని చెప్పుకుంటూ మోసపుచ్చుతున్నారని వీరి వాదన. భగవంతుని దృష్టిలో నమస్త మానవాళి సమాజమని, సర్వప్రాణులు తన దీర్ఘరేసిని బోధిస్తున్నప్పుడు కంటి కెదురుగా కనిపిస్తున్న ఈ తారలమ్యాలెందుకు? ఉన్నాడే స్థితి ఉట్టి కెక్కో లేనివాడి గతి మరి దిగజారుతున్నది. భగవంతుడని చెప్పుకునేవాడు వీరి స్థితిగతులను మార్చలేదా? అని స్థూటిగా ప్రశ్నిస్తున్నారు. కంటి కనిపిస్తున్నదే నిజం. ఈ ప్రపంచంలో అనుభవిస్తున్న అనందమే ఆనందం. అది ఇక్కడగాక మరెక్కడో, ఎప్పుడో లభిస్తుందను కోవడం భ్రమ. ఆ భ్రమకు లోనుగాకూడదని వీరి వాదన. భగవంతుని ఉనికిని వీరు ఒప్పుకోరు. వీరిని నాస్తికులన్నారు ప్రజలు.

వీరి వాదనను ఖండిస్తూ, బాబా భగవంతుడనే తమ నమ్మకమును సమర్థిస్తారు బాబా భక్తులు ప్రజలెల్లరు భగవత్స్వరూపులుగా భావించి పూజించే రాముడు, కృష్ణుడు కూడా మానవులేనని, ధర్మస్థాపనార్థమై భగవంతుడు అవతరించి యుగ ధర్మమును నీలుపుతున్నాడని వీరి వాదన.

అలాగే బాబాగారు కూడా సాక్షి తో ఎగవత్స్వరూపులని, ధర్మమును వెలకొట్టుట కవతరించిన అవతారపురుషుడంటారు. కేవలము

న శి ని

కొన్ని మహిమలు, శక్తులు ప్రదర్శించిన త మాత్రమున మనిషి, దేవుడలా అవుతాడన్న ప్రశ్నకు సమాధానమిది! బాబాగారు చతుష్కరములతో, సామాన్యమును సైతము ఋక్తి మార్గమును జూపుచున్నాడు.

చతుష్కరములతో మొదటిది; చమత్కారము. (దీనిని 'మిరాకిల్' అని అంటారు.) ఈ చమత్కారములవల్ల ముందుగా మనిషిని తనవైపుకు ఆకర్షించుకోవటమే దీని ముఖ్యోద్దేశ్యం. ఎంతలు నిన్ను, కన్ను ఆ వైపుకు వెళ్ళడం మానవ సహజం. కాని చాలామంది ఈ చమత్కారములకే ప్రాముఖ్యతనిస్తున్నారు.

అలా ఆకర్షించబడ్డ మనిషిని సంస్కరించి, బోధించి జ్ఞానోపదేశము గావించడం సంస్కారం. సంస్కరించబడ్డ వ్యక్తి మంచి-చెడులను గుర్తించ గల వివక్షణాజ్ఞానం కలిగివుంటాడు.

జ్ఞానోపదేశం చేశాక పరుల కుపకారము చేయమని మానవజన్మ కది సార్వత్రికత చేకూర్చు గలది "పరోపకారాయ పుణ్యః - సాహాయ పర పీడనం" అంటూ పరుల కుపకారము చేయడం

ఆంధ్రపత్రిక

ది ౨౭ ఫిబ్రవరి

* మన నినిమాలు

* ప్రేక్షకుల తీర్పు

శిక్షకులు

చూస్తున్నారా?

పుణ్యమని, ఇతరులను పీడించడం పాపమని, కాబట్టి పరోపకారం చేయమని ఆదేశిస్తాడు.

ఈ విధంగా మనిషి పరోపకారము చేయడము వలన ఆత్మసాక్షిత్వార్థం, తద్వారా దైవ సాక్షిత్వార్థం పొంది రానుకూడా దైవస్వరూపుడు కాగలడని ఉపదేశిస్తాడు.

బాబాగారు భగవంతుడా? కాదా? అనే విషయమై వాదోపవాదన లెలా వున్నా, వారి బోధన లెల్లరికి ఆమోదయోగ్యములే. వ్యక్తి మనోవికాసానికి ఆధ్యాత్మిక చింతన ఎంతో ఉపకరిస్తుందన్న సత్యము అందరు గ్రహించ వలసివచ్చేది. దీనివలన లౌకిక సుఖ దుఃఖముల బారి నుండి మానవుడు తప్పించుకుని శాంతియుత మైన జీవనము గడపుట కవకాశమున్నదని బాబా భక్తుల సమాధానము.

ఇలా వీరి వాదోప వాదనల వలన, ఏది సత్యమో, ఏది సత్య దూరమో, ఏది ఆచరణ యోగ్యమో, ఏది కాదో అర్థమగుచి అయోమయ స్థితిలో సామాన్య మానవుడు పరిస్థితులనుబట్టి ఎప్పటికీదీ తన కవసరమో ఆ మార్గాన్ని అవలంబిస్తూ సంశయార్థకుడవుతున్నాడు.

"తుఫాన్ ను గర్జించి, సముద్రముపై నడచి, చినిపోయిన వారిని పునరుద్ధరించుట గావించిన

ఏసుక్రీస్తు రాను దేవుడినని చెప్పుకోలేదు." ఒక క్రీష్టియన్ అమ్మాయి తలచింది.

ఉపన్యాసమును అప్పటికి ఆపిన బాబా మాపులు ఆ క్రీష్టియన్ అమ్మాయిపై నిలచి పోయినవి. ఆ అమ్మాయి మనసులోని మాట రానెరిగినట్లు మెత్తగా నవ్వాడు. ఆ అమ్మాయి కళ్ళు క్రిందకు వాల్చింది.

బాబా తిరిగి కంఠం విప్పారు. చూపులు పెద్దలపై నిలచినవి. ఆరోహ వారికిచ్చే సువార్త - "అన్ని యుగముల కన్న మిచ్చగా"

ఈ కలియుగములో నామస్మరణచే భగవంతుని పొందు అవకాశమున్నది. భగవన్నామ సంకీర్తనచే

ప్రతిధ్వనించు వాతావరణంలో మానవుల ఆహంకార దుర్యాసనలు చశించును. ముక్తకంఠంతో సంకీర్తన గావించండి."

న కంఠస్వరంతో నామ సంకీర్తన మొదటి శ్రోతం పృథ్వీలు రంజింపజేశాడు. సభికులు అందుకున్నారు.

"శ్రీ రామ జయరామ జయ జయ రామ! హరేరామ హరేరామ రామ రామ

హరే హరే! హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే!"

అత్యానందంతో భజన అలా సాగిపోయింది కాలాన్ని ఎవ్వరూ గుర్తించలేదు. దివ్యమంగళ స్వరూపానికి భక్తులు చేతులెత్త సమస్కరించారు. భక్తితో నశిని సమస్కరిస్తుంటే "నీవు డివోటీనేకీ తీసిపోలేదు" వానని ప్రుడికిస్తున్నట్లు కొంటెగా అన్నది.

"మనకంటే పెద్దవారు, మానవాళిల శక్తులున్నవారు. 'మంచి'ని బోధించేవారు 'పూజార్హుడే' అని మర్చిస్తాను."

"నీవు మాటలు నేర్పడనవచ్చు."

అమ్మాయిలు బాబా చుట్టు గుమికూడారు. భక్తులు ఆయనకు హారతినిచ్చారు. ఆశీర్వదిస్తున్నట్లుగా వారిపైకి విబూదిని అరచేతి మీదుగా పూదారు బాబా.

"ఇది మాయా? భ్రాంతా?" ఈ ఇంద్రజాలం ఎప్పుడూ కొత్తగా వుంటుంది" ప్రశ్నించింది వానని.

"నీవు దుర్యోధనున్ని తలపింపజేస్తున్నావు నీలాగే దుర్యోధనుడు శ్రీకృష్ణుడిని 'ఇంద్ర జాలకుడివి - మాయావి, నీ ఇంద్రజాలానికి నేను బెదరను' అని విందించేవాడట" నశిని చమత్కరించింది.

ఇద్దరు సంభాషించుకుంటూ భోజనశాల వైపు నడిచారు. అక్కడ అమ్మాయిలు బాబా తిని వడలేని ఎరిగిలెతుకుల ప్రసాదంకొరకు ఎగబాకుతున్నారు.

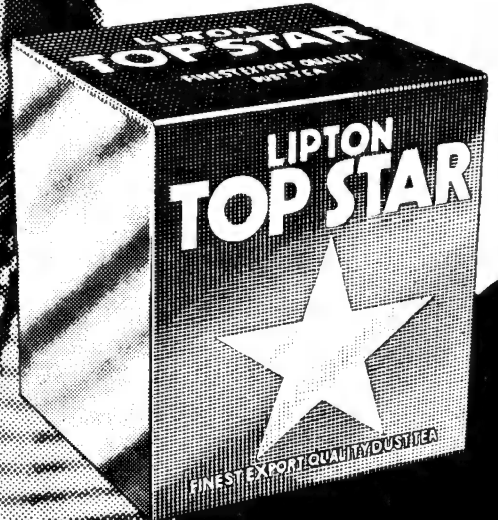
* * *

ఉదయభాస్కరుడు పురిమి చూస్తున్నాడు. ప్రొద్దు పైకెక్కలేదు. అప్పుడే మండిపోతుంది ఎండ.

ఇప్పుడు! హాయిగా సేవించండి సంతృప్తి నిచ్చే చిక్కని, కమ్మని టీ!

లిప్టన్ టాప్ స్టార్ టీ

చిక్కని కమ్మని టీ కోసం నిజంగా మీరు ఎదురు చూస్తున్నారు. అదే క్రొత్త లిప్టన్ టాప్ స్టార్. అత్యుత్తమమైన మంచి ఎగుమతి రకం డబ్బ్ టీ రకాలను మేళవించి చిక్కటి కమ్మని టీ కోసం చూచే మీలాంటి వారి కోసమే యీ టీ. నేడే లిప్టన్ టాప్ స్టార్ కావాలని అడగండి. పూర్తిగా పాయిల్లోనే ప్యాక్ చేసారు గనుక తాజాగా, చిక్కగా, కమ్మగా మీరు కోరినట్లు వుంటుంది.

సంతృప్తి నిచ్చే
స్ట్రోంగ్ టీ

వరిక్షలు ముగించినవారు ఆ కలాశాల నుండి బయటపడుతున్నారు. డిగ్రీ క్లాసు విద్యార్థినులు 'ఈ కలాశాలకు స్వస్తి చెబుతున్నా'మని ఓ ప్రక్క దిగులుపడుతున్నా మరో ప్రక్క చదువు ఓ దారికి వచ్చిందని సంతోషిస్తున్నారు.

కాలేజీ ఆవరణ నుండి బయటకు వస్తుంటే ఆత్మీయులకు దూరమవుతున్నట్లు భావపడుతూ వీడ్కోలు తీసుకుంటున్నారు. బయటి ప్రపంచానికి రాగానే రెక్కలు విప్పకుని ఎగిరే పక్షిలా వున్నాయి వారి మనసులు. ఆ వాతావరణం నుండి బయటకు వస్తూ దీర్ఘంగా గాలి పీచు వదిలింది నళిని. స్వాతంత్ర్యపు బాపుటా ఎగురవేసినట్లు పైట గాలిలో రెవరెవలాడింది. నీలాల నింగిపైపు చూసింది అనందంగా! మార్కెటికాలు మూటిగా కళ్ళలో గ్రుచ్చుకున్నాయి.

"హే! సంతోషం! నంజు ఆనాడు ఇలాగే కళ్ళు మూసుకుని వుంటుంది. తేజస్సు తగ్గించుకోక ముందు ఈ బాస్కరుడింత తీక్షణంగావున్నాడో మరి!" అప్రయత్నంగా కళ్ళు మూసుకుంటూ పరికింది నళిని.

"తగ్గించబడిన ఆ తేజస్సుతో శంఖు, చక్ర, త్రిశూలాలు చేపొచ్చు విశ్వకర్మ. పైంటిన్స్ వానీ! అది ఏ లోహమై వుంటుంది?" చిలిపిగా అడిగింది నళిని.

"మార్కెటికాలు పసిడివర్ణం గనుక అది బంగారమై వుంటుంది."

"చివ్! అయితే తమరు మార్కెటికాలపై రిసెర్చ్ చేస్తారా?"

"తమరు వరాత్సేషణ చేస్తారా?" కొంటెగా పరికింది వాని.

"తప్పుదు మరి. నీకే? నీ మొగుడు పుట్టి పెరుగుతున్నాడు హాయిగా, దిగుల్లేకుండా వున్నావు."

"అబ్బ... 'మొగుడు' అని అంత మొరటుగా మాట్లాడకు. ఎలాగో వుంటుంది."

"ఉడ్ బీ, హబ్బి కొంటే బాగలేదా?"

"ఉడ్ బీ కాదు, హబ్బి కాదు. బావ మాత్రమే!"

"ఆ బావ నీకోసమే. నీ... అనలేదా?"

"అన్నారనుకో."

"వానీ! నీ ఆలో ప్రాణమైన నాకు తెలియదా! నీ మనసు బావమీద వుందని!"

వానిని ఏదో వెప్పబోయింది. అంతలో బస్ వచ్చింది.

చకచక సామాను అందించుకుంటు, బస్సు ఎక్కి నర్తుకున్నారు.

వారి హడావిడి చూస్తున్న కమల "హంస - డిభకులు" అంటూ పిలిచింది.

"గుడ్ మార్నింగ్ మేడమ్" ముక్తకంఠంతో పలికింది.

"గుడ్ మార్నింగ్! పెంపుల్లోనైనా హంస డిభకులు విడిపోక తప్పదు."

"నో మేడమ్! మీ అంచనా తప్పింది. మా ఎడబాటు ప్రస్తుతానికి వాయిదా పడింది.

న లి ని

నళిని నా వెంట మా పూరికి వస్తున్నది." వానిని నవ్వుతూ చెప్పింది.

"ఒక వారం రోజులే మేడమ్! తరువాత ఇద్దరం పైద్రాబాదు వెళ్ళుతాం. ప్రస్తుతానికి అదే మా పుట్టినిల్లు" నళిని హాస్యంగా పలికింది.

మీన్ కమల తెలుగు లెక్చరర్. నళిని, వానీలతో సరదాగా నవ్వుతూ నవ్వుస్తూ అనందంగా గడుపుతుంది.

"తర్వాత ఏంచేద్దామనుకుంటున్నారు?"

మేడమ్ ప్రశ్నించింది

"వానిని బావను పెళ్ళి చేసుకుని పిల్ల కంటాందిట మేడమ్. నాకు మరో రెండేళ్ళు ఈ చదువు తప్పనట్లుంది."

పెదాయి లిగిపట్టి నవ్వునావుకుంటూ కొంటెగా వానిని వైపు చూసింది.

వానిని బుంగమూతి వైపు చూసి చకచక వచ్చింది మేడమ్!

అంతలో బస్సు అటువైపు వచ్చి సరిగ్గా అబ్బాయిల కాలేజీ ముందు ఆగిపోయింది. డ్రైవరు వలురకాలుగా 'హర్న్' ఇస్తూ హెచ్చరిస్తున్నాడు.

"బజారును, రకరకాల మనుషులను చూసి ఎంతకాలమైంది? ఇప్పుడే బయటి ప్రపంచాన్ని చూస్తున్నట్లుంది." నళిని మనసులో మాట పైకి అనింది.

బస్సు నిండుగా అమ్మాయిలు. వారిని చూస్తూ బాయ్ స్టూడెంట్స్ హాషిరు గు నవ్వుతూ, అమ్మాయిలపై కామెంట్ చేస్తూ ఆనందిస్తున్నారు. డ్రైవరు బస్సును స్టాప్ చేయ ప్రయత్నిస్తున్నాడు. కాని ససేమిరా కదల్చుంటుంది.

"'హంస' పాదం పెట్టింది కదరా! ఇంకెలా కదులుతుందది. ఆదిలోనే హంసపాదన్నారు పెద్దలు. వెనుకటికి ఈవిడలాంటి ఆది పాదం మోపి వుంటుంది. అందుకే ఈ 'మాక్స్' వచ్చివుంటుంది." జోకీ చేశాడో కుర్రాడు.

చప్పట్లుచరిచి గట్టిగా నవ్వుకు విద్యార్థి బృందం.

"ధకలాల్" డ్రైవరు అరిచాడు.

కండక్టరు బస్సు దిగి, ముందుకు త్రోయమని కనిపించిన వాళ్ళందరినీ అడుగుతున్నాడు. 'సాయిరావ్! సాయిరావ్' అని నవ్వుతూ ప్రక్కకు తొలిగి నవ్వుకుంటున్నారవిద్యార్థులు. మరికొందరు 'గోవింద' కొద్దున్నారు.

లాభంలేదు. బస్సు కదలాలంటే త్రోయల్సిందేనన్నాడు డ్రైవరు.

భుజాలనిండుగ పైటచెరుగులు తీసి బొడ్డోకి దోపి 'రండి ఓ పట్టు పడదాం' అంటూ అమ్మాయిలను ప్రోత్సహించింది నళిని.

అమ్మాయిలు సిగ్గుతో ముఖం దించుకుని నేల చూపులు చూస్తూ సందేహిస్తున్నారు. 'బస్సును మనం తోస్తే కదులుతుందా? కదలకపోతే ఆ అబ్బాయిల ముందు సిగ్గుతో వచ్చిపోవాలి' అనుకుంటూ!

వారి హావభావాలు గుర్తించిన నళిని "డిగ్నిటీ ఆఫ్ లేబర్! మన పని మనం చేసుకోవటంలో తప్పలేదు. రాజకుమారి, నుకుమారి యైన జనకరాజు సుత సీత - రావణాసురుడు ఎత్తిపట్టి విరచిస్తే శివధనుస్సును అవలీలగా ఎత్తగలిగింది. 'మై డియర్ దివ్యాత్మ స్వరూపులారా!' అబల, ఒంటరిది అయిన ద్రౌపది తనను పట్టి బలాత్కరించబోయిన సీపాబలుని ఒక్క తోపు త్రోసి తప్పించుకుని వెళ్ళింది. మరి మనమందరం కలిసి ఈ బస్సును రోడ్డుపైకి త్రోయలేమా? కమాన్! రండి" అంటూ చిన్న లెక్చర్ దంచి ప్రోత్సహించింది నళిని!

మేడమ్ చప్పట్లు చరిచి 'కమాన్ గర్ల్స్' అంటూ పిలిచింది.

బస్సును, డ్రైవరును కలిపి తిట్టుకుంటు ముందుకు త్రోవారు.

వారి నెక్కువ శ్రమపెట్టట మిష్టంలేక కాబోలు బస్సు తొందరగానే 'స్టాప్' అయింది.

టౌన్ బస్ స్టాండ్లో నళిని, వానిని దిగారు. మేడమ్ కి గుడ్ బై చెప్పారు.

"మీరు పెంపుల్లో హాయిగా, అనందంగా గడపాలి. హ్యాప్ టైమ్స్" అంది.

ధ్యాంక్స్ తోబాటు 'టా-టా' చెప్పారు మేడమ్ కి.

పెనుకొండ బస్సు వచ్చి అగగానే ముందు నళిని వెళ్ళి నీలు ఆకమించుకున్నది.

వానిని టిక్కెట్లు తీసుకుని అరిపిపోయినట్లు వచ్చింది.

ముందుతున్న వేసవిలో పొంథుని పరుగువలె వేగంగా సాగుతున్నది బస్సు. సవ్యమైన రోడ్డుపై ప్రయాణం అంతగా ప్రయాస కలిగించదు.

బాట కిరువైపుల రాళ్ళు పరచుకున్న మైదానం. అక్కడక్కడ రాళ్ళు ఒకదానిపై ఒకటి చేర్చినట్లుండే కొండలు చూస్తూ "ఇది నిజంగా రాళ్ళనీమ. రాయలసీమైంది" అంది నళిని.

"కాదు రత్నాలసీమ, రాళ్ళనీమ అయినది" ప్రత్యుత్తరమిచ్చింది వాని.

దూరం నుంచి పెనుకొండ కోటను చూశారు.

"ఆ కోటను కట్టించెవరో?" ప్రశ్నించింది నళిని.

"విజయనగర రాజులు ఆ కోటను నిర్మించారు. కాని వేంకటవతిరాయల కాలంలో గోల్కొండ నవాబు పెనుకొండపై దాడి జరిపి ఆక్రమించుకున్నాడు వేంకటవతిరాయలు చంద్రగిరికి పారిపోయాడు."

"చివ్! చరిత్ర రివీల్ అవుతుందిగదా! మరి ఆ గోల్కొండ నవాబును ఎవరు తరిమి వేశారు?"

"నాది పైన్స్ గ్రూపు."

"ఓహో"

"అండర్ స్టాండ్"

"...స్టాండ్"

గట్టిగా నవ్వుకున్నారు.

ఎన్. ఎన్. ఆర్ - మంగళగిరి

రచయిత తన రచనలో ఏమైనా సందేశాలిస్తే వాటిని చేసి చూపిస్తాడా? చేసి చూపించాలని పుస్తా పరిస్థితులు అనుకూలించకపోతే ఆ రచయిత ఊహిస్తాడా?

★ రచయిత మెజిషియన్ కాదు. తన ఆశలని ఆదర్శాలని తన స్పష్టితలో - విశదీకరించ నచ్చు. పాత్రల ద్వారా అందుకొన్నట్లు మూలించనచ్చు... కాని ప్రతిది నిరూపించి చూపించడమప్పుది అర్థంలేని మాట. రచన ఊహకల్పన. దానిలోనే తన వ్యక్తిత్వాన్ని పొదిగి ప్రత్యేకత సంతరించుకోవాలని ప్రతి రచయితా తాపత్రయపడతాడు. అంతేగాని ప్రతిది అనుభవం అనుకోకూడదు. పాత్రకలితా - రచయిత అనుభవాల్ని రచనలు అనుకుంటూపోవడంవల్ల కూడ చాలా సార్లు సందేహం సందేహం - మూడు పూవులు ఆరుకాయలుగా బ్రతికేస్తోందీనాను. అవిదగారి కెలా తెలుసు? అన్న ప్రశ్నతో పాఠకకోకం రచయితల ప్లాట్స్ కు కూడా పరిధి వేసేస్తారు కొన్ని సందర్భాలలో. అందుచేతనే కూడా స్త్రీలు విప్లవాత్మకమైన వ్యవస్థలను సరేక పోవడం (మగ స్త్రీల సంగతికాదు నేను చెప్పేది.) వ్యర్థచారం, లేచిపోవడం, కన్నెత్తడం, ఉంచుకున్న మనిషి వీటిలాంటివి - కత్తిమీద సాములాగా తయారవుతున్నాయి

వనాద - మాతృమూలం

"జీవితం జాతీయ రహదారి అయితే అదృష్టం రైలు గేటు లాంటిది. ఏవు వచ్చినప్పుడు తీసి పుండవచ్చు. నేను వచ్చేప్పుడు మూసి పుంది." అంది కథకురాలైన స్నేహితురాలు.

★ కథకురాలన్నా కనుక సరిపోయింది. మొన్న బస్సు ట్రాజిడి విస్తరణ రమంచి గేటు - అందునా రైల్వే గేటు అంటే - సింహాస్వానంలాగా పుంది. మను వచ్చినప్పుడు మూసిపుండడం అదృష్టంగా భావించాలి అనుకున్నాను!

వి. వి. - శ్రీహరికోట

బంధమోక్షములు ఎవరికి?

★ పెద్దవారు నవ్వుడగాలా స్వామి! జీవిత ఆత్మ సంగతి మోక్షం తరువాత జీవిత ఆనందం కదా?

కె. వి. డి. - ఎన్.బి.పాఠం

రూపం గొప్పదా? గుణం గొప్పదా? ఈ రెండూ కలిసి మనిషిలో పుండడం ఆరుదు. రూపం బాగానే పుండని పెళ్ళి చేసుకుంటే గుణం ఎలా పుంటుందోనని అనుమానం?

★ మంచిది నాయనా - అనుమానం మనిషి పెళ్ళి చేసుకోకుండా పుండడమే మంచిది. & జీవిత హింస తగ్గుతుంది.

జె. ఎస్. - ఒంగోలు

అందరూ అన్యాయాన్ని అలవర్చుకోవాలా?

న్యాయం ఎక్కువనార్చి అన్యాయం ముందు ఓడిపోతోంది.

★ అలా అని అన్యాయాన్ని న్యాయంగా మార్చలేం.

టి. వి. ఆర్. ఎన్. - గుడివాడ

మగపిల్లలతో కలం స్నేహం అంటే చాలామంది ఆడపిల్లలు వెనుకాడతారేమిట?

★ తొలి పుత్రరాల్లో పున్న స్నేహం మరీ పుత్రరాల్లో మార్చేస్తావుంటారు అని ఆడపిల్లల భయం. అయినా ఆడపిల్లలతో ఉత్తరాలు రాస్తూనే పుంటారట అబ్బాయిలు. స్నేహం పెరగాలంటే ఒకరిపై ఒకరికి పూర్తి విశ్వాసం ఏర్పడాలి; ఒకరిపై ఒకరికి గౌరవం పుండాలి.

పి. ఆర్. బి. - బి. వి. ఆర్. - సత్తుపల్లి

స్త్రీ అవంకార అపాంభాలకు ప్రతిరూపం అంటాన్నేమి మిర్రెమంటారు?

★ మీతో పేటి ఎందుకు? ఒప్పును కుంటున్నాను!

బి. జి. ఆర్ - సోమేశ్వరం

స్త్రీ జాతిని పుడరించాలని మీరు పక్షపాత బుద్ధితో సలహానిస్తున్నారు కదా అని ఎంతవరకు ఫలించాయి అంటారు?

★ 'చేయడం నీవంటు. ఫలితం సంగతి నీకనవసరం కె.రా.' అని కృష్ణ పరమాత్మ ఆదేశం. (ఎన్.టి.ఆర్. కృష్ణుడు కాదు సార్, గీతోపదేశం కృష్ణుడు). అంతేత ఎవరేం అనుకున్నా - నా మనస్సులోని భావాలు, నా అనుభవాలు, నా ఆదర్శాలు, ఆవేదన - అన్నీ వెళ్లకక్కతాను. చదివినా సంతోషం. చదవకపోయినా విచారం లేదు.

వి. ఎన్. ఎన్. - సికింద్రాబాదు

పేదవాడి భోజనానికి గొప్పవాడి భోజనానికి తేడా?

★ పేదవాడు దొరికినప్పుడూ, గొప్పవాడు కావనినప్పుడూ - తింటాడు! అదీ తేడా.

పి. ఎన్. బి. - హైదరాబాదు

మొండిపట్టుదలతో సంసారాలు చేజేతులా నాశనం చేసుకుంటున్న స్త్రీమూర్తులకు మీ రిచ్చే ఉచిత సలహా ఏమిటి?

★ అడగ్గానే అర్జెంటుగా ఉచితం గా లభించేదే సలహా! సంసారాలు తప్పట్లులాంటివి. రెండు చేతులు కలిపేస్తే - చచ్చుదు. అంతేత ఓ చెయ్యి ఎప్పుడూ బాదడం - చచ్చుకుండా పుండడంకోసం - రెండో చెయ్యి కదలకపుండడం - న్యాయం కాదే. సంసారాల్లో అల్లకల్లోలాలు - తప్పని సందీకారంలో. పురుషాధిక్యత కే అలవాటుపడిపోయిన కుటుంబాలలో చదువుకుని, ఉద్యోగాలు చేస్తూ - తల్లి తండ్రులను కొడుకుల్లాగే పోషిస్తున్న స్త్రీలున్నారు మొండిలాగే కొంచ కొమ్ముకొస్తున్న - భార్యలున్నారు... వ్యక్తిత్వం పుంటే ఘర్షణ తప్పదు. ఘర్షణకి భయపడి - చచ్చిన సాముల్లాగా పడివుండక్కరలేదు. ఘర్షణలోనే హోలాహలం అమృతం పుట్టేది. హర్షణలోనే - సంసారాల్లో కూడా సంతి మూత్రాలు కుదిరేది. అదిలో అలజడి. అంతంలో అర్థవంతమైన - సంసారం రూపందాల్ని తీరుతుంది. దెబ్బలాడుకోనివ్వండి. లోపల్లో పల కుళ్ళుతూన్నకంటే బయటపడడం చాలా మెరుగు.

కన్యాశ్రమ

విమల.చి

మనసంతా ఉద్యోగంకో నిండివుంది రావుకి -
ఎందుకో సమో తొందరపడతాడోదాతడి
మనసు. అసహనంగా వాచీ చూసుకున్నాడు -
అలా చూసుకోవటం అప్పటికి అది తొందరై
ఎనిమిదోసారి -

వదలకొండు గంటలు!

ఇంత పెనుయినా కాత్యాయని రాదేం
గదిలోకి?

సుమారు ఓ రెండుగంటల క్రితం భోజనా
లయ్యేయి. కాత్యాయనికి తన ప్రక్కనే వేసేరు
పీట ... చాలా సరదాగా గడిచిపోయింది భోజనం
దగ్గర ... ఎవరో ఓ ముసలావిడ,

"అదేమిటా, కొత్త దంపతులు కదా ...
ఎంగిలి తినొద్దు. పెళ్ళాంచేత నీ ఎంగిలి
తినిపించవయ్యా" అంది.

రావు మొహంలోకి రక్తం ప్రవహించి
నట్టేంది.

అవిడెవరో ఖచ్చితంగా తన మనసులోని
మాటే అంది. అలా తామిద్దరూ ఒకరిచేత ఒకరు
తిని పించుకుంటూ భోజనంచేస్తే ఎంత
బావుంటుందో! ఇంతలో ఓ అదర్శ వనిత,

"ఛ! ఎంగిలి తినడమేమిటి అవయ్యాగా ...
అంతగా తినాలనిపిస్తే ముందు ముందు చాలా
రోజులున్నాయ్ ... అసలే అది సిగ్గుపడిపోతోంది"
అంది.

ముసలావిడ బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ
వెళ్ళిపోయింది.

కాత్యాయని ఓ నిబ్బార్లు విడవటం తనకి
స్పష్టంగా విప్పించింది. నిజంగానే కాత్యాయ
నిగ్గుపడివుండాలి అనుకున్నాడు రావు.

కాత్యాయని అన్నబూ, వదిలబూ వేళాకోళాలతో,
వెక్కిరించులతో గంట తిన్నారూ ... నిజానికి
తామిద్దరూ అనలేం తినలేకపోయేరు - ఉట్టినే
కేలుకుతూ కూర్చున్నారు -

కాత్యాయని కూడా తనలాగే తాము యిద్దరూ
గడవబోయే మధురమైన షెడ్యూల్ తల్చుకుంటుం
దేమో అన్న భావన రాగానే అతనికి నవ్వుచ్చింది!

ఆ తర్వాత రావు తల్లి కాత్యాయని పట్టుచీర
పెట్టింది - కాత్యాయని తండ్రి రావుకి కొత్త బట్టలు
పెట్టెడు.

రావు కొత్త బట్టలు ధరించేడు - కాత్యాయ
ని పట్టుచీర కట్టుకొని హాల్లోకి వచ్చింది. రావు
కళ్ళు మిరిమిట్టగొలిపేయి. ఎర్రగా ధగధగా
మెరిసే పట్టుచీరలో కాత్యాయని 'అన్నరస'లా వుంది

"అంతలా మృదలైతే కదా - దిష్టి
తగిలేను..." కాత్యాయని చెల్లెలు కొంటెగా అంది.

అసలే మొహమాటమైన యిన 'రావుకి
సిగ్గేసింది. తన మైమరపుకి తనే నిందించు
కున్నాడు. అందర్నూ గొల్లమని నవ్వేరు. ఆమె
తల్లి ఆ పిల్లని మందలించింది ఏమిటా
వేళాకోళాలు - అంటూ.

కాత్యాయని తన పెద్ద పెద్ద కళ్ళను వాల్చేసుకుని
చేతులు కట్టుకుని తల వంచి నిలబడిపోయింది
ఏం చేయాలో తోచక.

వాళ్ళిద్దరూ పెద్దలందరికీ సవస్కారాలు పట్టేరు. ఆకర్షణలందుకొన్నారు.

బావమరిది, రావుని విశాలమైన మేడమిది గదిలోకి తీసుకెళ్ళి,

"ఇదే మీ రాజ్యం..." అని చిలపిగా కన్నీటి వెల్లిపోయేడు -

పెద్ద పాఠశాలం వందిరిమంచం - మెత్తటి పరుపుమీద తెల్లటి బెడ్స్ పై... అగరోత్తలూ, స్వీట్స్, వళ్యా అట్టహాసంగా, సినిమాల్లోలానే వుంది అచ్చం అనుకున్నాడు రావు - కాలక్షేపానికి ఏమైనా చదువుకుందామంటే చిన్న పేపర్ ముక్క కూడా లేదక్కడ.

మంచానికి చేరబడి, ఒళ్ళో దిండు పెట్టుకుని కళ్ళు మూసుకున్నాడు అలసటగా రావు - మూడ్రోజులైంది సరైన నిద్రపోయి మూడ్రోజులే మిటి ఈ పెళ్ళి విశ్రయమైందగ్గర్నింటి నిద్రలేచి - చూడగానే మంచి పిల్ల అనించే అందమైన కాత్యాయనిని ఎప్పుడైతే చూసేదో అన్నట్లుండే రావుకి నిద్రపట్టటం మానేసింది.

నిజంగా కాత్యాయని మెతకపిల్లే 'చిరునవ్వులు చిందించటం తప్ప మరేమీ తెలియని ముగ్ధా ఈమె' అనించేలా వుంటుంది కాలేజీలో ఇంటర్ చదివినా ఈ కాలం పిల్లల్లా గడుసుదనం సుచ్చుకైనా కనుపించదు.

లేకపోతే ఏమిటి?

జరిగిన పెళ్ళి తంతులో ఏ చిప్పి పిల్ల ఒడిపోయానేమిటి?

తలంబాలు పోసేప్పుడు చివిరిపరకూ బుల్లి మల్ల దోసిళ్ళలో పోస్తూంటే, రావు (ఫ్రెండ్స్) గొడవ పళ్ళెం ఎత్తి పోయ్యేలా అని ... రావు తనది, ఆమెది కూడా వళ్ళెలు ఎత్తి ఆమె వెల్లిని గుమ్మరించేడు! ఆయిచ్చిల్లాంటి ఆ కళ్ళనెత్తి అలా ఈ వైపు చూడబోయి ఆతని చూపులో ఆమె చూపులు చిక్కుకుంటాయని కాబోలు గబుక్కున వాల్చేసుకుంది!

ఆమె స్నేహితురాళ్ళు, "మొద్దా ... ఏ ... సిగ్గులేదుటే అలా పోస్తూంటే చూస్తూ వూరుకుంటావా?" అని చిలపిగా మందలిస్తున్నా ముగ్ధమనోహరమైన చిరునవ్వుతో అలాగే కూర్చుండిపోయింది

ఆ రరువాతమాత్రం?

ఇరుకుమూలి బిందెలో ఉంగరం, మెట్టే పడేసి బ్రాహ్మణుడు ఇద్దరి చేతులూ అందులో వుంచి ఎవరు ఉంగరం తీస్తే వారు గెలచినట్లే అన్నప్పుడు, చెయ్యి అందులో పెట్టడానికి మహా సిగ్గుపడిపోయింది. రావు వైపు ఇబ్బందిగా చూసింది. అతను ఫర్వాలేదన్నట్లు చూసి తన చెయ్యి పెట్టేక రెండు క్షణాలాగి కాత్యాయని తన చెయ్యి పెట్టింది.

అప్పుడు తానేం చేసేడు?

ఉంగరంకోసం వెతుక్కుంటా తెల్లని ఆ బుల్లి చేతిని పట్టుకున్నాడు ... పాపం ఎంత సిగ్గుపడి పోయిందో - ఆమె (ఫ్రెండ్స్)

"అయ్యవే ఉంగరం" అని కాకిగోల.

ఆమె వెతకటం మొదలెట్టింది రావు చేతికి

మెట్టే వచ్చింది. అది తీసి ఆమె చేతిలో బలవంతాన పెట్టి ఆమె చేతిని గిక్కి ఉంగరం లాక్కున్నాడు. అందమైన చిరునవ్వుని పెదవుల వరకే బిగించి చూసిన ఆ చూపు రావు చెయ్యి జన్మలక్కైనా మరచిపోగలదా?

పాపం రావు కోసం మూడు సార్లు ఒడిపోయింది!

అప్పగింతలయి విడిదింటోక్కే కాత్యాయని సహా అందరూ వెళ్ళి కూచున్నారు.

తీరిగ్గా వున్న అమ్మలొక్కలు "ఏదమ్మాయ్, నువ్వు బాగా సంగీతం నేర్చుకున్నావుటకదూ! ఓ పాట పాడు..." అన్నారు.

పాపం, కొత్తకదా, భయపడిపోయింది రావు వైపు రక్షించమన్నట్లు చూసింది బేలగా.

"ప్లీజ్, నాకు జలుబుచేసి గొంతు మూసుకు పోయింది ఆ సంగీత వాళ్ళతో చెప్పండి" అంది రహస్యంగా.

"రహస్య పాపం జలుబు చేపందల తర్వాత పాడుతుందిలే" ఇంకా వాక్యం వూరైనా కాకముందే చెల్లాయి -

"అమ్మో! వదిల ఎంత గడుసుదిరా అన్నయ్యా, ఇంకా పెళ్ళయి రెండుగంటలన్నా కాలేదు ఎలా వెనకన కొస్తున్నావురా!"

కాత్యాయని గమనించి అంటే రావు భరించలేక నోయేడు పట్టుదల పెరిగింది.

"కాత్యాయని! ఎలాగోరా పాడయ్!"

"ఎలాగండి!"

"ఇలా మాట్లాడుకోంటే అంతా ఎగతాళి చేస్తారు - పాడు."

కొద్దిగా ఆజ్ఞాపించినట్లే అన్నాడు రావు పాపం వెంటనే పాడేసిందో కృతి!

రావుకి సంగీతం తెలిదు. ఆయినా మైమరచి పోయేడు ఎంత మధురమైన గొంతుకా కాత్యాయని... ఎన్ని జన్మల పుణ్యమో తనది ... ఇంత మంచి వార్య చొరకటం!

* * *

కాలి అందెల రవళులు ... మృదువుగా పడే అశుగుల నవ్వుడి తలెత్తి చూసేడు రావు .. దేవతలా సుంచుంది కాత్యాయని ... గుమ్మం పట్టుకుని ... 'ఎంత ముద్దొస్తోందో' అనుకున్నాడు రావు.

మెల్లగా లేచి ఆమె వైపుకి నడిచేడు.

"ఎన్ని యుగాలనించీ తనస్సు చేస్తున్నావో తెలుసా?"

చిరునవ్వు .. అదే ... ఆ చిరునవ్వు తన ప్రాణాలు తీసేది.

"ఎంత ముద్దొస్తున్నావో!"

గబుక్కున అరచేతుల్తో మొహం దాచుకుంది.

ఎంత పాడుగాటి వేళ్ళు ... పాడుగా పెంపిని వేళ్ళకి వున్న గోరింటాకు చుట్టుకునుంది.

రావు హృదయంలో కోటి మందారాల వూసినయ్యే.

"ఏమీ ఏమిటా సిగ్గు? యిక్కడే పుట్టానని?"

"....."

"మాట్లాడవా! సిగ్గుందుకు బుచ్చీ?"

"మీరున్నారనీ..."

నవ్వుచ్చింది రావుకి! పెద్దగా నవ్వేసేడు. ఆమె భుజాల చుట్టూ చేతులువేసి "అలా కూచుంటావా?" అంటూ మంచంవేపు నడిపించుకొన్నాడు.

కూచున్నాక ఆమె తల్లి పంపెంగలూ, విరజాళం వాసని గారంగా పీచీ, "అబ్బ, ఎంత హాయిగా వుంది" అన్నాడు తన మొహాన్ని ఆమె భుజంమీద అన్ని తన్మయత్వంగా - ఇబ్బందిగా కడిగింది కాత్యాయని -

అదేం గమనించే స్థితిలో లేడు రావు.

"అన్నట్లు, ఓ పాట పాడవా?" అన్నాడు ఆమె మొహంలో మొహం పెట్టి.

మొహం చిట్కించి గబుక్కున అటు తిప్పేసుకుందామె -

"చ చ, ఆ సిగ్గేమిటి నీకు ఇంకా? నేనీటు మాట్లాడుతుంటే అటు చూస్తావు..." అని బలవంతంగా తనవైపు తిప్పేసుకున్నాడు

కంపరాన్ని బలవంతాన అణచుకుంటూ

అతనివైపు తిరిగింది కాత్యాయని.

"ఎంతసేపూ నే నాగలుమేనా? నువ్వు

మాట్లాడు కాత్యాయని" అన్నాడు గునగునగా.

అతని ఊపిరి వెచ్చగా తగుల్తోంది.

"ఏం మాట్లాడమా..." అతి ప్రయత్నం

మీద అంది. ఎంత దాచుకుందామన్నా విసుగు

ఆమె మొహంలో కనిపిస్తోంది.

"నీ కళ్ళు ... బ్యాటివులో..." అంటూ

మీదకి వంగబోయేడు - చలుక్కున మొహం

తిప్పకుంది

"ప్లీజ్! ఒక్కసారి ... కాత్యాయని ప్లీజ్!"

ఆమె గడ్డం పట్టుకుని తనవేపు తిప్పేసుకున్నాడు...

అతను ఏమాత్రం పరికించినా ఆమె మొహంలో

నిరసన కనిపెట్టగలిగివుండేవాడు -

అప్పుకోలేని ఆవేశంతో ఆమెని హృదయానికి

హత్తుకున్నాడు ... చేతుల్ని నెట్టిస్తున్నా

పట్టించుకోలేదతను.

ఆమె మొహం మీదకు మొహం వంచి

పెదవుల మీద గారంగా ముద్దు పెట్టుకోబోయేడు.

అతన్ని ఒక్కతోపుతోనే దూరంగా నించుంది.

తెల్లబోయేడు రావు. అప్పటికే అమె

కళ్ళలో నిరసనని పసిగట్టలేకపోయేడు.

ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళి,

"ఏమిటిది కాత్యాయని? ఏమైంది?" అన్నాడు

ఆమె కళ్ళలోకి చూడడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

తల దించుకొంది.

ఆమెని అలా చూస్తూ నిగ్రహంతో

పుండలేకపోయేడు రావు. ఏమీ ఆలోచించకుండా

ఆమెని దగ్గరకు తీసుకోబోయేడు.

ఊపిరి బిగపట్టుకున్నట్లు ఒక సెకండు

మాత్రమే కాగిలిలో వుండి తన చుట్టూ వున్న

అతని చేతుల్ని విడిపించుకుంది.

"ఎందుకిలా బిహేవ్ చేస్తున్నావ్? నేనంటే

ఇష్టంలేదా?" ఈ ప్రశ్న అడగటానికి అతను

దాని ఫీంయ్యేడు. ఆమెకి తనంటే ఇష్టంలేదు

20-7-79-అంధవిలాసం-అంధవిలాసం-35

అని అనుకోటానికి అతనికి భయంవేసింది. దిగులపించింది.

అన్నిటికన్నా ఆమె మానం అతన్ని మరి కృంగదీసింది.

"నీ మనసులో వున్నదేదో ప్రాంక్ గా చెప్పేయ్ కాత్యా... నేనేమీ అనుకోను..."

చురుగ్గా కళ్ళెత్తి అతని కైపు చూసింది.

"ఎందుకా మౌనం? నువ్వెవరైనా ప్రేమించా?" కృంగిపోతూన్న నవనాడుల్ని కూడగట్టుకుంటూ అతి దీనంగా అడిగేడు రావు. ఎంతోతో అతనికి ఆమె మీద కోపం రావటంలేదు. తన దురదృష్టం మీద తనకే విసుగూ, అనన్యం వుద్దున్నాయ్.

"చెప్ప కాత్యాయనీ? నీ కిష్టంలేని పెళ్లి చేసేరా మీవాళ్ళు?"

"... .."

"చెప్ప స్నేక్! నవ్వింకా బాధపెట్టుకు!"

ఆమె భుజాలు వట్టుకుని వూపుతూ అడిగేడు వట్టరాని ఆవేశం రావు.

"నేను... నేను మిమ్మల్నెం చేసేను?" మెల్లగా అంది.

"లేకపోతే ఏమిటి? నవ్వెందుకు దగ్గరకు రానివ్వవు? నీ మనసులో ఎవరైనా వుంటే చెప్ప కాత్యా... నేనేమనుకోను!"

"ఇదేమన్నా నీనిమా అనుకున్నారా?"

రహస్యం

"అది నాకన్నా నీకే బాగా తెలియాల..." మెల్లగా ఆమెని ఒదిలేస్తూ అన్నాడు.

ఆమె రిలీఫ్ గా ఫీలయి గట్టిగా నిట్టూర్పుడం గమనించిన అతని మనసు వెయ్యి ముక్కలైంది.

తనంటే ఆ అమ్మాయికి ఎందుకంత ఏవగింపు? ఈ రకమైన తిరస్కారం జరిగిన పెళ్లితంతులో ఎక్కడా వ్రదర్పించలేదే! ఏమో తనే గమనించి వుండదు!

కొందరినీ ఆ అమ్మాయికి ప్రేమజ్వాలన కోరికలేమీ లేవా?

అదేమీ అయ్యుండదు. ఎవడో ప్రేమించి వుంటుంది. ఆ విషయం తలిదండ్రుల్లో చెప్పేందుకు భయపడి ఈ పెళ్లికి ఒప్పుకుని వుంటుంది.

తను అదృష్టవంతుణ్ణి పొంగిపోయేడు చదువు అయిపోగానే మంచి జాబ్ రావటం, అనుకోకుండా అందమైన కాత్యా తన భార్య అవటం నిజంగా ఏ జన్మలో చేసుకున్న అదృష్టమో అనుకున్నాడు కానీ... కానీ ఇలా జరిగిందేమిటి? కిటికీ దగ్గరకి నడిచి దూరంగా ఎటో మాస్తా నించుండిపోయేడు.

వెనక్కి తిరిగి ఆ అమ్మాయిని చూడాలంటే అనన్యమేస్తోంది.

నీకోసం

జీవన గమనంపై ఆశలు

వలపుల కవితలు

చతుర రాగాలు

ప్రణయ నృష్ణాలు

మధుర భావాలు

ప్రేమయ వంజరంలో

బందీలుగా చేశాను.

అధరంలో మధువులు

ప్రేమయంలో వలపులు

పదిలంగా దాచి నీకై వేచాను.

— అరుణ

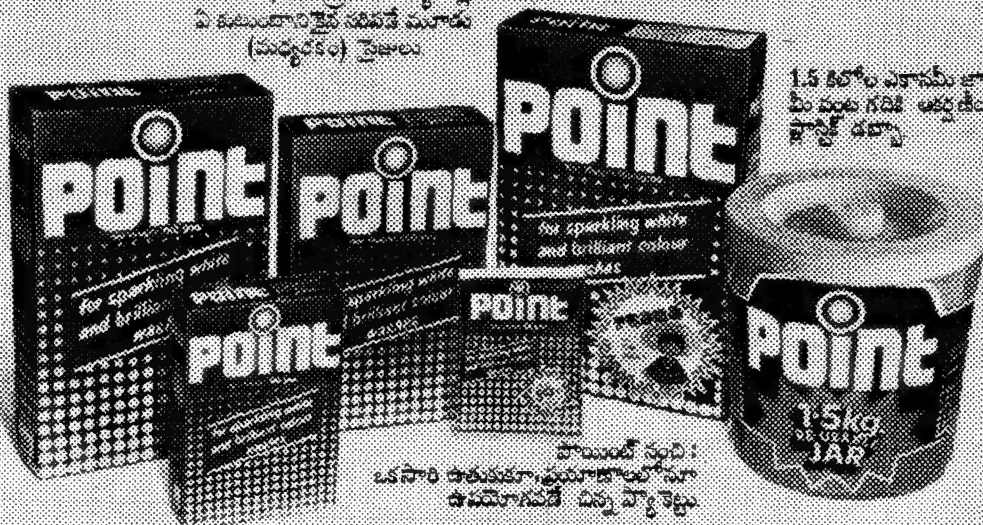
ఎంత మోసగతై? అమాయకురాలైనా కన్నుల్ని తన జీవితాన్ని నిలుపునా దహించి వేసింది... ఈ మహాత్మ్యపాలిట తానే పెద్ద పెక్కిలీ అవటం... భగవాన్ ఏం పాపం చేపాడు తాను? ఆలోచిస్తూ ఎంతసేపు కూచున్నాడో అతనికే తెలిదు...

విప్లవకేటనయినా తీసుకోండి

750, 550, 200 గ్రాముల ప్యాకెట్లు:
ఏ కుటుంబానికైనా సరే మూడు
(మధ్యతరగతి) ప్రజలు

1000 గ్రాముల ప్యాకెట్లు:
దీనిని గృహ ఉత్పాదక రక భోజన
విశ్రాంతి కలిగించి దానిని వాడండి.

1.5 కిలో ప్యాకెట్లు:
మీ వంట గదికి అద్దతీయదైన
ప్లాస్టిక్ డబ్బా

పోయిందే సంది:
ఒకసారి పాతమకా ప్రమాణాలలోనూ
ఉపయోగపడే దిన్న ప్యాకెట్లు

పోయిందే

అతని వాళ్ళని
దిగువన ఉండిపో

తను ఆ అమ్మాయి భర్త... ఆ అమ్మాయికి ఇష్టమన్నా లేకపోయినా బలవంతంగా అనుభవించేందుకు తనకి పాక్కు వుంది. చదువ నెదవలా యిలా ఏడుస్తూ కూచోవలసిన ఇర్ప తనకేమీ లేదు... ధవంత మీన్ గా ఆలోచిస్తున్నాడు తాను... తన భార్యని తను చెడవలమా? 'ఐ కాంట్ రేవ్ మై వైఫ్...' అటే... ఈ విషయం ఇప్పుడే తేల్చుకోవాలి. ఆ అమ్మాయికి నిజంగా అసంటే ఇష్టంలేకపోతే... ఇష్టంలేకపోతే ఆ ప్రేమించినవాడెవడో వాడి దగ్గరకే సంపన్నుడు తాను... మనసులేని భార్య తన కొద్దు... ఆనని తానుగా ప్రేమించే భార్యనే తాను కోరుకుంది!

తల తిప్పి చూసేడు. కాలి బొటన్ వేలితో నేలను రాస్తూ అలాగే వెనుదిన్నుంది కాత్యా...

"మహానటి!" అని పళ్ళు పటవట కొరుక్కున్నాడు.

అంతలోనే జాతి వేసిందామె మీద. ఛ! చిప్పిసిల్లి భయపడిందేమో... ఆమె భయం తగ్గొట్టవలసిన బాధ్యత తన మీద వుంది...

"కాత్యా... ఇలా...!" చెప్పిందిగా అన్నాడు.

బిక్కు బిక్కుమంటూ చూసింది దిలవిచ్చేపు.

"ఎన్నో... ఏమిటా మొండితనం? ఇలా రా..." కరుగ్గా ధ్వనించేదటని గొంతు... అంత కఠినంగా వీరిది వుండకూడదనుకున్నాడు మనసులో రావు...

మెల్లగా అడుగులేసుకుంటూ అతని దగ్గరకు నడిచి వచ్చింది కాత్యా... తన కతి నమీమంలోకి వచ్చిన ఆమెనించి కొంచెం వెనక్కి జరిగేడు రావు. దెబ్బతిన్నట్టు చూపించుకున్నాడు.

అదేమీ పెట్టించుకోలేదు రావు.

"చూడు కాత్యా! పెళ్ళి అంటే తమాషా వాడు. నీ దురిదృష్టమో... నా దౌర్భాగ్యమో మనిర్దరికీ పెళ్ళయింది... (ఆ నమయంలో కాత్యా కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగేయి). ఇప్పటికైనా మించిపోయిందేమీలేదు. నీ మనసులో ఎవరున్నారో చెప్పు. అతన్నీ, విన్నూ భగవంతుడినాకీగా ఒకటిచేస్తాను... కానీ... కానీ నువ్వు ఇంత పిరికిగా ప్రవర్తించి మనిర్దరి చేయాలా? నాకనం చేసేకంటే ముందే దైత్యంగా మీవాళ్ళతో నీ సంగతి చెప్పి వుండవలసింది... ఎవరతను?" పళ్ళ బిగువున అన్నాడు తన ఫీరింగ్స్ ఏమీ బయట పడకుండా...

"వాకవర్నా లేరండీ!" అమె గొంతు పడికింది.

"అబద్ధాలు ఆడేవాళ్ళంటే నాకు నాలా అసహ్యం. ఎందుకా అబద్ధాలు?"

"ఒబ్బు! అలాంటిదేమీ లేదండీ!" అంది దీపంగా.

అశ్రురంగా చూసాడామెవైపు, "మరి? నేనంటే ఇష్టంలేదా? అదైనా ముందే చెప్పొచ్చుగా?"

"మీరంటే నాకు చాలా ఇష్టం... ఇష్టపడే చేసుకున్నానీ పెళ్ళి!"

"లాభంలేదు... నీతో నేను నిజం చెప్పించ

లేను" నిస్పృహతో అన్నాడు రావు. కొద్ది క్షణాలు మౌనం.

వివరికి ఆమె ఒక నిశ్చయానికి వచ్చినట్లు, "ఏవండీ..." అందరతనివైపు తిరిగి;

ఏమిటన్నట్లు చూశాడు.

"ఏలా చెప్పారో తెలియలేదు..." అంది తెరుగ్గా.

'నా ఇర్ప' అని మనసులో తిట్టుకున్నాడు...

"మరి మీరు ఏమీ అనుకోకూడదు..."

'ఏడిసినట్లే వుంది... ఏమీ చెప్పకుండా ఏమనుకోనివాడను?' అనుకున్నాడు.

"మరి... మరి... నాకు... ఎన్నుకొంటే అసహ్యమండీ!"

ఆ సంగతి ఇప్పుడెందుకో ఎంత తన్నుకున్నా వావుకి అర్థంకాలేదు.

"మీకు ఇష్టం కదూ!" అందరతనివైపు కొంచెం దైర్యంగా చూస్తూ.

నిజంగా సాధిమనిషి అని మనసులోనే నిశ్చయిస్తాడు.

"అయితే నన్ను దగ్గరకి రానివ్వకపోవలూచికి దీనికి సంబంధం ఏమిటి? నా జీవితో వెల్లల్లి పాయలు లేవే..." అన్నాడు వెలుకారంగా.

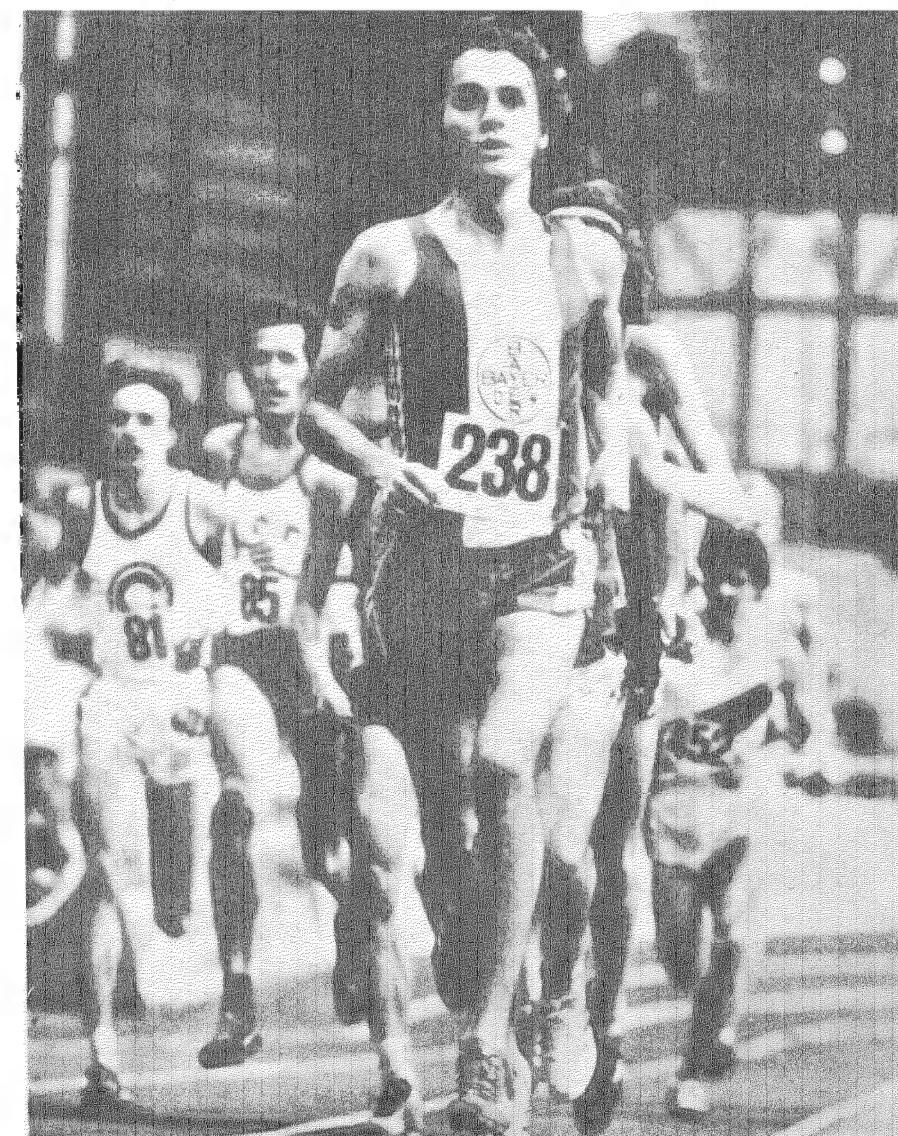
'కానీ... కానీ మీ వోట్లోంచి దిమ్మరిపాయ వాసన పూటుగా వస్తోందండీ' అమాయకంగా అంది కాత్యా!

మొదట తెల్లబోయిన రావుకి పొట్టు కెక్క అయ్యేలా నవ్వొచ్చింది...

ఆకలికి దూరంగా నిలబడలేని కాత్యా అతని గుండెల్లో తల దాచుకొంది.

పశ్చిమజర్కనీలో జరిగిన పరుగువందెం పోటీలలో 22 సంవత్సరం కార్న్ ఫ్లెషన్ 10,000 మీటర్ల దూరాన్ని 27 నిమిషాల 36.8 సెకండ్ల సర్క్ కౌత్ రికార్డును సాధించాడు. శ్రీ ఫ్లెషన్ యిటీవలే ఇంజనీరింగులో ప్రాథమిక పరీక్షతో ఉత్తీర్ణుడైనాడు. అన్నట్లో యూరోపియన్ కప్ పోటీలలో పాల్గొనాలనుకుంటున్నాడు.

'మనిషి - మృగము'లో జగ్గయ్య, జమున, గిరిబాబు

శ్రీరామబంటులో పెళ్ళికాని పిల్లలు

పున్నమ్మ (అనిత) తేలిలోని పాం గిన్నె పాతబాటున జారి కిందపడడంతో దుర్గమ్మ (కల్పనారాయ్) వెళ్ళి నోచూ బాదుకుంది. "అయ్యో, అయ్యో! నీకేం పోయేకాలమొచ్చిందే! డబ్బెడు పాలు తామిపాలు తేశావు? అయినా, పన్నగంతా ఏ యేట్లో పెడుతున్నానంట? దుర్గమ్మ నోరు చెడ్డదని ఊరంతా అనుకోడానికి వాకపోతే... మా నాన్న పోతూ పోతూ ఈ నవలి తెల్లల్ని నా నెత్తిపై పెట్టి వెళ్తాడా?"

ఇంతలో వక్కింటి పుల్లమ్మ వచ్చి, 'దుర్గమ్మా! ఈ సిల్లతో నువ్వెక్కడ వేసుతావురాని, నివల్లో ఒకరి చూసి ముడి పెట్టేసేయ్!' అంది.

సినిమా

[24వ పేజీ తరువాయి]

"నాల్లే సంబడం. ను పెన్ని యేళ్ళు పెబడ్దాయి. నేనే యింకా మొగుడ్ని పెతుక్కోలేదు. ఇంక దీని గురించి విధులమ్మలు కదలి. ఏదో ఆ బాలరాజు సీనిమాలోలాగా ఏవడ్లో ఒకప్పి మాని ప్రేమించుకుపోతే, నాకో రోజుకు కుంచెడు బియ్యం మిగులుతాయి. సరేలే... ఏమే! ఇంకా దీవపుసెమ్మత అలా నిలబడ్డావు? అదంతా బుద్ధంచేసి తోవల తగిండు," అంటూ పున్నమ్మకు పురమాయించి, దుర్గమ్మ వెళ్ళిపోయింది. ఇంతలో బాలరాజు (రాజ్ బాబు) వచ్చి "అమ్మా!" అని

పిలిచాడు. "అంబో! అంబో! పాడున్నే 'అంబో' అట! వేళాపాళేదు. ఇప్పుడు ముప్పైతెయ్యరు పో!" అంది పున్నమ్మ.

"అంబో - అసలేదమ్మా. అమ్మా అన్నా. ఏదో లుంగీ కట్టుకున్నాడు దొంగోడని, తెంబు పట్టుకున్నాడు ముప్పోడని - మీరవసరంగా అపార్థం చేసుకుంటున్నాడు... దుర్గమ్మ గారి ఇల్లు ఇదేనా?"

"ఓహో! మీరా! కొత్త కాతానా? మా అక్క చెప్పింది."

"నువ్వు పాత కాతానా?"

"కాదు; నా పేరు పున్నమ్మ."

"పున్నమ్మా! పాట్టెల్ని చొడ్లో కట్టేశానా... రేడా?"

"అహో! తోవం గేడెతో మా అక్క వుంది."

"మీ అక్కనా! వాళ్ళిద్దరికీ పెద్ద తేడా ఏం లేదు. అలాగే వుండవలెను. మరి, నీ పేరు చెప్పావురాని, నా పేరు అడగలేదేంటి? నే చెప్పనా? సిగ్గేస్తోంది... బాలరాజు..." అని అతను చెప్పేసరికి బాలరాజు సీనిమా గురించి ఇందాక తన అక్క చెప్పిన విషయం గుర్తుకొచ్చి, పున్నమ్మ ముఖం విప్పింది. "అం... బాలరాజా? రండి - రండి..." అని తోవలికి ఆహ్వానించింది. బాలరాజు ఎంతగానో మురిసిపోయాడు.

"దాంతో తప్పుల తమాషా ప్రారంభ మౌతుంది," అన్నార రవిచిత్ర పిలిచి "శ్రీరామ బంటు" వర్ణ చిత్రానికి దర్శకత్వం వహించిన డి. ఎన్. మూర్తి. విజయవంతమైన "అశ్వి" అనే తమిళ చిత్రం ఆధారంగా వై. వి. రావు నిర్మించిన ఈ చిత్రం విడుదలకు సిద్ధంగా వుంది. చిరంజీవి, గీత, హరిప్రసాద్, సత్యకళ, మోహన్ బాబు, కె. కె. శర్మ, అర్ధా జనార్దన్ రావు, కె. వి. చలం, రమణమూర్తి, పెమ్మసాని రామకృష్ణ, ముక్కామల, కాశీబాద్ లాలా, వీరభద్రరావు, గెస్ట్ పాత్రలో ప్రభాకరరెడ్డి వంటివారు. దుష్టశిక్షణకు, శిష్టరక్షణకు అవతరించిన మారుతిలా ఒక కొలి నటన ఈ చిత్రంలో విశేషకర్షణ గొల్లవూడి రచయిత, సత్యం సంగీత దర్శకుడు, పి. విజయకుమార్ ఛాయాగ్రాహకుడు.

త్రిశూల అర్చి పిక్చర్స్

చినిపల్లి గంగాధర్ (సంపాపురి) స్థాపించిన కొత్త చిత్ర నిర్మాణ సంస్థ ఇది. కృష్ణారాజు వాయుకుడుగా వీరి తొలి చిత్రం షూటింగ్ పెన్నెంబర్ నుంచి నవంబర్ వరకు జరుగుతుంది. వ్యవస్థ సంగీత దర్శకుడు. డి. కె. పి. హాదరి నిర్మించే ఈ చిత్రానికి కొమ్మినేని దర్శకుడు.

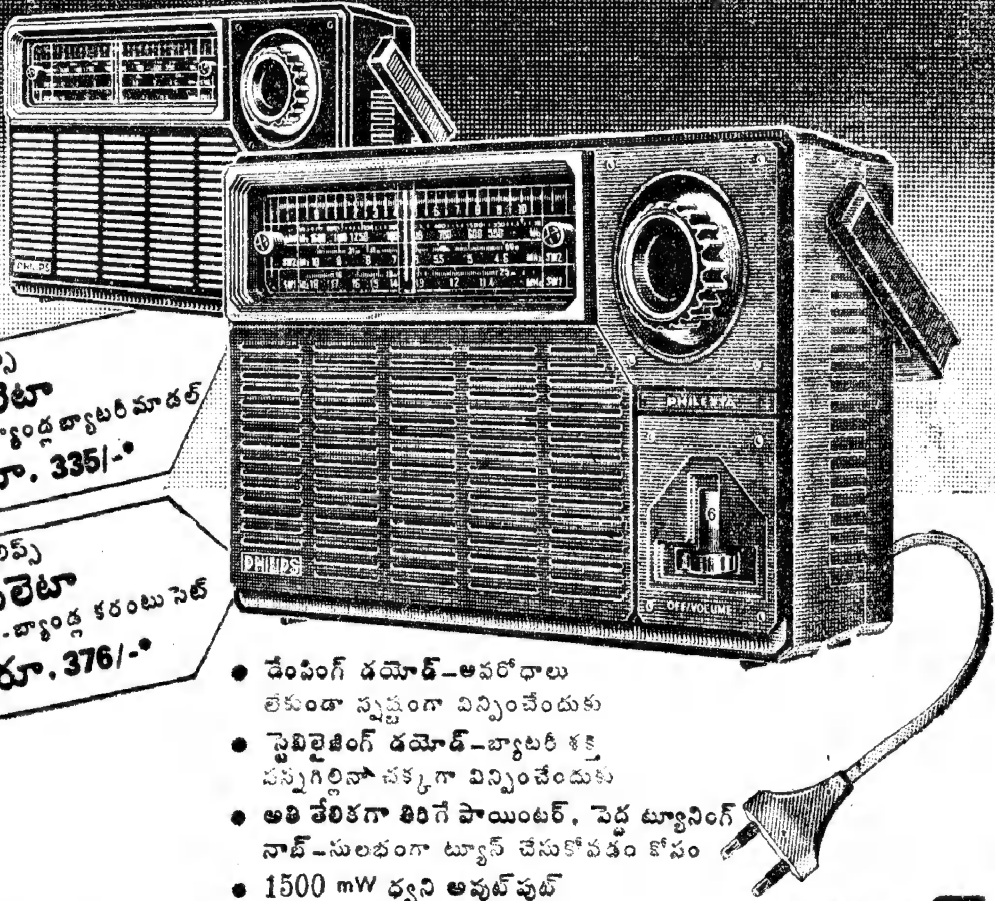
త్రిమూర్తి పౌడకశస్రీ గివి చిత్రం

"కృష్ణ హీరోగా ఆగస్ట్ నుంచి కొత్త వర్ణ చిత్రాన్ని ప్రారంభిస్తున్నాం. ఇదొక సరికొత్త రకం నన్నెస్సె సబ్జెక్టు. ఇతర నటులర్థం, సాంకేతిక వర్గంలో తోగడ మా యూనైట్డ్ పనిచేసినవారే ఉంటారు," అని తెలియజేశారు నిర్మాతలు బాబ్జీ, సాంబశివరావులు.

సత్తరం...మధురం...సుందరం ఫిలిప్స్ ఫిలెటా 3-బ్యాండ్లు

భలే అవకాశం! ఏది కావాలో ఎంచుకోండి.

ఫిలిప్స్
ఫిలెటా
3-బ్యాండ్ల ట్యాబ్లెట్ మాడల్
రూ. 335/-

ఫిలిప్స్
ఫిలెటా
3-బ్యాండ్ల కరంబు సెట్
రూ. 376/-

- డేపింగ్ డయోడ్-అవరోహాలు
లేకుండా స్పష్టంగా వినిపించేందుకు
- స్టెబిలైజింగ్ డయోడ్-ట్యాబ్లెట్ శక్తి
పన్నగర్లినా చక్కగా వినిపించేందుకు
- అతి తేలికగా తిరిగే పాయింటర్, పెద్ద ట్యూనింగ్
నాడ్-సులభంగా ట్యూన్ చేసుకోవడం కోసం
- 1500 mW ధ్వని అవుట్పుట్

* విల్లరగా అమ్మే గరిష్ట వేల, ఎత్తైనట్టే డ్యూటీతో సహా,
రాష్ట్ర అమ్మకం పన్ను, ఇతర స్థానిక పన్నులు అదనం.

ఫిలిప్స్

అత్యుత్తమమైనదానినే మీరు పొందాలని మా కోరిక

CASPR-599-203 TL

“పిచ్చి” అమ్మకం!

హ్యూడ్ (“పిచ్చి”) అనే మాస్పత్రిక కాపీలకు 29 లక్షలు లభ్యమవుతోయాయి. ఈ పత్రిక మాస్పత్రిక అయినా కూడా పీజిబిసి, వే, ఆగ్నెస్ట్, వనంబర నెలల వెలువడదు. ఆ నెలలలో ఈ హ్యూడ్ పత్రిక కోసం చదువరులూ ఏవేక్కిపోతారు.

పశ్చిమ బెంగాల్లో డిస్సీలాండ్!

అమెరికాలోని డిస్సీలాండ్ వంటిదానిని మన దేశంలో! బిర్లా కుటుంబం వారు నిర్మించుచున్నారు. ఈ లాండ్కు పశ్చిమ బెంగాల్లో వెయ్యి ఎకరాల పేరు వేటాయించబడింది. ప్రారంభంలోని భర్తకు గానూ అయిదు వందల కోట్ల రూపాయలూ కేటాయించారు. ఈ నడికి బిషి, అమెరికా, ప్రాచ్య, డిస్ మొదలైన దేశాల చేయూతనిస్తాయట - చేయూతనగా!!

ఇరాన్ లో కన్యలకే విద్యార్హత!

వివాహమయిన అమ్మాయిలూ చదువుకొరకు విద్యాలకు పోతారు అనే చట్టం ఇరాన్ రాజ్యాంగం కొత్తగా చేసింది. ఏ జరుగితో చదువుకున్నారే, పెళ్ళిగానే ఆ స్త్రీ చదువుకొనినీ తీరాలి. కావాలంటే యింటివద్ద చదువుకోవచ్చు. పెళ్ళియిన అమ్మాయిలను విద్యశాలకు రాపేస్తే వారు తమ చెవాహిక జీవితాలను గురించి, విశేషాలను గురించి పెళ్ళికాని అమ్మాయిలలో ముచ్చటించి, అక్కడెక్కడ మనస్సు పాడుచేస్తారని ఆ ప్రభుత్వం అభిప్రాయపడుతుంది - వో అర్హునాయుద్ధం ఎదుకు చేయవలసిందిగా వో కోర్కెలు చేసి యుద్ధంలో యువకులైన వారందరినీ చంపేస్తే ఆ హతమైన వారి భార్యలూ యువకులూ వికారాన్ని పొంది పరల పొందుకొన్నారు. తప్పాతే జాయితే వర్ణ సంకర :

కమిక్ యా వర్ణ సంకరం రాకుండా వుండాలంటే - లవ్వాడలు - అట్లుండెనది.

ప్రాణం నిలుపుకోడానికి తన భక్షణ!

తనదాకు చెందిన ఇద్దహా ప్రాంతంలోని మంతుకండలో మే రివ తేదీ ఒక విమారం కూలిపోతే అందులోని ప్రయాణికులలో చావగా మిగిలినవారిలో ఒకామి తన ప్రాణాల నిలుపుకోడానికి చనిపోయిన అనంతర్ది శవాన్ని తిప్పడం. అయిదు రోజులపాటు చేతి కందిన దుంగల వగైరా తిని, అనక ఇంక అకలి భాధకు తాళలేక, తనదానికి ఏమీ లేక, తన తండ్రి శవాన్ని ఆమె తిని తన ప్రాణాన్ని నిలుపుకున్నది. జాప్సన్ చనిపోతూ తన కూతురు శవాన్ని ఒక తోలు కోలు అందిచ్చి నీ ప్రాణాలు ఎలాగయినా కాపాడుకోలేళ్ళి న్నాడట. ఆమె, ఆమె భర్త బెస్ట్ టైలర్ కు సీ ఆహారం కోసం విపల ప్రయత్నం చేసి, చివరికి సరిపడించుకుని, జాప్సన్ శవాన్ని పీక్కు తిన్నారు. 1972లో కూడా ఇలాగే వో విమార ప్రమాదంలో బతికి బయలుపడ్డ 16 మంది ప్రయాణికుల 28 శవాలను తిని తమ ప్రాణాలను కాపాడుకున్నారు.

పశ్చిమ బెంగాల్ భారత్ గొడుగులకు గిరాకీ!

చెన్నై యూరేషియన్ దేశాలలో మన హిందూ దేశపు గొడుగులకు మాంచి గిరాకీ వున్నది. మన

గొడుగులంటే అదేశాల పడిచువ్వుయట గొడుగు రువో. మన దేశంలో జరిగిందయిన గొడుగు భాగాల కోసం అదేశాల్లోని కొన్ని కంపెనీలూ గొడ్డెత్తి పోతున్నాయట - వో జోక్!

అంబాలో పారపాలూ!

అస్సాం రాష్ట్రానికి చెందిన వ్యవసాయ శాఖలో పని చేస్తున్న గవేష్ గిఫుండర్ అనే ఆయన పేర ప్రభుత్వ తల్లి సంబంధ శాఖ నుంచి వో ఉత్తరం వచ్చిందట. ఆ ఉత్తరం కాపీ ఆ శాఖకు చెందిన డి కారికి ఉండటం. ఆ ఉత్తరంలో అయ్యో మీ పేరు ప్రమాదమని తిమ్మలో ఉన్నది. బహుశా ఏదై నంత త్వరలో తమకు ఉన్నత పదవి రావచ్చు అవటాని ఉన్నదట. ఇంతకూ తమాషా ఏమిటంటే ఆ గవేష్ గిఫుండరు 1967 లోనే రిటైరయ్యి పోయారట. అద్దది!

తనయుని హత్య చేసిన తండ్రి!

విరుద్ధాచలానికి చెందిన కుమారమంగళం గ్రామంలో 49 ఏళ్ళ దురుజవేల తన కూతురు రాజ కుమారికి వో సంబంధం నిర్ణయిస్తే ఆయన భార్య రాజాల్ని మరో సంబంధం నిర్ణయించి, భర్తకు తెలియకుండా మూమూర్తం కూడా పెట్టిందే సిందట. ఈ విషయం తెలిసిన దురుజవేల పెళ్ళాన్ని పీలిచి చెప్పుతో కొట్టి, జాగ్రత్త చంపేస్తాను అని హెచ్చరించాడట. ఇది చూసిన అతని కొడుకు 18 ఏళ్ళ వయసుకు రయ్యిన తండ్రి చేత పట్టుకుని మా కళ్ళ ఎదుట మా తల్లిని కొట్టుస్తావు సిగ్గు లేదా అని అరిచే సరికి దురుజవేల ఆక్రంలో చేతి కందిన చిన్న కత్తిలో ఎగిరి తన కొడుకును గుండెలో ఒకే ఒక్క సోలు పొడిచాడట. దాంతో ఆ పరమ హింస విలవిలా తన్నుకుని పరుమహి సాన్నిధ్యం చెంతున్నాడట.

అమ్మ పారపాలూ!

భారతదేశపు పోస్టుల డిపార్టుమెంటు వారు అబ్దుల్ హక్ లాండ్ కుష్టలో కొన్నిటా మీద బుచ్చె పై యెస్టాంపు ప్రింటు చేసేదట. అలా కరెక్టుగా ఏ ఎంటూ లేకుండా వున్నాయట. బుచ్చె అయిదుపై నుం పెట్టే వట్టి కుష్టలో కొన్నిటాంటే తీరి కూర్చుని పోస్ట్ మెన్ కే వెళ్ళాల!

కప్పిపోయిన భర్త కోసం

మరణ నిరారోరదీక్ష!

1978 డిసెంబరు 12వ తేదీ తప్పిపోయిన గన బర్తూ వెదకి తేనందుకు మద్రాసు రాయప్రో లకి చెందిన కమలమ్మ అదే లవిత పోలికల అనూ ర్తతమ గొట్టుంచి తాం అమరణ నిరారోరదీక్ష వారం గించడంపేట్టు ప్రకటించి జాన్ ఎమిలివో తేదీన అంత పని ఆంధించెందట. 1978 డిసెంబరు 12వ తేదీ ఆమె భర్త మిర్జా అనే పూర్వవెళ్ళి వస్తావని వెళ్ళారనీ, తిరిగింతునరకూ రాతేదని, పోలికలపొచ్చినా, వారికి ప్రార్థనలు చేసినా ప్రయోజనం కనబడలేదనీ అనిపిస్తోందట. అనిడకు అయిదుగురు పిల్లలట!

నాకేం తలనాప్తిగా పేడ.
మరి ఈ తలనాప్తి మాత్రం
ఎందుకీ బ్రనట్టూ.....?

నా కుతల్ నీకు ఎనిపించు
చాతున్య నాయ...

మండు వేసవి. పైము ఒంటిగంట కాన
 స్తోంది. మంచంమీద దొర్లుతున్నారు
 రామనాథంగారు. సీలింగ్ ఫాన్ వెళ్తు చూసి
 టురోసారి తిట్టుకొన్నారు విద్యుచ్ఛక్తివారికి.
 ఆయన అర్ధాంగి పార్వతమ్మ వంటగదికి
 అనుకొనివున్న వరండాలో మంచం వాలు
 గొని వేచివాల్సారుగాలికోసం. పెద్దబిడ్డ
 గారేటికి ఎట్టుం వెళ్లాడు. నిశ్చలంగావుంది
 బుల్డు. ఆపల్లె, ఎట్టుణాన్ని ఆరుమైళ
 దూరంలో వుంది. ఆ గ్రామంలోని భూ
 గమందులలో ఒకరు రామనాథంగారు.

“అమ్మా!” అన్న ఆర్తవాదం రామ
 నాథంగారి చెవిలో పడింది. “అగొంతు తమ
 అమ్మాయి సుజాతదే? అయినా అమ్మాయి
 మువ్వడింత ఎండలో ఎందుకొస్తుంది?
 ఎవరో అయినట్టారు!” అనుకొని వెళ్ళుకు
 వత్తిగిల్తారు రామనాథంగారు.

వీధి తలుపులు తీసిన చప్పుడయింది.

“అమ్మా! ఆయన పోయారమ్మా!”
 బావురుమంది ఆమె ఆమె సుజాత! వందే
 హం లేదు! దిక్కున మంచం ఎగరు రామ
 నాథంగారు గదిలోంచి బయటకు నడిచారు.

వీధివరండాలో తల్లి కూతుళ్ళిద్దరూ
 కుప్పలా కూలిపోయారు. అడపింను చంక
 లోంచి వదిలింది సుజాత. తాను తల్లిఒడిలో
 వారి భోరున ఏడుస్తోంది.

“ఏమయిందమ్మా?” కూతిర్చి కావలిం
 చుకొని అడిగింది పార్వతమ్మ. ఆమె కడపు
 చెరువను పోయింది.

“వారు పోయారమ్మా!” ఏడన్నానే
 అంది సుజాత. ఆ అమంగళపు మాటలు
 విన్న రామనాథంగారు చెవులు మూసు
 కున్నారు.

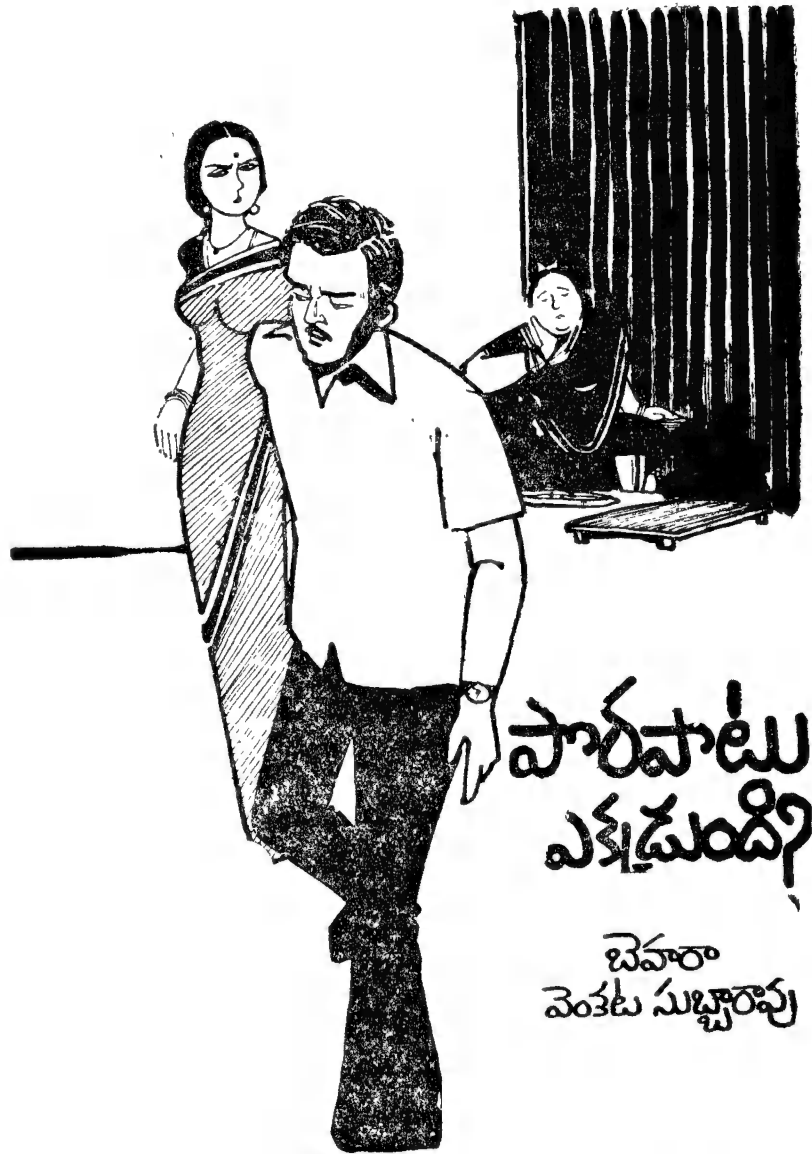
“పోవడవేమింట? ఎక్కడికి వెళ్లాడు?”
 కంగారగా అడిగింది పార్వతమ్మ.

“మమ్మల్ని వదిలి ఎక్కడికి వెళ్ళి
 పోయారమ్మా!” అంటూ గొంతు బాదు
 కొంది సుజాత.

“సరిగా చెప్పమ్మా! ఏమయింది?”
 గద్దనస్వరంతో భయంగా అడిగారు రామ
 నాథంగారు ఆయనకు కాళ్ళు వణక
 నారంభించాయి.

“మీ అబ్బడు గారు మమ్మల్ని ఒదిలి
 ఎక్కడికో పారిపోయారమ్మా!”

ఆ మాట తప్పించి మరో మాట చెప్ప
 కుండా ఏడన్నాన్న కూతుర్ని చూసి, అంత

పాపవాటు ఎక్కడుందో

బెహరా
 వెంకట సుబ్బారావు

దుఃఖంతోనూ ఎవరూ ఏడ్వరు రామ నాథం
 గారు. పెద్ద మనసుడు దిగాలుగా తలవైపు
 చూస్తూంటే గుండె నీరయింది ఆయనకి.

“నాకు తెల్సమ్మా! ఎప్పుడో ఒకప్పుడు
 వాళ్ళు ఏ కానరంలో నిశ్చల పోస్తారని!
 వాళ్ళు మనుషులు కాదే తల్లీ! ఎంతవన్న
 వచ్చిందే” రాగాలు ప్రారంభించింది
 పార్వతమ్మ.

“వారిక రారమ్మా! మమ్మల్ని వదిలి
 వెళ్ళిపోయారు! పిల్లల్లా సెంచుకుంటూ
 నమ్మా!” బావురుమంది సుజాత

“తెలిమండే ఈ సమస్యం చేసి ఏ
 గొంతు కోసావేదే తల్లీ! కాంతం పిప్పి అవాదే
 చెప్పింది! ఇంత రాతమీది చెప్పినోలేక
 పోయావే!”

తల్లి కూతుళ్ళ రాగాలు విన్న రామనాథం
 గారు నవనాన్ని లోయారు.

“అబ్బబ్బ! ఏమిటా ఏడుపులు.”
 వినుక్కొన్నారు.

“ఏడుపు కాకపోతే యింతేపెటండి!
 సాతికెళ్ళు నిండలేదు నా పిల్లకి! ఇద్దరు
 పిల్లలు. ఏలా సాకుతుందో! నా బాధ మీకేం
 అర్థం అవుతుంది! ఈ సమస్యం ధం
 వద్దండి అంటే విన్నారు కాదు!”

పార్వతమ్మ రాగాలు వదలేదు.
 ఏడురుగా యెంచెం దూరంలో వున్న
 కుర్చీలో కూలిబిడ్డలు రామ
 నాథంగారు.

తల్లి కూతుళ్ళిద్దరూ రాగాలు
 మానేశా.

"సుజాత ! ఇలా తల్లి !" నమ్మడిగా పిలిచారు.

అమ్మాయి దగ్గరగా వచ్చాక ఆమె మొహంలోకి చూసారు కళ్ళు వాచిపోయి ఏరగా వున్నాయో కన్నీరు వికధారగా ప్రవహిస్తోంది.

"ఇలా దగ్గరగా రామ్మా!" అన్నరు ఆమె యింకా దగ్గరగా వచ్చాక అడిగారు "చూడమ్మా! రమ్మ అంత పిరికి వాడు కాదు. బాధ్యత తెలిసివాడు అంతకన్నా కాదు! అతనే తిరిగి వస్తాడు!" ఓదార్పు బోయారు.

"ఇక రారు నాన్నగారూ! మా యింటి ఆయన ఆఫీసుకెళ్ళి కనక్కున్నారని వాళ్ళకి తెలియదన్నారు! ఇంపు కూడా పెట్టు లేదు!"

"విన్నడు వెళ్ళాడమ్మా?"

"ఈ వాల్లికి నాలుగు రోజులైంది! రాజమండ్రి బావగారింటికి అమలాపురం అక్కగారింటికి కూడా వెళ్ళ లేదు!"

ఎలా చెప్పి ఆమెను సముదాయించానో అర్థం కాలేవాయనకా.

"ఏవైనా గొడవల పడ్డారా తల్లి?" అనువయంగా అడిగారు.

భర్త ప్రశ్నకు చిరార్థి లేచింది పిర్యకమ్మ.

"వారింట్లో రోజూ గొడవలేనండీ! అది వీరింత రుచువు కోత అనుభవిస్తోందో మీకేం తెలుసు? చెప్పబోనో చెప్పించేవారా ఏమై

పొరపాటు ఎక్కడుంది?

నానా! అది అత్త రాంట్లో ఎలా ఉంటోందో వివృతంగా తెల్పుకొన్నారా? ఇలా జరుగుతుందని నా కెప్పడో తెల్పు. రాళ్ళు మనుషులు కాదు రాక్షసులు! మాస్తూనే పిం చి గోతులోకి తోసాం!"

పిర్యకమ్మ మాటలు రామరాధంగారికి కోపాన్ని తెప్పించాయి. కోప తాపాళ కది సమయం గడచి తనను సంచి తిరిగి చూచుకొన్నారు.

"ఏమ్మా? ఏమైనా గొడవల పడ్డారా?" పురలా అడిగారు కూతుర్ని ఆమె చెప్పడం మొదలు పెట్టింది.

ఆనాడు సుజాత భర్త పట్టినరోజు. ఆ పుదయం తొమ్మిదిన్నెలకి భర్తకి అత్తగారు భోజనం వడిస్తూ వుంటే "మీ అబ్బాయి మధ్యాహ్నం హాల్స్ చేరుమంటున్నారు!" అంది సుజాత భర్తకి నెయ్యి వడ్డిస్తూ.

"వాడు నీకు యివ్వడయితే మొగుడయ్యాకానీ, కొడుక్కి ఏమిటిష్టుమో తలికి తెలియదంటే వెరిదానా? వాడికి తిప్పవదార్దాలంటే యిష్టుం! పుట్టిన రోజు నాడు హాల్స్ గానీ, మైమూర్చికే గానీ వేయించుకుంటాడు!" అందితల్లి కొడుకుని అప్యాయంగా మాస్తూ.

"ఏమో! ఆయన వాతోచ్చారు. మీలో

దెప్పా! మీ అబ్బాయికి ఏమిటిష్టుమో మీకు తెలియదని కాదు! దీనికింత వ్యాఖ్యానం చేస్తారా కోలేదు!"

చిరుకోపం చూసింది సుజాత.

"అవ్వు! వేసేం వ్యాఖ్యానం చేసానే?" అప్పుడు పోయింది అత్తగారు.

అంతటితో వారివాగ్మాటిని ఆపు జేయించాలనుకొన్నాడు రమ్మ. నాటలు మార్చాడు.

"అమ్మా! జీడిపప్పు తెచ్చి అల్మెలలో పెట్టు!" అన్నాడు.

"హాల్స్ చేయించమని నాతో విందుక చేస్తారండి? మీ అమ్మగారితో చేపలే! పోయారా?" చిరుచుకు పడింది భర్త, మీర సుజాత.

"ఎవరితో చెబితేనేం? చేసేది అమ్మ! నీకేమైనా చేతనవును కనుకనా?" చిన్నగా విసుక్కున్నాడు రమ్మ. గబగబా భోజనం ముగించి, అఫీసుకు వెళ్ళాడు.

సాయంత్రం నాల్గంటయింది భర్త రాకకై విడురుమాస్తూ వీధి గుమ్మంలో నిలబడింది సుజాత తన పుట్టిన రోజున గానీ, ఆయన పుట్టిన రోజునగానీ పిరిలితో సినీమాక సాదం అలవాటు... ఆయితే అరోజు చీకాకుగ వెళ్ళా అవిషయం విత్తలేదు అంతకుముందు రోజు రాత్రి సలానా సినీమాకి వెళ్ళాలని అనుకున్నారు. తప్పుకండా సినీమా టైముకి అఫీసు నుండి వస్తాడనే నమ్మకంతో అతని రాకకై ఎదురు చూడసాగింది. సాయంత్రం ఆరున్నరవరకూ చూసింది చీకాకు నడిచి అత్తగారు వచ్చాక పిరీకాలూ, పీకార్డు బాగా తగ్గి పోయాయ్. వెళ్ళవద్దని ఆమె అనడం తానెప్పుడూ వివలేదు "ఏం దుకురా అనవరంగా డబ్బు తగలేస్తారు!" అని కొడుకుతో ఒకటి రెండుసార్లు అనడం మాత్రం ఏంది. అంటే అర్థం పినిమాల గాడవద్ద వేగా!

కనుచికటి పడతూండగా అత్తగార్ని పిల్లల్ని భోజనం పెట్టింది. చీకటిపడితే అత్తగారు ఏ పని చేయలేరు. తడువు కొన్నారు. రాత్రుల తే ఆమె సహాయం ఎవరి వుండదు. మననశ్శతో భోజనం చేసి వాళ్ళని వక్కలో నడుకొబెట్టుకొని కథలూ, కయర్లు చెప్పకొంటుంది ఆమె.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి రమ్మ యిట్లు చేరాడు. 'భోజనం అయిందమ్మా?'

తీచ్చే ఇది రెండ్రూల పాట కాదండీ!
"గర్జితేని పాట"

స్తానే మామూలుగా తల్లిని చలకరిం లించుకొని పడుకొన్నారు.

అన్నం పెట్టడం లేదేమోనన్న
అనుమానమా? రోజూ మీతో
తినమనండి!"

తల్లి జవాబు చెప్పక పోవడంతో నిద్ర అన్నం వడ్డిస్తూన్న భార్యని వంటింట్లో.
వట్టిందనుకొన్నాడు. పిల్లలు ఆమెను కావ "అలా అడుగుతారేం? మీ అమ్మగార్ని.

వెడర్లం తీసుకొని కన్నుమంది సుజాత.

బ్రిటానియా మిల్క్ బిస్కట్

**పెరిగే పాపాయిలకు రుచివంతమైన
తోడు!**

రుచికరమైన, పుష్టికరమైన

బ్రిటానియా

మిల్క్ బిస్కట్

లింటాన్-BBC-MB-3-203 TL

భార్య జనాబుకి నిన్ను యాడూ రము
“వేం భోంచేసామురా బాబూ!” అంది
తల్లి తడుముకొంటూ నంటగదిలో
ప్రవేశిస్తూ.

రము మాట్లాడలేదు.
“పుట్టినరోజు కదా! స్వీట్ చేయ
మన్నావ్! ఇప్పుడే రావడం?”
ఆస్వయంగా అడిగి! కొడుక్కి దగ్గరగా
కూర్చోందామె.

“అఫీసులో అనుకోని పని తగిలింది!
ఆలస్యం అయిపోయిందమ్మా!” అంటూ
స్వీట్, పున్న పొల్లని కొంత తీసి తల్లికి
అందించాడూ.

“నే తిన్నారా బాబూ!” అంది పొల్ల
ముద్దును కొడుకు కంచంలో తిరిగినడమ్మా.
“నే పెట్టలేదనగా మీ అనుమానం?”
గింయే మంది సుజాత.

కోపంగా భార్యనంక చూసాడూ రము.
“నీవు పెట్టలేదనీ, మే తినలేదనీ
కాదు! నా టెన్షన్ అమ్మకి నాతో
పెట్టాలని గుచ్చాను!” అన్నాడూ.

“మీరు మాటలు పర్దుకోకండి! ఈ
బుల్బ్ నే నొక్కరినే పరచాడాన్ని! మీ
అమ్మగారే అన్నారూ. ఇప్పుడే మిమ్మల్ని
కట్టుకొని మీ గంటికే వచ్చానని. మొదటి
మంచి మీరంతా ఒక్కటే!”

మధ్యాహ్నం ఏదో జరిగివుంటుందన
గ్రహించాడూ అతను. ఆ గలివాన విమరు
యింకా తగ్గలేదని అనుకొన్నాడు.

“ఏండుకలా అనుకొంటావ్? ఇప్పు
డేమయిందని?” అడిగింది అత్తగారు.

“ఏమయిందా? మధ్యాహ్నం అనవల్సిన
వన్నీ అనేసి బుచ్చడూ నిమి పరగనట్టడుగు
తున్నారు! మీ తల్లి కొడుకు లిద్దర్నీ నే
నుండడం యిష్టం లేదు!”

కోడలు మాటలకి వినిపిల్లాడి పోయింది
అత్తగారు.

“సుజాతా! ఏమిటా మాటలు? నేనెవరి
దన్నానని పొల్లా నీవు చేస్తే పదున
పోతుంది! నే చేస్తా చూసి తెల్పుకో అన్నా
మరా బాబూ! అంతే! నామీద విరుచుకు
పడింది. ఈ ఇంట్లో దాని పెత్తనం పోయి
నట్టూ, నా యిష్టం చెలామణి అవుతు
న్నట్టూ బాధ పడిపోతోంది. ఏన్నో మాటల
అంది. సహించి వూరుకున్నా! అత్తగారి
మీద కోడలు చూడలే రోజుల

పొరపాటు ఎక్కడుంది?

సచ్చిందరా బాబూ!
అత్తగారి మాటలకి మరింత కుసితుర
లేంది సుజాత.

“కోడలని రాచిరంపాన పెట్టడమే మీకల
వాలు. మీనంగతి పెళ్ళికాకముందే తెల్ల
మీ అప్పవెల్లెళ్ళు, ఏలంటి వారో మానాళు
నాకు చెప్పారు. మీ అక్కయ్య పెద్దకోడలు
ఏలానచ్చిపోయిందో కూడా .....

“సుజా! ఏం మాట్లాడుతున్నావో తెల్సా?”
మర్రిందాగా రము అయినా సుజాత
ఆక్స్ పెట్టాడు.

“అవును! ఎన్నమాటే అంటున్నా! మీ
ఒదివగర యంతవరం కోటరికం పడి
పడి అఖర్కు విదురు తిరిగింది అక్కడ
మీ అమ్మగారి ఆలయక సాగలేదు
ఇక్కడికి వచ్చి ఏడ్వారు నా పీకలమీదికి
అడ్డమైనవాళ్ళచేత చాటలు తింటూ చచ్చి
పడేంతటి కర్మ నాకేలేదు! ఇది నాగుల్లు!
నా యిష్టం!”

అని కోడలు అగగ నే అత్తగారు మొదలు
పెట్టింది.

“నా బుల్బ్, నా సంచారం మీ మామ
గారు పోయిన మరుక్షణంలోనే నా యే
కొడుకులూ కోడలూ పెళ్ళి చేశా. చివా
తింటూ వారపోసి గంజినిచ్చి త్రాగి
పడుండే రోజులు వచ్చానీ!”

అత్తగారి మాటలకి మరింత రెచ్చి
పోయింది సుజాత.

“చూసారా! ఆమెకు గంజినిచ్చి పోసు
న్నాంట! తిన లేద లే దీర్చసంకటం పలు
కొంటుంది!”

“సుజా!” కోపంతో చేయెత్తాడు రము
భయపడి వెనక్కి జరిగింది సుజాత.

“అఖర్కు మీ అబ్బాయిచేత కొట్టించ
డాన్ని కూడా పద పడ్డారన్న మాట! నేను
చస్తే మీ అబ్బాయికి మరో పెళ్ళి చేయాలని
మాస్తున్నారు! పదిహేను వేల తగలేసి
చేసారు సంబంధం”- విడుపు అంకించ
కొంది సుజాత.

“అందరికన్నా పెద్దదాన్ని! చచ్చ నాకే
యిండు వస్తుందమ్మా! ఆయన
మహారాజలా బతికి పోయారు!
ఈ కొడుకులతోనూ కోడల్లతోనూ
పుణాలు అనుభవించమని వచ్చు పదిలి వెళ్ళి
పోయారు!”

అలా కోడల్ల నోళ్ళను మూయించలేసి
నిన్నయ సి.తి. పెడ్తాడ రము.

“అబ్బబ్బ! ఆపండి! కొంచెలో
నేను చస్తే అందరికీ బుద్ధి వస్తుంది!
ఇది యిల్లా కాదు! నరకం! ఈ గంటల్లో
ప్రండేకన్నా సన్యాసుల్లో కల్పి వతి పూనా
తిరిగి ముష్టితుక్కుంటే పోయి గా
వుంటుంది! ఈ కొంచెలో వుంటే
ఒప్పు!”

అంతా చివారి లేచి పోగా దూర
ఆరాతి నడిపిధిలో మంచం వేసుకొని
పడకొన్నాడు. మర్నాడుదయం మామూలు
గానే లేచాడు. ముభావంగా ముగిలాడు.
భార్య కాసే అందించ లేదు. కొడుకుద్వారా
సంపించి.

పదిగంటల తుండగా “అఫీసు
కెళ్ళున్నానమ్మా!” అంటూ కేకే సాడు
గదిలోంచి.

“భోజనం చేసి వెళ్ళరా బాబూ
వంట పోయింది!” అన్న తల్లి మాటలను
వినిపించలేదు. గబగబా గుమ్మం దిగాడు.

వంట గదిలోంచి గబగబా పరుగు దిసి
నీధిగుమ్మంలోకి వెళ్ళింది సుజాత, భరసు
పించడానికి. అప్పటికే నీధి మట్లవు తిరిగి
పోయాగా రము పెట్టూర్పు విడిచిందో
సుజాత.

అలా వెళ్ళిన రము నాలుగోరోజున కూడా
తిరిగి బుల్బు చేరలేదు.

★ ★ ★

“ఆయన బక రారు నాన్నగారా! మా
మీది కోపంతో ఏ అసూయత్యం చేసు
కొన్నారో! భయంగా వుంది!” అంది
సుజాత విడుస్తూ.

“అఫీసులో అడిగారా?” ప్రశ్నించింది
తల్లి.

“మా యంటాయన అఫీసుకు వెళ్ళి
కనుక్కున్నారు. అఫీసుకు శలవు కూడా
పెట్టలేదుట. ఆమలాపురంలో పున్న వాళ్ళ
అక్కకి, రాజమండ్రిలో పున్న బావగారికి
పోన్లు చేసారు, ఎక్కడకీ వెళ్ళలేదు!”

“రము ఆత్మహత్య చేసుకునేంతటి
అనివేకే కాదమ్మా! నీవేమీ భయపడకు!
కోపంతో ఎటో వెళ్ళి నుంటాడు! తప్పు
కుండా తిరిగి వస్తాడ!” ధైర్యం చెప్ప
జాసారు రామనాథంగారు.

“మీరు ఒకరిని వెళ్ళి కనుక్కోండి”
 ధర్మను తొందర జేసింది పార్వతమ్మ.

అలా చనలో పడ్డారు రామనాథంగారు

“కూతురి బతుకు యిలా కుక్క
 చింపిన విస్మయి అవుతుందని విన్నదా
 వూహించలేను! బోలెడు కట్టుంపోసి మంచి
 సంబంధం చేసారు పిల ముఖపడతుందన
 కొన్నారు అంతవరకూ సఖపడింది కూడా
 భార్య పిల లను అకను వివాదా నిరక్షం
 చేయలేను నగ నటా చేయించాడు మరి
 ఏమిటి విపరీతం? ఇలా విందుకు జరిగింది?
 ఇందుకు ఎవరు బాధ్యులు? అసలు పొరపాట
 ఏక్కడ వుంది?”

“ఏమిటండి మీనమేషాలు లెక్క పెడ
 కున్నాడు? తొందరగ తెనులండి!” మరలా
 ధర్మను తొందర చేసింది పార్వతమ్మ.

“అబ్బాయి నేనా కాలేజీ నుంచి రానీ
 వచ్చే వేళయింది! ఇదరమూ వెళ్ళాం!
 ముందు అమ్మాకి అన్నం పెట్టు!
 రిప్పిడు లిందో ఏమో! దాని సంగతి మాడ!
 ఏ కంకారు చూసి అది మరి బెంగపెట్టు
 కొంటుంది! అల్లాడికేమీ పరవాలేదు!”
 వెన్నుదిగ భార్యను మందలించారు రామ
 నాథంగారు.

పార్వతమ్మ కూతుర్ని లేవదీసి వంటగది
 కిక్కి తీసుకెళ్ళింది.

వెనుకటి సంగతులూ, పెళ్ళికి పూర్వం
 జరిగిన సంఘటనలూ జ్ఞప్తికి వచ్చాయో
 ఆయనకు

* * *

ఆనటికి సుజాతి పెళ్ళికి మూడూ
 రోజులే వ్యవధి వుంది. ఆ రోజే సుజాతను
 పెళ్ళికూతుర్ని చేసారు. దగ్గర బంధువులు
 అందరూ వచ్చారు. ఇంటినిండా చుట్టూలు.
 తాను పొలనికి వెళ్ళి తిరిగి వచ్చాడు మంచి
 రిండలో. ఆడవాళ్ళంతా పెద్ద గదిలో
 కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకొంటున్నారు.
 పిల్లలు వదిలి క్రింద ఆడకుంటున్నారు.
 పెరిట్లోకి వెళ్ళి చూసాడు. పెళ్ళికోసం
 కట్టించిన వంటసాకలో వంట బాహ్యుడు
 మితాయి చేస్తున్నాడు. అతనికి సహాయంగా
 నేనూ వున్నాడు. తిరిగి హాల్లోకి వచ్చాడు
 ఆడవాళ్ళంతా హుషారుగా కబుర్లు చెప్పు
 కొంటున్నారు. తాను వదిలెట్టు ఎవరూ
 గమనించలేదు గదికి ఆనుకొని వచ్చి

వరండాలో వాలుకూర్చి వేసకొని నేను
 చాల్సాడ తాను.

గదిలోంచి కాంతమ్మ గారి మాటలు
 పెద్దవిగా విపిస్తున్నాయ్ అంతా శ్రద
 గనూ అశక్తిగనూ వింటున్నార, కద
 వింటున్నట్లుగా. కాంతమ్మ తన భార
 పినతల్లికి తోటికోడలుకి అన్న అవుతుంది.

“ఈ విషయం నీతో నెచ్చాలా మానాలా
 అని వచ్చిన దగ్గర నుంచి అలాచిస్తున్నా
 నమ్మా!” అంది కాంతమ్మ పార్వతమ్మతో

“ఏమిటా చెప్పండి ఏమి గారూ!”
 కుతూహలంగా అడిగింది పార్వతమ్మ.

“ఈ గౌరమ్మ వుంది చూసావా...”
 అని అడిగింది కాంతమ్మ.

“గౌరమ్మా? ఎవరండి?” ప్రశ్నించింది
 పార్వతమ్మ

“అదేనమ్మా! మీ వియ్యపురాలు! నే
 నుండా ఒక వూరివాళ్ళమేగ. వాళ్ళింట్లో
 ఆమెను గౌరమ్మా అనే పేరుస్తారు!”

“అలా అలాగ చెప్పండి!”

వాళ్ళ అవ్వు మాకాలు అంటే మాకేళ్ళ
 రమ్మ పరమ గయ్యాలి అనుకో. ఈ
 గౌరమ్మ కూడా అలాంటిదే!

“మిత్రులెద్ద పిచ్చిగారూ!” అమా
 యకంగా అడిగింది పార్వతమ్మ.

“అయ్యో పిచ్చితల్లీ! మేమంత ఒక
 పూరువాళ్ళమే కదు! ఎప్పుడంటే పిల్ల
 లకి ప్రద్యోగలయి యిలా వూరమ్మట

తిగగతున్నాంగనీ. వాళ సంగతులూ మా
 పూరు వెళ్ళినప్పుడలా తెలుస్తూనే
 వుంటాయ్!”

“ఏమో నండి! వారిసంగతులూ తెలివ్!
 ఎవరూ చెబుతారు కూడా!” నిట్టూర్పు
 ఇడిచింది పార్వతమ్మ.

“ఎవరువెబు రమ్మా? నాలాంటిదగ్గర
 వాళ్ళు తప్ప? ఈ విషయం నాకు ముందు
 తెలియంటే ఈ సమ్మదం పెడచిచే దాన్ని
 కాదు! అంతా అయిపోయాకతెల్పింది!”

నొచ్చుకొందామె.

ఒక్కక్కణం నిశ్చలం.

“అనన్మీ ఇచ్చడెందుకండి? సంబంధం
 చేసుకోదగ్గినప్పుడు వారిలో నర్దుకొని
 సోవాలి! ఇలాంటి విషయాల అదరి
 గుండు యిప్పుడు అనుకోవడం చుచిది
 కాదు! పెద వారు! మీకు చెప్పాల్సిందన్న
 కాదు!”

వగచిత పెట్టివెట్టు వెప్పిందో అయ్యమ్మ.
 జయమ్మ రామనాథంగారి చెల్లెలు కూర్చు

“కావల్సిన దాని, కాబట్టి చెప్పాను.
 లేకపోతే నలుగురిలా నేనూ పూరికొందాను!
 నాకెందుకని! పొరపాటయింది తల్లీ!”
 కినుక నవించింది కాంతమ్మ.

“జయమ్మ మాటలు సంతోషించుకో
 కండి పిచ్చిగారూ! అదిచిన్నపిల!” ప్రసన్న
 రాలిగా మార్చుకొందుకు ప్రయత్నం
 చేస్తోంది పార్వతమ్మ

శాస్త్ర పరివేళల ప్రస్థానం అని మన ఆటో ఘోష్ట ప్రం దొరికిందెందుకా?

శాస్త్ర పరివేళల ప్రస్థానం అని మన ఆటో

**దేహపుష్టికి
ఆరోగ్యానికి**
పండిత. డి. గోపాలాచార్యులవారి
దీనామృతం
1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(భైవట్) రమిటర్డ్
మదరాసు-12

నెలకు రు. 1000 సంపాదించండి
ఎక్స్‌ట్రాక్ట్ గైడు రు. 10, ఫోటోగ్రఫీ
రు. 6, ట్రాన్సిస్క్రిప్ట్ రేడియోగైడు రు. 10,
విహాపు జీవలము 100 బొమ్మలతో మూ
రు. 7, పెడిటర్ పెక్కు గైడు 88 బొమ్మ
లతో మూ రు. 10, 200 కుటిర వర్ణశ్రు
గైడు రు. 15, డ్రాయింగ్ మరియు
పెయింటింగు రు. 8, 350 ఎంప్రాయి
డరీ డిజైన్స్ రు. 8, పాస్టెల్ రు. 1-50
వతి ఒక్కటి.
ILFA BOOK DEPOT
Aligarh-25.

మన్నికకు ప్రసిద్ధిచెందినవి.
అశోకాపెన్స్
8 బల్ పెన్స్
REGD. No. 143646
అశోకాపెన్సెలు
లాంగ్ ట్రైఫ్ పాయింట్లతో
తయారుచేయబడుచున్నవి.
అశోకాపెన్స్ వర్క్స్, తెనాలి. (ఆంధ్ర)

**దేవి
మిల్లు**
REGD.
వాదండి ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన.
క్రీమముగాకాక పోయిన, బాధితో కూడిన,
లేక ఆగిపోయిన బాధను
ప్రభుత్వం నుండి మునుపటి కంటే రు. 1000
SEALD PACKING 28 & 14 TABLETS
AVAILABLE AT ALL CHEMISTS
MFRS: SEENU & CO., MADRAS-21

పొరపాటు ఎక్కడుంది?
కాంతమ్మ మాట్లాడలేదు.
“అబ్బావా పిచ్చిగారూ! మీరు ఎవరిటే
కబుర్లో చెబుతున్నారు! చిన్నప్పటి నుండి
మనకాత వింత పెంకితనం చేసేదని! ఇప్పుడు
దీనంత అమాయకురాలెక్కడా వుండదు!”
నిర్భక్త్యంగా కొట్టి పారేసింది సార్యతమ్మ.
కాంతమ్మ మరలా చెప్పడం మొదలు
పెట్టింది.
“ఇప్పటికీ వాళ్ళంతనమ్మా పెరిదనా!
నూకేశ్వరమ్మ అచ్చం సినిమాలో నూర్య
కాంతివే అనుకో! దాని పోరు వడలేకనే
కదా దాని పెద్ద కొడులు నూతిలో పడి
చచ్చింది. దాని కొడుక్కి మళ్ళీ పెళ్ళన
దాన్ని వదేళ్ళు పట్టించనుకో! ఎవరిస్తారు
పిల్లని? ఇక ని నియ్యన రాలు నత్తి ఓర్వలేని
మనిషినుకో! కొడుకూ కోడలూ వచ్చుతూ
మాట్లాడుకుంటే కంట్రో నివ్వలు పోనుకో
బోలే ఒట్టు! పెడర్థాలు తీస్తుంది
అన్నింటికీ! దాని పెద్ద కొడులు మా వూరి
కరణంగరమ్మాయే కదూ! అది చెబుతూ
వుంటుంది! నిలబడితే తప్పట కూర్చుంటే
తప్పట!”
కాంతమ్మగారి మాటలు తాను వినలేక
పోయాడు.
“సార్యతీ!” భార్యను పిల్చాడు కోవంగళ.
“పిల్లారా వాస్తగారూ!” అంటూ
వచ్చింది రెండో అమ్మాయి.
“నిన్న కాదమ్మా అమ్మను పిలు!”
వినుక్కొన్నాడు.
“ఏందుకూ? వనేంటో దాంతో
చెప్పండి!” గదిలోంటే కేకవేసింది
సార్యతమ్మ.
“ఓసరితారా!” గట్టిగా పిల్చారు.
“అబ్బబ్బ! ఏమిటండీ ఆర్జంటు!”
డిన్తరైచ్చుకి చీకాకు వదుతూ ఈవలకు
వచ్చింది సార్యతమ్మ.
“కబుర్లు చెప్పకొంటున్నారు వనులేని
లేవా?”
భార్యపేద విడుచుకు పడ్డాడు తాను.
“ఇప్పుడే భోజనం యాహ్!”
నెమ్మదిగా చెప్పింది
“పెరట్టా బ్రాహ్మడు వితాలు
చేస్తున్నాడు. వాడి దగ్గర మీ కాంతం
పిన్నిని కూర్చోమను! జాగ్రత్తగా వేస్తు
లేకుండా చేస్తాడు!” అమెను ఆక్కడ

అ ప్పు ల బి ం చు ను
రు. 20,000 లు అంతకు మించి, నరకమైన వడ్డీ మరియు నుతభ
వాయిదాలపై భవనములు, భూములు, పాపులు, పారిశ్రామిక యూనిట్లు, మిల్లులు,
ధీయేటర్లు, ప్రెస్ వేలు లిమిటెడ్, వర్నిక్ లిమిటెడ్ కంపెనీలు, ఓనర్షిప్
బ్యాంకుల హామీలపై లబించును. వ్రాయండి లేదా నేరుగా సంపదించండి.
SUPREME CORPORATION (Bankers)
F. 15, 'EVEREST' 7th Floor, Near Famous Cine Laboratory,
Tardeo Road, BOMBAY-400034, Phone : 385126.

మి అబ్బాయి చదువు - శుభవార్త
ఈ కింది ప్రభుత్వ స్కూలర్షిప్ ప్రవేశ పరీక్షల ప్రత్యేక కోవింగ్ క్లాసులలో వెంటనే చేర్చండి.
1 కోరుకొండ సైనికస్కూలు: ది 2-7.80కి 10, 11 సం.ల మధ్య.
2. డెప్రూడూన్ : వి.లిటరీ కాలేజీ : ది 1-1-80 కి 11, 12 సం.ల మధ్య
3 హైదరాబాద్. ఋషివాతి.
వర్నిక్ స్కూల్స్ (బాలికలు కూడా) ది. 1-10-79 కి 11 12 సం.ల మధ్య
ఇంగ్లీష్ తెలుగుమిడియంలు: వర్చరీనుండి మెట్రిక్ వరకు.
శ్రీ విద్యా విహార్
లలితానందనగర్, రింగ్ రోడ్, గుంటూరు ర. ఫోన్ : 22084.

* * *

దాగా సామంతం అయింది పట్నం

47

ంది కాలేజీనుండి తిరిగి వచ్చాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు.

“మీరొక్కటే ఏమి కల్యాణం?” అతని అమ్మ అడిగింది.

“అమ్మగారూ! బస్ స్టేషన్ లో ఉన్నాను. బస్ స్టేషన్ లో ఉన్నాను. బస్ స్టేషన్ లో ఉన్నాను.

అది చూస్తూనే ఉన్నాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు.

“ఏమిటి బాబూ! ఇలా పాడలి గొట్టి పోవడం ఏమిటి?” అతని అమ్మ అడిగింది.

అది చూస్తూనే ఉన్నాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు.

అది చూస్తూనే ఉన్నాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు.

అది చూస్తూనే ఉన్నాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు.

అది చూస్తూనే ఉన్నాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు.

అది చూస్తూనే ఉన్నాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు. అది చూస్తూనే ఉన్నాడు.

పొరపాటు ఎక్కడుంది?

“నీ సోల్ బ్రదర్! మర్చిపోయా!” అన్నాడు. జరిగిందంతా విని వాడూ చాలా విచారించాడు.

అంతా అనుకోని విధంగా జరిగిందన్న అందోళన పరిణామం! సావం, మా అమ్మ మంచం దిగలేదు! మీ అమ్మాయి అంటే యిక్కడకు వచ్చేసింది. అదేక్కడకు పోగలదు? మూగ చేదన అనుభవించింది. నేనెప్పుడూ మా అమ్మయ్యా, అక్కా కూడా వచ్చి పున్నాడు. వాకోసం నూతులూ, గోతులూ గలించాలను కొంటున్నారని! పోలిమకు రిపోర్టు చేయాలనుకొంటున్నాడు అన్నయ్య.

అంతా విని పకల్పనవ్వడం వేరు. మందహాసం చేసారు రామనాథంగారు. కళ్ళలో నవ్వింది సుజాత.

నిజమైన వార్తలకి

న్యాయమైన

వ్యాఖ్యలకి

ఆంధ్రపత్రిక

చదవండి!

“బావుంది నాయనా! మేమంతా పాడలి చచ్చాం!” అన్నాడు అంది పార్వతమ్మ.

అమ్మగారికి కుర్చీ వేసాడు వేణు. కుర్చీలో కూర్చుని భార్య నైపునాసాడు రఘు. చిరుకోసం అభినయించింది సుజాత.

“మావయ్యగారూ ఓ విషయం మీతో చెప్పాలని వినాళ్ళ బట్టి అనుకుంటున్నా” అని అగడు రఘు.

అంతా అత్యంతగా అతనినైపునాసాడు చెప్పుచున్నట్లు. భర్త ఏమంటారో అని అసక్తిగా చూస్తోంది సుజాత.

“నే చెప్పేది మీకు అప్రియంగానే వుండొచ్చు! అయినా సందర్భం వచ్చింది కాబట్టి చెప్పక తప్పదు.”

“చెప్ప బాబూ! పొరపాటు వుంటే ఏవరైనా పర్దుకోవాల్సిందే!”

“మీ అమ్మాయికి ఓర్పు తక్కువ! అనుమానం ఏక్కువ! దానికి తోడు అసాధారణం కూడా వుంది!”

తననైపు సుజాత కోసంగా చూసినా లక్ష్యం పెట్టలేదు.

“ఈ విషయం ఇదివరకెప్పుడూ చెప్పాలనుకొన్నా! సందర్భం కుదిరింది కాదు!”

“అమ్మాయికి అనుభవం తక్కువ! పొరపాటు వుంటాయ్ బాబూ!” నిర్వదాన్ని వ్రేలు తిరిగింది పార్వతమ్మ.

“అసలు పొరపాటు మనదే!” స్వగతం వలుక్కున్నాడు రామనాథంగారు. ఆ తర్వాత అప్రయంగా అమ్మాయి నైపు చూస్తూ అన్నారు.

“నాడమ్మా సుజాత! నాపేరి బతుకు పాడైపోయిందని యింత వరకూ వింత నరకయాతన అనుభవించానో ఆ భగవంతు వికే తెల్పు! తను పిల్లల జీవితాలు పెళ్ళి మయంగా వుండాలని ప్రతి తల్లిదండ్రులూ కోరుకొంటారు. వారు ఆ సందర్భం జీవితం అనుభవించుకుంటే చూసి అనందించాలని అనుకుంటారు. తను జీవితం వారి చేతుల్లో కడలేదని భగవంతుని ప్రార్థిస్తూ వుంటారు! అది అత్యంత కాబాలంబూ! అది సహజం! ప్రకృతి నైజం! సంసార మన్నాక ఎన్నో ఒడుదడుకులు వస్తూ వుంటాయ్ శాంతమన లేక సౌఖ్యము లేదు తల్లీ! నిర్మలమైన మనస్సుతో పున్నవారికి ఏ అపరాధాలూ తోచవో! ఏ అపకృతులూ వినిపించవో! మనిషి యొక్క వ్యక్తిత్వం చేతల్లో కంటే మాటల్లోనే బయట పడుతుందమ్మా!”

సుజాత కళ్ళ అశ్రువారితాలయాయ్.

“సంసారాన్ని స్వర్గతుల్యంగా మలచుకోవడమైనా, నరకప్రాయంగా మార్చుకోవడమైనా అంతా ఆడదాని చేతుల్లోనే వుండమ్మా!”

“నమ్మ శమించండి నన్నగారూ!” అంటూ తండ్రి పాదాలపై వారింది సుజాత.

సా మె త ల క థ లు

శ్రీ కృష్ణ జన్మ స్థానం

జైలు అన్న భావంలో వాడుతుంటాం. వ్యంగ్యాన్ని వ్యక్తపర్చుటానికి జైలు అనటం ద్వారా వలుకుబడిని ఉపయోగిస్తుంటాం.

ద్రవిళుడు అనురాజును, కంసుని కల్పించి కామించాడు. కాని ఆమె అతడి దేనికి కక్కలేదు. తన కోర్కెను తీర్చుకోటానికి, ఆమె భర్త ఉగ్రసేనుని రూపంలో వెలియాలే రుపించాడు. ఆమెకు తను వంచించబడినట్టి అనుమానం వచ్చి అతణ్ణి నీకవరివో చెప్పమని నిందిసి అడిగింది. ద్రవిళునికి తన చిరకాలవాంఛ తీరింది. త్వరితాన ద్రవిళుడననీ, చెప్పి, వ్యభిచారంవల్ల పిల్లలను కనటం ఏమంత తప్పుకాదనీ, అలా చాలా మంది చేశారనీ, యిలా పుట్టిన పిల్లలే చాలా బలవంతులుగా ఉంటారనీ, నీతులు చెప్పాడు.

అరోజుల్లో గర్భ సావధానకాళం లేవుగా. నిజం తెల్సుకున్న ఆమె, అవమానంతో కుంగిపోతూ, కోపంతో, ద్రవిళుడవల్ల పుట్టే బిడ్డ కూడ రాక్షసుడవుతాడనీ, హరివంశంలో పుట్టినవాడి చేతుల్లో చస్తాడనీ, అన్నది. ఆమె మాటలు నిజమైనాయి. పుట్టిన బిడ్డ మగపిల్లగాడే. అతడే కంసుడు. తండ్రి రాక్షసలక్షణాలేయితడికీ వచ్చాయి. ఉగ్రసేనుని జైలులో పెట్టిరాజయ్యాడు.

కంసుని పిన తండ్రి కూతురు దేవకి చెల్లెల వివాహం వసుదేవునితో బ్రహ్మాండగా జరిపించాడు. సంతోషించాడంతో, వ్యయంగా, చెల్లెల్నూ, బావమరిదిని తనరథంలో, అత్తవారింటికి తీసుకెళ్ళుతున్న కంసుణ్ణి చూచి ఆకాశవాణి, "అలా విరచిగి శకు... బూ దంపతులకు పుట్టే ఏనిమిదవ బిడ్డ చేతుల్లో నీవావు తప్పదు." అని చెబుతుంది.

కంసుని, అసంకలంక రార్పణేలేకుండా చేసి, తన ప్రాణాన్ని కాపాడు కోవాలనుకు

న్నాడు. అందుకని దేవకినే చంపబోయాడు. వసుదేవుడు అడ్డుపడి, ఆశవాళును చంపగూడదు. వారికి పుట్టే బిడ్డలను చంపమనీ కంసుణ్ణి కోరాడు. కంసుడు దీనికి వస్తుకున్నాడు. దేవకినీ, వసుదేవుణ్ణికారాగంలో పెట్టి వాళ్ళు పారిపోకుండా, పుట్టిన బిడ్డలు కూడా జనచేతినుండి జారిపోకుండా తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాడు.

ఇచ్చినచాలు (వకారం, వసుదేవుడు జేష్ఠపుత్రుడు "గిరిమంతుని" కంసునకు

ఏం పిల్లా? యో ఆడున
ఏడా పుణ్యక్షేత్రం కెల్లాడన్నవ-
ఏ పుణ్యక్షేత్రం?

అవ్వచెప్పాడు. వసుదేవుని అడిగినమాట తప్పలేదు కాబట్టి, కంసుడు అతణ్ణి వదిలేయాలను కున్నాడు. కాని నారదుడు, వసుదేవాదులు దేవతలనిగూడా, అతడ రాక్షసుడనియూ, విష్ణువు దేవకీ గర్భమని పుట్టి అతణ్ణి చంపుననియూ, కంసునకు చెప్పాడు. అమాటలు కంసుడు విన్నాడు. దేవకీవసుదేవుల బిడ్డలను పుట్టిన వారిని పుట్టినట్టుగా పాటిన పెట్టుకన్నాడు. ఆకారాగంలోనే శ్రీకృష్ణుడు, ఏనిమిదవ బిడ్డగా జన్మించాడు.

లోకనాయకుడు తమకు కుమారుడుగా

జన్మించాడని దేవకీవసుదేవులు సంతోషించారు. వసుదేవుని బంధించిన సంతెళ్ళు వదులైతాయి కావలెవారు నిద్రమత్తులో ఉండగా, వసుదేవుడబిడ్డను తీసుకెళ్ళి, ద్వారకలో యశోద (వక్కనబెట్టి, యశోదకూనందునకూ పుట్టిన ఆడబిడ్డను తెచ్చి దేవకి వక్కన ఉంచాడు ఈ విషయం యశోదకు తెలియదు. శ్రీకృష్ణుని, ద్వారకకు వసుదేవుడు తీసుకెళ్ళుతుండగా, మధ్య నున్న గురునానని కూడా దోవ యిచ్చి, వసుదేవునికి సహాయపడింది.

దేవకి వక్కననున్న ఆడబిడ్డను చంపటానికి కంసుడు వచ్చాడు. ఆ బిడ్డను చంపితే, శనిచిరగడవుతుందనీ, తనకు ప్రాణభయం లేదనీ ఆశతో వచ్చాడు ఆ బిడ్డను పైకి ఎగరేసి, కల్పించి క్రింద పట్టుకున్నాడు. పై బిడ్డ పైనే సగాయమైంది. ఆకాశవాణి, కంసుణ్ణి చంపేవాడు ద్వారకలో యశోద వందనల వద్ద పెరుగుతున్నట్టు చెప్పింది.

ఆ తరువాత కృష్ణుణ్ణి చంపటానికి, విరోధ ప్రయత్నాలు చేసి, విఫలమై, అతడే శ్రీకృష్ణునిచే చంపబడ్డాడు.

శ్రీకృష్ణుడు పుట్టింది జైల్లో. పెరిగింది ద్వారకలో. శ్రీకృష్ణుని పుట్టుకపై నచ్చిందే యావలుకబడి. విరికెనా, నీవు జైలుకు వెళ్ళతావురా, అని చెప్పటానికి బదులు అర్ధక్షణంలో, ఆ తప్ప చేస్తే నీక "శ్రీకృష్ణ" జన్మస్థానం (కృష్ణజన్మస్థానం) తప్పదురా, అని చెబుతుంటారు.

- పద్మావతి గంగాధర్.

వనితలకు మనవి

కొత్తరకం వంటలు

క్లుప్తంగా వ్రాసి పంపితే

త్వరగా పరిశీలించ వీలు -సం.

రు 150లు పొందుపుతో
లక్షల రూపాయలు
గెల్చుకోండి!
తిరుమల
= సేవింగ్ సిండికేట్
H.O. రాజమండ్రి
త.ని.ని.చ.న.బ.న.

యూకాన్
పేలుచుండు
నివారిణి.
అన్ని పాపులర్ దారకును

పాస్ కండి!

హాస్టల్ కోచింగు ద్వారా

8వ ఆరగతి పాటైనవారు ఇంజర్ ప్రెసర్
 1980 పరీక్షలకు అర్హులు. 1976 లో
 S.S.C. లేదా 1977లో Inter
 పాటైనవారు B.A./B.Com Final
 1980 పరీక్షలకు అర్హులు. డిగ్రీ పాటైన
 వారు B. Ed./M.A. Final
 1980 పరీక్షలకు అర్హులు. ఎం.ఎ. పరీక్షలకు
 అందు తేది **25-7-79**. ప్రతి
 ప్రావీణ్యము రూ. 5/- M.O. చేయండి.

Usha Evening College (Regd.)
 Opp Andhra Bank
 Bakaram Road, Musheerabad,
 HYDERABAD-48
 H.O. T. Nagar, MADRAS-17)

హైదరాబాద్ నోట్ బుక్

—తిరుమల రామచంద్ర

కలచవీరు శ్రీనివాసాచార్యులు :

విప్రులైన తల్లిదండ్రులు, వైయాకరణశాస్త్రములో
 మిత్రులు కలచవీరు శ్రీనివాసాచార్యులను ఇంటిలో
 పెద్దరాదాదీర్ఘక సమావేశంతో కలుసుకొన్నప్పుడు
 అర్హతదానినాటి సంఘటనలు వివరణపరచి మనో
 గాంధీ మెరసి, అతని త్యాగశీలం, కార్యసాధన
 స్ఫూర్తికొచ్చి మేలు గుర్తొడిచింది. సమాధి సా
 కరణోద్యమం ముమ్మరంగా కొనసాగుతున్న
 సమయముది. ఎకే సమస్తము, విదేశీవిద్య ఒక
 టేబుటి విదేశ సంబంధం గల ప్రతిదానిని వివరించ
 వరచి ఆదాల్పద్ధం ఆరాటపడుతున్న రోజులు.
 ఆంగ్ల పాఠశాలకు బహుమతినిచ్చింది, దేశానికి
 పురస్కరించడం వీర్యవ్యూహం కలచవీరు. ఆ
 కాలంలో హైస్కూలులో నాల్గవ తరం చదువుతున్న
 కలచవీరుచూడు చున్న వదిలి, తిరుగుతొలిగి
 సంస్కృత కళాశాలలో విద్యార్థిగా చేరడం అందరికీ
 విద్యార్థులకు ఉండేది. మూడవ తరం చదివిన
 వారు ముఖంగా ప్రభుత్వోద్యోగాలలో దూరి,
 పెద్ద అధికారి అయి ఉన్నార వేతనం. పుచ్చుకో గల
 అవకాశం ఉన్నప్పుడు, వెలి వెంగళపూర్తి సంస్కృత
 కళాశాలలో చేరి రామశబ్దం 'వర్ణించడమేమిటి ?
 అందరికీ కాక మరేమిటి ? అందుకే నేనాళ్లం. అన
 థింశంగా ఆయన ఆంగ్లంలో మా గాల్గుడుతుంటే
 విన్నవోయి చూచేవాళ్లం. కాని కలచవీరువారు
 విదేశ విద్యనాడని, భావీతులు సంస్కృతికి మూల
 కందమైన సంస్కృతోద్యమంకోసం తమకుతామై
 వరించ వచ్చారని మాత్రమే తెలుసు / తెలిసిన అర్థం
 చేసుకొనే అంతర్బుద్ధి / కలచవీరు వారిదిస్వతంత్ర
 యోధులయిన విద్యాలయ కుటుంబం. జనకులు
 శ్రీ వేంకటాచార్యులుగారు సంస్కృతాంధ్రాగ్రాంతలో
 పండితులు. ప్రభుత్వోద్యోగులయినా, ప్రజాకోసమన,
 భాషాసేవకు ప్రధానంగా నింపవారు. కనుకనే పెక్కు
 నాలుకలకు రచించి ప్రచురించ చేశారు.
 తిరుప్పావైలు, శ్రీ ప్రభుత్వము, అని తెలుగుచేశారు.
 తల్లి శ్రీమతి సరసమ్మగారు శ్రీ వైష్ణవ సంప్ర
 దాయం మూర్తిభవించిన మహిళామల్లి. జ్యేష్ఠ
 భార శ్రీ వేంకట రమణాచార్యులు పట్టభద్రులై
 ద్వైత ప్రభుత్వోద్యోగం వదిలి దేశంధుప్రెస్
 అనే ముద్రణాలయం స్థాపించి, ఛద్దరు ఉద్యమం
 నడిపి, కారాగారక్షేపం పలుమారు అనుభవించి తల్లి
 గడ్డకు కీర్తితెచ్చారు. మరి శ్రీనివాసాచార్యులు
 వారి అనుగుణాలలో నడవడం సహజంకదా ! కలచ
 వీరువారు తిరుపతి పాఠశాలకు పేరుతెచ్చినవిద్యార్థి.
 వ్యాకరణ శాస్త్రము, విద్యాన్, బి. వా. ఎల్. పట్టాలు
 పొందారు. పదేళ్లు పూర్తిగా అధ్యయనం చేసి, మహా
 మహాపాద్యాయ శ్రీమద్వంశ సుకుమారాచార్యులు,
 మహామహాపాద్యాయ చంద్రాచారి దీక్షితర్ గార్లు

అంతే వాసింతో భాష్యంతం వ్యాకరణం అభ్యసించారు.
 పుస్తకాలు చూచే తమిళనాడులో అమితం
 ప్రాంగ్లసంస్కృతాలలో అభ్యసించావ్యాసాలచేస్తూ
 పంచరించారు. 1936 నుంచి 1971 వరకు
 నూపుయ్యాయుడు సంవత్సరాలపాటు అనంతపురం
 మండలంలో సంస్కృతాంధ్రాధ్యాపకులుగా ఉన్నారు.
 అనేక సాహిత్య సాంస్కృతిక సమావేశాలలో ఆంధ్ర,
 ఆంధ్ర, సంస్కృత భాషలలో గుర్తొడిచింది
 దీటురాగల ధాటితో ప్రసంగించి పన్నాసాల పొందారు.
 రాయలసీమ సాహిత్య సమితి, రాంలసీమ నాటక
 సమితి మున్నగు సంస్థలకు వెస్ట్. ఎ. క. మసలి
 నారు. సమాధులు భారతాను ఖిస్తిత్వాలవరంగా
 ప్రవచించడంలో కలచవీరువారిదొక కమ్యూనికేషన్
 అనంతపురం, ధర్మవరం రోటరీ క్లబ్బు, రాయన్
 క్లబ్బు కలచవీరువారి సాహిత్య సంఘసేమకు ప్రశం
 సించి ఘనంగా సత్కరించాయి. ప్రవచనం, ప్రసంగం
 గల ప్రధానమైనవారికి రచనావ్యాసంగం గౌరవించి
 లోకంలో ప్రధాన కలచవీరువారు రచనా వ్యాసం
 గంతోను రాణిత్వనవారు. పరివరన ప్రద్య
 కావ్యం, అపర్యాజ్యోతి (వచనం), సేన (పద్యకావ్యం)
 మేరక, పద్యవిషేధం అనే పాటకాలు, చక్రవర్తి
 కోదండరామస్వామి ముద్రాభారం, లక్ష్మీ ముద్రాభారం
 వంటి సంస్కృత రచనలు చాల ఉన్నవి. విరచితమేను
 సందేశానికి సేవనద్యలో అమరాదం. కలచవీరు
 వారి గొప్ప రచన సమగ్ర కాళిదాసం. ఇది కాళి
 దాసుని గ్రంథాలకు సరళాంధ్రావదం. కొంత
 ముగియడం, కొంత అముగియడం. దీని ముగియడం
 పూనుకొని, జ్ఞానలభాం పొందడం ఆంధ్రావీ విధి.
 ప్రస్తుతం కలచవీరు వారు సంస్కృతాంధ్ర పట
 నీతుకులకు ఉత్సాహం కల్పిస్తూ, యధాశక్తి
 అనంతపురంలో సేవ చేస్తున్నారు. కలచవీరు వారి
 సతీమణి సాభాగ్యవతి టేబుల్ శ్రీ కృష్ణారాయణ
 ఆ ముక్తమాల్యదలో విష్ణుజిత్తుని అతిథి సత్కారాన్ని
 వర్ణించిన అవిష్కల్ప విధి గౌరవ సమయాలించిన
 .... కృషియా బోధ్యమన్ మాలినో
 తలపిస్తూ సరస్వతి సేవకు చేరుకున్నాడోగా పుం
 లున్నవి మనీ. కలచవీరు వారికి కుమారు పుత్రులు,
 కుమార్తెలు పుత్రులు. అందరూ విద్యాభివృద్ధి.
 కలచవీరు వారు మొన్నటి చూర్తి 30వ తేదీకి 68
 సంవత్సరాలు పూర్తిచేసారు, ఇంకా ఒకతరం పాటున్నా
 సాహిత్యసేవకు శారీరక, మానసిక శక్తితో ఉన్నారూ,
 వారి సేవాశీలం ఆంధ్రావీ వినియోగించుకోవాలి.
 ఒక్క సంగతి మరిచాను. కలచవీరు వేంకటరమణ
 చార్యులు - స్వాతంత్ర్యయోధులే కాక, రాయప్రోలు
 వారి పద్ధతిలో కృష్ణజేరి, చారుమతి, పత్తిహంధ్ర
 ప్రబోధము - అనే ఖండ కావ్యాలు రచించిన భావ కవి
 తల్లిదండ్రుల కూడ.

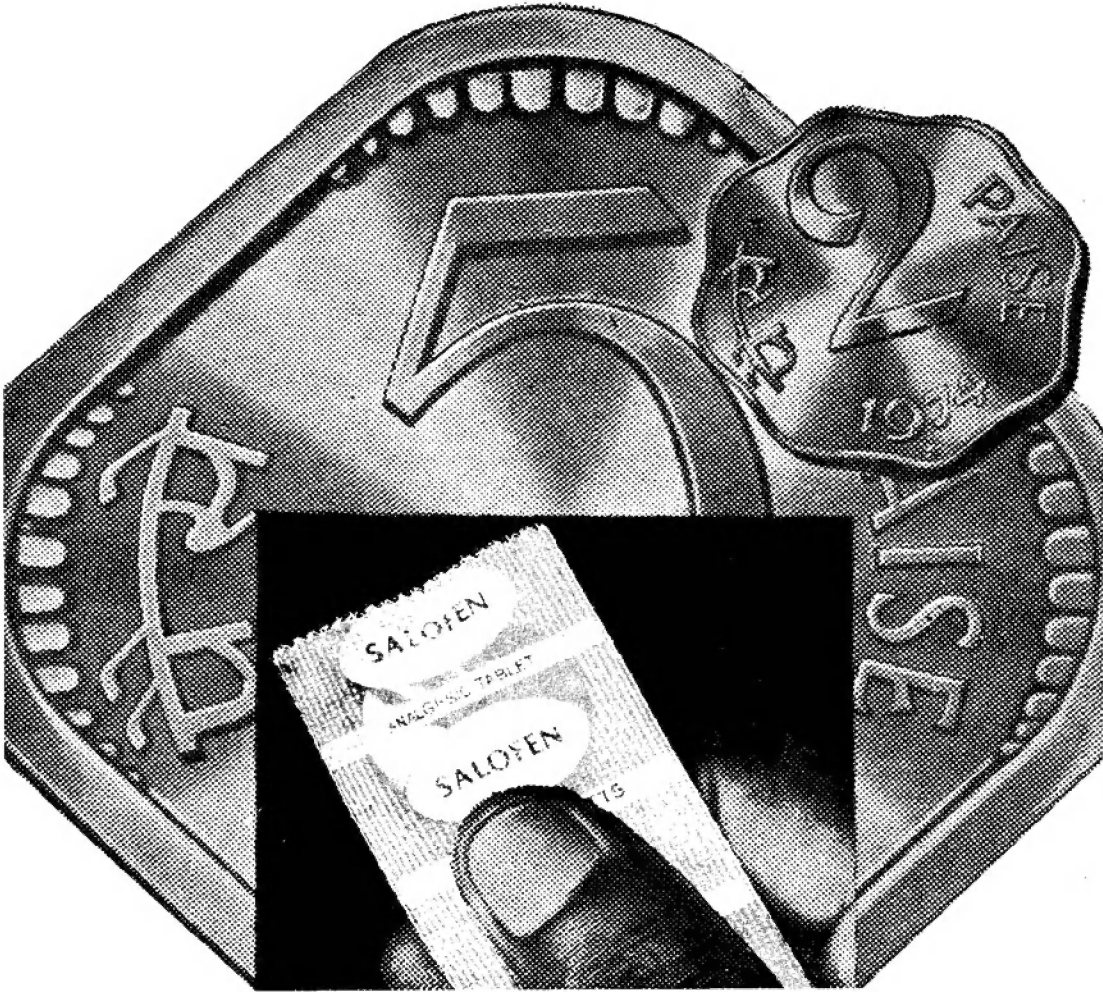
PUBLISHED SIMULTANEOUSLY FROM VIJAYAWADA & HYDERABAD

ఆంధ్రపత్రిక

FOUNDER: DESODDHARAKA K. NAGESWARA RAO

దేశస్థకాని ఆకర్షణలు మా డారి నమస్కరించు

నమ్మదగిన వార్తలకి, నిజాయితీకల వ్యాఖ్యలకి ఆంధ్రపత్రిక

**ఈ రోజులో తలనొప్పి అంటే
మాటలా!**

**సాలోఫేన్ ను వాడండి.
అమోఘంగా నొప్పిలను నివారించే
విశిష్టమైన మాత్ర.
పెరి అతిచౌక**

మంచి నొప్పుల నివారిణి సాలోఫేన్ ను గమనించండి. దీనిలో రెండు మందులు అమోఘంగా
నొప్పులను పోగొట్టేవి చేరివున్నాయి—ఆస్పిన్, పెనాసిటిన్—అయినప్పటికీ
పెరి మాత్రము 7 సెనరే ఒక మాత్ర. సాలోఫేన్ అతిశీఘ్రంగా,
తలనొప్పులకు జలుబులకు వందనొప్పి, స్థూ జ్వరాలకు
కండలనొప్పులకు ఉపశమనం కల్గిస్తుంది.
సాలోఫేన్ నొప్పుల నివారిణి మాత్రము—విశ్లేషణ
ఇంటింటా ప్రసిద్ధిపొందిన అమృతాంజన్
లిమిటెడ్ వారి తయారీ-
అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి నమ్మకమైన తయారీ

సాలోఫేన్
అమోఘమైన
నొప్పిలనివారిణి
లిమిటెడ్ వారి